

ره‌واندنه‌وه‌ی گومانه‌کلان

ره‌واندنه‌وه‌ی گومان له سه‌ر پرۆسه‌هاوسه‌ر گیرییه‌کانی پتخه‌به‌ر و
هه‌ندیك له‌وه‌رموودانه‌ی له سه‌ر ئافره‌تان گوته‌راون

مندی اقرا الثقافی

www.igra.afilamontada.com

د. خالید موحه‌مه‌د صالح

لتحميل كتب متنوعة راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)
براي دانلود كتابهاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ره‌واندنه‌وه‌ی گومانه‌کان

ره‌واندنه‌وه‌ی گومان له‌سه‌ر پرۆسه‌ هاوسه‌رگیریه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و
هه‌ندێك له‌و فهرموودانه‌ی له‌سه‌ر ئافره‌تان گوته‌راون

له بلاكراوه كانى رۆژنامهى كۆمهل

ژماره (١٢)

رهواندنه وهى گومانه كان

رهواندنه وهى گومان له سه ر پرۆسه هاوسه ر گيره كانى يڤغه مبه ر ﷺ و

هه نديك له و فه رموودانهى له سه ر ئافره تان گوتراون

د. خاليد موحه ممه د سالح

چاپى به كه م

٢٠١٠ى زايىنى

١٤٣١ى كرجى

ماڤی له چاپدانی پارینز راوه

- * ناوی کتیب: ره واندنه وهی گومانه کان .. ره واندنه وهی گومان له سهر پرۆسه هاوسه رگیه کانی پینغه مبه ر سید الله و هه ندیک له و فه رموودانه ی له سهر ئافره تان گوتراون.
- * نووسینی: دکتور خالد موچه ممه د صالح.
- * له بلاوکراوه کانی: رۆژنامه ی کۆمه ل، ژماره (۱۲).
- * له به رپۆه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتییه کان ژماره ی (۱۳۲۳) ی پی دراوه .
- * تیراژ: (۱۰۰۰) دانه .
- * چاپی یه که م، سلیمانی ۲۰۱۰.
- * چاپخانه : شقان.
- * تایپ: گۆران عوسمان .. هه له چن: سه لاج سالار، موچه ممه د جه مال.
- * نه خشه سازی ناوه وه : ئارام شوانی. نه خشه سازی به رگ: ره وشت موچه ممه د.

پیشگی

سوپاس و ستایش بۆ ئەو خودایەى که ئەم بوونە وەرەى لە نەبوون ھێناوە تە بوون و ئیمەى ئادەمیزادى تیدا کردووە تە جینشین و میراتگر، ھەموو ھۆکاریکی ئاسوودەیی و بەختە وەرەى تیدا بۆ ھەراھەم کردوین، نىعمەتى عەقل و ژیریى پى بەخشیوین، تا لە سەر جەم گیانلەبەر و بوونە وەرەکانى تر جیا مان بکاتە وە، بەردەوام بەرنامە و فروستادەکانى خۆى بۆ ئاردوین تا لاپى و گومرا نەبین. دروود و بەزەى پەرەردگار بۆ سەرگیانی پاکی سەرور و پیشە وای مرقایەتى ھەزەرەتى موحەممەد ﷺ، بە تاییەتى و سەر جەم یاران و شوینکە وتوانى بە گشتى.

بە پێزان: ھەر چەندە ئەو تە وەرە و لایەنانە زۆرین کە ناھەزان تیر و توانجى خۆیانى لێوە ئاراستەى ئایینی پیرۆزى ئىسلام دەکەن، بە لام ئیمە لەم پەرتووکە دا لەبەر کەمى ماوہ و گرنگی ھەندیک لەو تە وەرەنە، تەنیا دووان لەو تە وەرەنە دەکەینە ئامانج و بە وردى قسەیان لە سەر دەکەین:

تە وەرەى یەکەم: پە یوہندى ھە یە بە ھەلسوکەوت و رەفتارەکانى پێغەمبەر ﷺ، کە ئەم تە وەرە یە زۆر جار دەکرێتە ئامانجى ناھەزان و لە رییە وە و لە بیری نەخۆشیانە وە تیری ژەنگاوى و ژەھراوییان ئاراستەى کەسایەتى پێغەمبەر ﷺ و ئایینی پیرۆزى ئىسلام دەکەن، زە قترین بابە تیش کە لەم لایەنە وە قسەى زۆرى لە سەر دەکەن، زۆر جار بیئاگایانە و بیئەرمانە و دوور لە ھەموو راستى و پێوەریکی زانستى دە یوروزێنن، پە یوہندى ھە یە بە خێزانەکانى پێغەمبەرە وە ﷺ.

جا چ له رووی چه نډیتیبانه وه بیت، که پیغه مبهری خودا ﷺ چۆن و بۆ له
چوار ژن زیاتری هیناوه؟

یان له رووی چۆنیتیبانه وه بیت، که چۆن و به چ پیوه ریك، بۆ چ مهبه ستيك
ئو و ژنانه ی هیناوه؟

ئیمه لیږده دا له ته وهره ی په که مدا تیشك ده خهینه سر ئه م لایه نه ی ژیا نی
پیغه مبهری خودا ﷺ که به لای ئیمه ی باوه ږداره وه سهروه ی، شکومه ندی،
به هره کانی، ئه م لایه نه ی ژیا نیشی ﷺ نه گه ر له لایه نه کانی ژیا نی دیکه ی زیاتر
نه بن که متر نین.

ته وهره ی دووه میش: په یوه ندی هیه به گو فتار و هه ندیک له
فه رموده کانی به وه ﷺ، به تایبه تییش هه ندیک له و فه رمودانه ی که په یوه نډیا ن
به ئا فره تانه وه هیه، ئو ویش به هؤی نه وه ی که هه ندیک ده قمان هیه له و باره یه وه
واتا کانیان که میك ئالۆن، خه لکانیک به نه زانی و کومه لیکیش به زۆر زانی راشی
ناشیا ویا ن بۆ ده که ن، وا با سی ده که ن که ئو ده قانه سوکایه تیئا میژن به رامبه ر به
ئا فره تان، له کاتی که دا جه وهره ی ده قه که نه گه ر وه ک پیویست و له هه موو
رووه کانی به وه سه یر بکری ت و روون بکری ته وه به پیچه وانه وه یه .

گرنگی ئه م په پرتو که له وه وه سه رچا وه ده گری ت که وه لایمی کی زانستی و
بابه تیانه یه بۆ هه موو ئو که سانه ی که به شوین راستی روودا وه کاند ا ده گه پړن و
هه ول ده دهن وه ک چۆن روویان دا وه، یا ن گو ترا وه ئا وا لی ی تی بگه ن، نه ک وه ک
خه لکانیک که بۆ مه رامي به دی خؤیا ن به ئا وه ژووه وه با سیا ن لی وه ده که ن.
ئو په ری هه ول م دا وه وه کو تو یژه ریك به شی وه یه کی بابه تیانه و دوو ر له هه موو
سو ریك، یا ن کار دانه وه یه ک قسه له سه ر بابه ته کان بکه م، له پینا و به رجه سته کردنی
ئو م بڼه مایه شدا ئو م چه ند خاله م گرتو ته به ر:

- بۆ زیاتر توکمه کردن و به پیژی بابته کان و پشتنه ستوربوون له راستی و
دروستیان، هه ر فه رموده یه ک که ویستبیتم قسه ی له سه ر بکه م، سه ره تا

گه پامه ته وه سەر هه موو سەرچاوه ره سه نه کانی فهرمووده، هه تا ته واو دلنیا نه بووم له دروستیی فهرمووده که له هه موو روویه که وه باسم نه کردوه، سەرچاوه ی هه موو فهرمووده کانیشم له په راویژدا تۆمار کردوه.

- سه بارهت به رووداوه کانیش هه مان خالم په پیره کردوه، به لام له بهر نه وه ی زۆرینه ی بابه ته کانی په رتووکه که هه مووی روودان، نه ده کرا به هه مان شیوه ی فهرمووده کان له په راویژدا باسی سەرچاوه کانی بکه م، هه ر بۆیه له بهر زۆری رووداوه میژوییه کان له په راویژدا ئاماژه م به سەرچاوه کانی نه کردوه، به لام پاشتر له پیژستی سەرچاوه کاند ئاماژه م به هه موو نه و سەرچاوه کردوه که پشتم پی به ستون، هه موویان سەرچاوه ی ره سه ن و باوه پییکراون.

- هه سه بارهت به رووداوه میژوییه کان، زۆر به ده گمه ن ریم له رووداوێک که وتوه که زانا یان به کۆی دهنگ رایان له سەر بوویت، به تایبه تیش له شته لاوه که کاند، وه ک به راری له دایکبوون، یان مردنی که سیك، یان شوینی روودانی کارێک، بگره له مه ر هه ر رووداوێک له م رووداوه چه ندین بۆچوونی جیاوازی له سەر هه بووه، به لام من نه و په ری هه و لم داوه له بهر ئالۆز نه کردنی بابه ته کان و سەر لیتیکه دانی خوینهری به پیز، ته نیا رای په سه ند باس بکه م و بابه ته که و خوینهریش له و هه موو ئالۆزی بۆچوونه جیاوازه رزگار بکه م.

- جگه له وه ی که ده قی هه موو فهرمووده کانم وه رگێراوه ته سەر زمانی کوردی، هه ر وشه یه کی عه ره بی ئالۆزیشم به کار هینابیت دیسانه وه له په راویژدا به کوردیی رافه م کردوه.

- له بهر ره وان خویندنه وه ی ناوه کان هه و لم داوه سه رجه م ناوه کان له سه ره تای باسکردنیاندا به پیتی ریزمانی عه ره بی بیاننوسمه وه، پاشتر به ریزمانی کوردی نوسیموه ته وه، نه گه ر ناوێکیش به کوردیی داپشته وه ی قورس بوویت نه وه هه ر به پیتی ریزمانی عه ره بی داپشتنم بۆ کردوه.

له كۆتاييدا به پيويستى ده زانم كه زور سوپاسى ئو كه سانه بكم كه شايه نى سوپاسن و نه ركيان له گه ل ئم به ره مه دا كيشا، كه ئه وانيش به گشتى برايانى ستافى رۆژنامه ي (كۆمه ل) بوون كه له ستوونى كى تاييه تدا و له ماوه ي (۳۷) زنجيره دا و له ژماره كانى (۳۵۹-۳۹۷) ي رۆژنامه كه ياندا بابه ته كه يان خسته بهر ديدى خوينه رى به پيژ، پاشتريش ئه ركى به چاپ كه ياندنيان گرته ئه ستو، به تاييه تيبش هه ر دوو براى به پيژم كاك (هاوژين عومەر) و كاك (پره وشت موحه ممه د) كه زياتر له گه لى ماندوو بوون، خواى گه وره پاداشتى هه موو لايه ك بداته وه .

د. خالد موحه ممه د سالح

سليمانى / چوارياخ

۱۶/ ذو الحجة / ۱۴۳۰

۲۰۰۹/ ۱۲/ ۳

تہ وہ رہی یہ کہ م:

خیزانہ کانی پیغمبر ﷺ

خیزانی به که م:

- ناوی خاتوو: (حَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدِ بْنِ أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعُزَّى) به، دایکیشی ناوی (فَاطِمَةُ بِنْتُ زَائِدَةَ بْنِ الْأَصَمِّ) ده.

— خاتوو خه دیجه به کیک بووه له و نافرده تانه ی که له ناو قورپه یشدا به ره و شتبه رزی، ژیری، قسه زانی، ده و له مهندي ناسراو بووه، له بهر داوینپاکی و ره و شتبه رزی نازناوی (الطاهرة) ی لی نرابوو.

- بهر له وه ی ببیته خیزانی پیغه مبه ر ﷺ، خاتوو خه دیجه دوو شووی تری کردوه، شووی به که میان به (عَتِيقُ بْنُ عَائِدِ) بووه، شووی دووه میشیان به (أَبُو هَالَةَ التَّمِيمِي) بووه.

- سهره پای نه وه ی که بیوه ژنیش بووه و ته مهنیشی هه بووه، به لام له بهر ره و شتبه رزی چه ندین که سی ناودار و خاوهن هوز و سامان و ده سلات داویان کردوه، به لام نه شووی به که سیان نه کردوه.

- له ته مهنی چل سالدیدا و له بهر سه رپاستی و ده ست پاکی و ره و شتبه رزی پیغه مبه ر ﷺ، خاتوو خه دیجه هاوه لیکي خوی به ناوی (نَفِيسَةُ بِنْتُ مُنْبِيَةِ) ده نیرته لای پیغه مبه ر ﷺ و پتی راده که به نیت که نه و ناماده به شووی پی بکات نه گه ر پیغه مبه ری خودا ﷺ بیه ویت.

— پیغه مبه ری خودایش ﷺ داواکه ی خاتوو خه دیجه رت ناکاته وه و له ته مهنی بیست و پینج سالدیدا هاوسه رگیری له گه ل ده کات.

- پیغه مبه ری خودا ﷺ بهر له خاتوو خه دیجه هیچ خیزانی تری نه بووه.

- ماوه ی نزیکه ی بیست و پینج سال ژبانی هاوسه ریبیان به رده وام بووه، پیغه مبه ری خودا ﷺ له و ماوه یه دا هیچ ژنی تری به سهر خاتوو خه دیجه نه هیئاوه. — پاش نه وه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ نیگای له ناسمانه وه بو دیت و ده بیت به پیغه مبه ر ﷺ، خاتوو خه دیجه به که م که س بووه که باوه پی به په یام و پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر ﷺ هیئاوه.

– له ماوهی ژبانی هاوسه ریبیاندای خوی گوره سى کوپ و چوار کچی پى به خشیون:

کورپه کان به ناوه کانی (قاسم) که یه که م مندالیان بووه و پیغه مبهری خودا ﷺ به نازناوی نهووه بانگ کراوه به (أبا القاسم) پاشان: (عبد الله) و پاشتر (طیب، یان طاهر).

کچه کانیش به ناوه کانی: (زینب)، (رُقِیَّة)، (أُمُّ کُلْثُوم) و (فَاطِمَة).
– خاتوو خه دیجه هر له مه ککه سى سال بهر له وهی پیغه مبهری خودا ﷺ کوچ بکات بومه دینه له مانگی ره مه زاندا و له ته مه نی شه ست و پیچ سالییدا کوچی دواپی کردووه، تهرمی پیروزی له (الحجون) به خاک سپیردراوه، نهوکات پیغه مبهری خودا ﷺ ته مه نی په نجا سالان بووه.

– خاتوو خه دیجه یه کیک بووه له و خیزانانه ی که رولیکی زور گرنه و بهرچاوی بینویه له سه رخستن و پشتگیریکردن له پیغه مبهری خودا ﷺ و بانگه وازه که ی، به تابیته تی له سه ره تاکانی بانگه وازدا، هر بویه ش که خوی په روه ردگار هر له ژبانیدا مژده ی به هشتی پى داوه، نه بوهوره یه بومان ده گیریتته وه و ده فه رمویت: {أتى جبريلُ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ هَذِهِ خَدِيجَةُ قَدْ أَتَتْ مَعَهَا إِنَاءٌ فِيهِ طَعَامٌ وَشَرَابٌ، فَإِذَا هِيَ أَتَتْكَ فَأَقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا، وَبَشِّرْهَا بِبَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبٌ} ^(۱). واته: جبریل هاته خزمه تی پیغه مبهری خودا ﷺ و پتی فهرموو، نه ی پیغه مبهری خودا ﷺ، نه وه خه دیجه یه هات، خوانیکی پیته خواردن و خواردنه وهی تیدایه، نه گهر گه یشته لات، پتی رابگه یه نه که خوی

^۱ - البخاري (محمد بن إسماعيل البخاري) - صحيح البخاري - ج ۲/ص ۱۳۸۹ - كتاب (۶۶) فضائل الصحابة/ باب (۵۰) تزويج النبي ﷺ خديجة وفضلها رضي الله عنها - ط ۱۴۰۷ - الحديث (۳۶۰۹) تحقيق: مصطفى ديب البغا. مسلم (مسلم بن الحجاج بن مسلم) - صحيح مسلم - ج ۷/ص ۱۳۳ - كتاب (۴۵) فضائل الصحابة/ باب (۱۲) فضائل خديجة أم المؤمنين رضي الله تعالى عنها - دار الجيل/ بيروت - الحديث (۶۴۲۶).

په‌روه‌ردگار سه‌لامی لیّ ده‌کات، مژده‌یشی بده‌ریّ به کوشک‌یک له نه‌لماس و مرواری له به‌ه‌شتدا که نه ناخوشی و نه نه‌خوشی تیدا نابینیت.

— هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر خوشی ویستوه و ته‌نانه‌ت دوا‌ی وه‌فاتیشی هه‌ر باسی چاکه و یاده‌وه‌رییه‌کانی کردووه و هه‌میشه کهس و کار و دۆستان و خزمه‌کانی له بۆنه‌کاندا به‌سه‌ر کردونه‌ته‌وه و به باشت‌ترین ئافره‌تانی سه‌ر زه‌وی ناوی بردووه و فره‌موویه‌تی: {خَيْرُ نِسَائِهَا مَرِيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَخَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِمٍ} ^(۱). واته: باشت‌ترین ئافره‌تانی ئەم سه‌رزه‌وییه، خاتوو مهربه‌می کچی عیمران و خاتوو خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلده.

— ته‌نانه‌ت پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نه‌وه‌نده‌ی باس ده‌کرد و وه‌سفی ده‌کرد، تا نه‌و ئاسته‌ی که خاتوو عایشه ده‌فرمویت: {مَا غُرْتُ عَلَى امْرَأَةٍ مَا غُرْتُ عَلَى خَدِيجَةَ وَلَقَدْ هَلَكْتُ قَبْلَ أَنْ يَتَزَوَّجَنِي بِثَلَاثِ سِنِينَ لِمَا كُنْتُ أَسْمَعُهُ يَذْكُرُهَا} ^(۲). واته: هه‌رچه‌نده خاتوو خه‌دیجه سی سال به‌ر له‌وه‌ی من بیهه‌ خیزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆچی دوا‌یی کردبوو له ژياندا نه‌ما‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نه‌وه‌نده باسی ده‌کرد و یادی ده‌کرد، نه‌وه‌نده‌ی له‌و غیره‌م ده‌کرد له هیه‌ خیزانیکی تری پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌نده غیره‌م نه‌ده‌کرد.

۲ - البخاری - صحیح البخاری - ج ۳/ ۱۲۸۸ - کتاب (۶۶) فضائل الصحابة / باب (۵۰) تزویج النبی ﷺ خدیجه وفضلها رضي الله عنها - الحديث (۳۶۰۴). مسلم - صحیح مسلم - ج ۷/ ۱۳۲ - کتاب (۴۴) فضائل الصحابة / باب (۱۲) فضائل خدیجة أم المؤمنین رضي الله تعالى عنها - الحديث (۶۴۲۴).

۳ - البخاری - صحیح البخاری - ج ۵/ ۲۲۳۷ - کتاب (۸۱) الأدب / باب (۲۳) حسن العهد من الإيمان - الحديث (۵۶۵۸). مسلم - صحیح مسلم - ج ۷/ ۱۳۳ - کتاب (۴۴) فضائل الصحابة / باب (۱۲) فضائل خدیجة أم المؤمنین رضي الله تعالى عنها - الحديث (۶۴۳۰).

خیزانی دووهم:

- وه فاتی خاتوو خه دیجه (ره زای خوای لیبت)، بوشاییه کی گهره ی له ژبانی پیغه مبهری خوادا ﷺ دروست کرد، چونکه به وه فاتی نهو، پیغه مبهری خوادا ﷺ که سیکی زور خوشه ویست و دلسوزیکی بیوینه و پشتیوانیکی به نه مه کی لده ستدا، که هر له سهره تای بانگه وازه وه هاو ده م و هاو خه می بوو، لیبراوانه خوی مال و مندا ل و سهروه تی خستبووه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و بانگه واز و نایینه که یه وه .

- نه مه جگه له وه ی که له رووی کومه لایه تیشه وه خاتوو خه دیجه پاش وه فاتی خوی، شه ش مندالی بیکه سی بو پیغه مبهری خوادا ﷺ به جی هیشته، که چواریان کچ بوون، پیغه مبهری خوادا ﷺ له بهر سه رقالی به کاری بانگه وازه وه نهیده توانی وه کو پیویست به ده میانه وه بیت و نازیان بکیشیت.

- پاش ماوه یه ک له کچی دوابی خاتوو خه دیجه، له ژیر فشاری بینه وایی و بینازی منداله کانیدا و سه رقالی خوی به کاری بانگه وازه وه، بو جاری دووهم برپاری ژبانی هاوسه رگرییه کی نو ی ده دات، خیزانی دووهم می ئافره تیک بووه به ناوی خاتوو: (سوودۀ بنت زُمَعَة بن قَیْس بن عَبْدِ شَمْس بن عَبْدِ وَد). دایکیشی ناوی (الشُّمُوس بنت قَیْس بن زید) بووه .

- بهر له پیغه مبهری خوادا ﷺ، خاتوو سه وده خیزانی ئاموزایه کی خوی بووه به ناوی (السُّکْرَانِ بنِ عَمْرُو بنِ عَبْدِ شَمْس) له و هاوسه رگرییه ی شه ش مندالی هه بووه .

- خاتوو سه وده یه کیک بووه له و باوه پدارانه ی که هر له سهره تای بلوو بونه وه ی ده نگوی نایینی پیروزی ئیسلامه وه باوه ری به بانگه وازه که ی پیغه مبه ر ﷺ و نایینی پیروزی ئیسلام هیناوه، له و پیناوه شدا تووشی ناپه حه تی و چه وسانه وه ی زور هاتوو، له گه ل میرده که ی و چه ندین باوه پداری تر به ناچاری مه که کیان به جی هیشته ووه و به ره و حه به شه کوچیان کردوو.

— پاش ماوه‌یه‌ک و کاتیک بیستیان که بیباوه‌پانی قوپه‌یش ده‌ستیان له نازاردان و چه‌وسانه‌وه‌ی باوه‌پداران هه‌لگرتووه، له‌گه‌ل میترده‌که‌ی و چه‌ندین باوه‌پداری کۆچکردوی تر گه‌پانه‌وه‌ شاری مه‌ککه، له‌مه‌ککه‌دا هاوسه‌ره‌که‌ی وه‌فاتی کرد و نه‌میش به‌ شەش منداله‌وه‌ بیکه‌س و بیلانه‌ ماوه‌ته‌وه.

- پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ وه‌کو وه‌فادارییه‌ک بۆ به‌ئمه‌کی و لیبرای خاتوو سه‌وده، له‌پیتاوه‌په‌نادان و رزگارکردنی له‌ چنگی چه‌په‌لی بیباوه‌پان و دالده‌دانی خۆی و منداله‌کانی و له‌سه‌ر پیشنیاری (خَوْلَةُ بِنْتُ حَكِيمِ بْنِ الْأَوْقَصِ) و له‌ سالی ده‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا بریاری هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خاتوو سه‌وده‌ داوه‌ و ژیا‌نی خیزانی له‌گه‌ل پێک هیناوه.

- له‌ ته‌مه‌نی په‌تجا و یه‌ک سالتیدا پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خاتوو سه‌وده‌دا کردووه، ئه‌وکات خاتوو سه‌وده‌ ته‌مه‌نی شه‌ست و شه‌ش سالان بووه، واته‌ ئه‌م خیزانه‌یشی دیسانه‌وه‌ زیاتر له‌ پازده‌ سال ته‌مه‌نی له‌ خۆی گه‌وره‌تر بووه، هه‌ر بۆیه‌یش ئه‌م هاوسه‌رگیریه‌ی زۆر جێی سه‌رسوپمانی بیباوه‌پانی قوپه‌یش و خه‌لکی مه‌ککه‌ بوو، چونکه‌ هه‌رگیز باوه‌ریان نه‌ده‌کرد که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئافره‌تێکی وه‌ک خاتوو سه‌وده‌ ماره‌ بکات، که بۆه‌ژنیکی هه‌ژاری بیکه‌سی به‌سالاچوو بوو، برێک مندالیشی هه‌بوو.

— ماوه‌ی نزیکه‌ی چوار سال پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌گه‌ل خاتوو سه‌وده‌ ماوه‌ته‌وه‌ و هه‌چ هاوسه‌ری تری به‌سه‌ر نه‌هیناوه، هه‌رچه‌ند له‌و ماوه‌یه‌دا خاتوو عایشه‌ی ماره‌ کردووه (ره‌زای خۆی لی بیت) به‌لام نه‌یگواستوووه‌ته‌وه‌ تا کۆچی کردووه‌ بۆ مه‌دینه.

- خاتوو سه‌وده‌ ئه‌وه‌نده‌ ئافره‌تێکی خواناس و به‌خشنده‌ و میهره‌بان بووه، خاتوو عایشه (ره‌زای خۆی لی بیت) ده‌ریاره‌ی فه‌رمویه‌تی: (مَا رَأَيْتُ امْرَأَةً أَحَبَّ

إِلَى أَنْ أَكُونَ فِي مَسْلَاحِهَا مِنْ سُودَةٍ بِنْتِ زُمَعَةَ^(٤). واته: هیچ شافره تیکم نه بینیه
 حه ز بکه م لهو بچم و وهك نهو وایم، نهو هنده ی حه زم ده کرد له خاتوو سهوده بچم
 و وهك نهو وایم.

- پاش نهو هی که خاتوو سهوده زۆر به سالآچوو، ته مه نی له هه شتا سال نزیك
 بووه ته وه به پیغه مبهری خودا ﷺ گوتوو: من له مه و دوا کاریکم به پیاو
 نه ماوه - دیاره مه به سستی کاری سه رجییه - به لام هر هر حه ز ده که م خیزانت بم و له
 دوا پۆژدا وهك هاوسه ریکی تو له گه ل خیزانه کانی تره زیندوو بکریتمه وه، پاشتر
 ده سستی لهو مافه ی خوی هه لگرتوو که پیغه مبهری خودا ﷺ له گه ل خیزانه کاتی
 تری به یه کسانی شه وه کانیان له نیتواندا دابه ش بکات و نهو مافه ی خوی
 به خشویه ته خاتوو عایشه (رهزای خوی لی بیت).

- له بهر زۆری ته مه ن و لاواز بوونی بیریه وه خاتوو سهوده ته نیا پینج
 فه رموده ی له پیغه مبهری خوداوه ﷺ گتیاوه ته وه.

- له مانگی شه ووالی سالی په نجا و چواری کۆچیبیدا و له سه رده می
 فه رمانپه وایه تی مو عایه ی کۆپی نه بو سو فیاندا (رهزای خویان لی بیت)، خاتوو
 سهوده کۆچی دوایی کردوو.

^٤ - مسلم - صحيح مسلم - ج ٤ / ص ١٧٤ - كتاب (١٨) الرضاع / باب (١٤) جواز هبتها نويتها
 لضرتها - الحديث (٣٧٠٢). ابن حبان (محمد بن حبان بن أحمد) - صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان -
 ج ١٠ / ص ١٢ - باب (١٢) القسم - مؤسسة الرسالة / بيروت - ط ١٩٩٣ / ٢ - الحديث (٤٢١١) - تحقيق:
 شعيب الأرنؤوط - قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط البخاري.

خیزانی سییه م:

- پاش کۆچی دووایی خاتوو خه دیجه و هه ر له مه ککه دا پێغه مبه ری خودا ﷺ خاتوو عایشه ی ماره کردووه .

- خاتوو عایشه له شاری مه ککه و له سالی چواری پێغه مبه رایه تی پێغه مبه ر ﷺ له دایک بووه و له ته مه نی جهوت سالی دا پێغه مبه ری خودا ﷺ ماره ی کردووه ، پاش کۆچکردنی بۆ مه دینه ، له مه دینه و له مانگی شه ووالی سالی دووه می کۆچی و له ته مه نی نو سالی دا گواستویه تیه وه و ژیا نی هاوسه ری له گه ل ده ست پێکردووه .

- خاتوو عایشه ناوی: (عَائِشَةُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قُحَافَةَ، التَّيْمِيَّةُ) و کچی به که م هاوه ل و جێنشین و باوه ردار و خۆشه و یستری نه که سی پێغه مبه ر بووه ﷺ ، دایکیشی ناوی: (أُمُّ رُوْمَانَ زَيْنَبُ بِنْتُ عَامِرٍ) .

- پێغه مبه ری خودا ﷺ له سه ر جه ز و ویستی خۆی خاتوو عایشه ی مه لته بژاردووه ، به لکو چه ند جارێک له خه ودا پێی گوتراوه و وێنه ی خاتوو عایشه ی پێ نیشان دراوه که له دواڕۆژدا ده بیته خیزانی، له و باره یه شه وه پێغه مبه ری خودا ﷺ ده فه رمو ی: {أَرَيْتُكَ فِي الْمَنَامِ مَرَّتَيْنِ أَرَى أَنَّكَ فِي سَرَقَةٍ مِنْ حَرِيرٍ يَقُولُ: هَذِهِ أَمْرَاتُكَ، فَأَكْشِفُ فَإِذَا هِيَ أَنْتِ، فَأَقُولُ: إِنْ يَكُنْ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُعْضِهْ} (٥) . واته: دوو جار له خه ودا تو یان پیشان دام، له دوو تو یی پارچه یه ک ناو ریشه ما بویت، نه و فریشه ته یه ی که نیشانی ده دام پێی ده گوتم: نه وه خیزانته ، که ناو ریشه که م ده کرده وه تو م ده بی نی، ده مگوت: نه گه ر نه م کاره له لای نه خودا وه بی ت و ویستی نه و ی له سه ر بی ت و ده بی ت.

٥ - البخاري - صحيح البخاري - ج ٣/ص ١٤١٥ - كتاب (٦٦) فضائل الصحابة /باب (٧٣) تزويج النبي ﷺ عائشة، وقدموها المدينة، وبنانه بها - الحديث (٣٦٨٢). مسلم - صحيح مسلم - ج ٧/ص ١٣٤ - كتاب (٤٥) فضائل الصحابة /باب (١٣) في فضل عائشة رضي الله تعالى عنها - الحديث (٦٤٣٦).

- هرچنده خاتوو عايشه هيچ منداليسي نه بووه به لام پيغه مبهري خودا ﷺ نازناوي (أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ) لي ناوه، به خوشي عه بدوللای کورې زوبه يره وه که خوشکه زای خاتوو عايشه بووه و يه که م مندالی کۆچکه ره کان بووه که له مه دينه له دايک بووه.

- خاتوو عايشه له نيوان خيزانه کانی پيغه مبهردا ﷺ، خوی په روه ردگار ميهري زوری له گه ل کردووه و تاييه تمه ندي زوری هه بووه، خوی له باره ی هه نديکبان وه ده فرموويت: (لَقَدْ أُعْطِيتُ تَسْعًا مَّا أُعْطِيتُهَا امْرَأَةٌ بَعْدَ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ: لَقَدْ نَزَلَ جِبْرِيلُ بِصُورَتِي فِي رَاحَتِهِ حَتَّى أَمَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَتَزَوَّجَنِي، وَلَقَدْ تَزَوَّجَنِي بِكَرًا، وَمَا تَزَوَّجَ بِكَرًا غَيْرِي، وَلَقَدْ قُبِضَ رَأْسُهُ فِي حَجْرِي، وَلَقَدْ قَبِرْتُهُ فِي بَيْتِي، وَلَقَدْ حَفَّتِ الْمَلَائِكَةُ بِبَيْتِي، وَإِنْ كَانَ الْوَحْيُ لَيَنْزِلُ عَلَيْهِ وَإِنِّي لَمَعُهُ فِي لِحَافِهِ، وَإِنِّي لَأَبْنَةُ خَلِيفَتِهِ وَصِدِّيقِهِ، وَلَقَدْ نَزَلَ عُذْرِي مِنَ السَّمَاءِ، وَلَقَدْ خُلِقْتُ طَيِّبَةً عِنْدَ طَيِّبٍ، وَلَقَدْ وُعِدْتُ مَغْفِرَةً وَرِزْقًا كَرِيمًا)^(۱). واته: خوی په روه ردگار نو به خوشي له گه لم کردووه، که له پاش ميره می کچی عیمران له گه ل هيچ ئافره تيکی تردا نه يکردووه:

ا. جبريل هاتوته خواره وه و له سر له پي دهستی شيوه ی منی پيشانی پيغه مبهري خودا ﷺ داوه و ته نانه ت فرماني پيکردووه که من بکاته هاوسه و خيزانی.

ب - پيغه مبهري خودا ﷺ منی به کچی هيناوه و جگه له من، هيچ کام له خيزانه کانی تری کچ نه بوون.

۶ - أبو يعلى (أحمد بن علي بن المشي الموصلي) - مسند أبي يعلى - ج ۸/ص ۹۰ - دار المأمون للتراث/ دمشق - ط ۱۴۰۴ - تحقيق: حسين سليم أسد - الحديث (۴۶۲۶). الميمني (علي بن أبي بكر الميمني) - مجمع الزوائد ومنبع الفوائد - ج ۹/ص ۱۹۰ - دار الفكر/ بيروت - ط ۱۴۱۲ - الحديث (۱۴۳۰۷). المباركفوري (محمد عبد الرحمن عبد الرحيم) - تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذي - ج ۱۰/ص ۲۴۶ - باب (۲۴) فضل عائشة رضي الله عنها - دار الكتب العلمية/ بيروت.

پ - پیغمبرِ خدا ﷺ سہری لہ سہر سنگ و لہ باوہشی من بوو کاتیك
وہ فاتی کرد.

ت - تہرمی پیروزی پیغمبرِ خدا ﷺ لہ مالہ کہو لہ ژورہ کہی مندا بہ خاک
سپیتر دراوہ.

ج - فریشتہ کانی خودا دہورہی ژورہ کہی منیان داوہ.

ح - ہندی کجار کہ نیگای بق دہ مات لہ گہل من لہ ژیر یہ ک پیخہ فدا بووین.

خ - من کچی یہ کہم جینشین و ہاوہل و باوہ پیترکراوی پیغمبرِ خدا ﷺ
ﷺ.

ب - خودای پەرہردگار شایہ تی داوینپاکیی بق داوم، گہواہی و بہ لگہی
داوینپاکیی من لہ ناسمانہ وہ و لہ قورئاندا ہاتوتہ خوارہ وہ.
ز - بہ پاکیی و باشی لہ خیزان و بنہ مالہ یہ کی باش و پاکدا دروست و
پەرہردہ بووم.

ژ - خوی گہورہ بہ لینی لیخوش بوون و روزیہ کی پر لہ میہری پی داوم.

- سہرہ پای نہ مانہ ہہمووی کہ خاتوو عائیشہ خوی باسیان دہکات:

أ - پیغمبرِ خدا ﷺ لہ ہہموو کہس زیاتر خوشی ویستوہ، عہمری کوپی
عاص بزمان دہگیریتہ و دہفہرمویت، لہ پیغمبرِ خدا ﷺ پرسی: (أَيُّ
النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ: {عَائِشَةُ} قُلْتُ: مِنَ الرِّجَالِ. قَالَ: {أَبُوہَا} ..) (۷). واتہ: کیت
لہ ہہموو کہس زیاتر خوش دہویت؟ فہرموی: {عائیشہ} وتم: نہی لہ پیواون؟
فہرموی: {باوکی}.

ب - جبریل بہ پیغمبرِ خدا ﷺ دا و بہ تاییہ تی سلوی بق ناردوہ، خاتوو
عائیشہ لہ م بارہیہ وہ دہفہرمویت: روزیکیان پیغمبرِ خدا ﷺ پیتی گوتم: {یا

۷ - البخاری - صحيح البخاري - ج ۳/ص ۱۳۳۹ - کتاب (۶۶) فضائل الصحابة/ باب (۵) قول النبي ﷺ (لو كنت متخذًا خليلاً) - الحديث (۳۴۶۲). مسلم - صحيح مسلم - ج ۷/ص ۱۰۹ - کتاب (۴۵) فضائل الصحابة/ باب (۱) من فضائل أبي بكر الصديق رضي الله عنه - الحديث (۶۳۲۸).

عَائِشَةُ هَذَا جَبْرِيلُ يُقْرِئُكَ السَّلَامُ^(۸). واته: {نهى عائشه نه وه جبريله سلّوت لی دهکات}.

ت - به کتک بووه له شاره‌زا ناوداره‌کانی ناو خیزانه‌کان و هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌ر کات هاوه‌لان کیشه‌یه‌کیان لی ئالۆز ببوایه ده‌گه‌رانه‌وه لای خاتوو عائشه تا بۆیان روون بکاته‌وه، له ته‌مه‌نی پڕ له فه‌ری له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا دا ﷺ، نزیکه‌ی دوو هه‌زار و دووسه‌د و ده‌هه‌رمووده‌ی له پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ له‌به‌ر کردووه و گێراوه‌ته‌وه.

(إِبْنُ کَثِيرٍ) ده‌رباره‌ی خاتوو عائشه ده‌فه‌رموویت: (لَمْ يَكُنْ فِي الْأُمَمِ مِثْلُ عَائِشَةَ فِي حِفْظِهَا، وَعِلْمِهَا، وَفَصَاحَتِهَا، وَعَقْلِهَا)^(۹). واته: "له ناو هه‌چ نه‌ته‌وه‌یه‌کدا ئافره‌تی وه‌کو خاتوو عائشه له بیرتیژی، زانایی، ره‌وانبیزی و ژیرییدا هه‌لته‌که‌وتووه".

ئیمامی (ذهبی) یش له باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: (أَفْقَهُ نِسَاءُ الْأُمَّةِ عَلَى الْإِطْلَاقِ، وَلَا أَعْلَمُ فِي أُمَّةٍ مُحَمَّدٌ ﷺ بَلْ وَلَا فِي النِّسَاءِ مطلقاً أَمْرًا أَعْلَمَ مِنْهَا)^(۱۰). واته: "شاره‌زاترین ئافره‌تی ته‌مه‌نه‌وه و ئوممه‌ته‌یه‌ به‌په‌های، نه له نه‌ته‌وه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ و نه له ناو ئافره‌تاندا به‌گشتی ئافره‌تیکی له‌و زیره‌کتر نازانم".

۸ - البخاري - صحيح البخاري - ج ۳/ص ۱۳۷۴ - كتاب (۶۶) فضائل الصحابة/ باب (۳۰) فضل عائشة رضي الله عنها - الحديث (۳۵۵۷). مسلم - صحيح مسلم - ج ۷/ص ۱۰۹ - كتاب (۴۵) فضائل الصحابة/ باب (۱) من فضائل أبي بكر الصديق رضي الله عنه - الحديث (۶۳۲۸). النسائي (أحمد بن شعيب أبو عبد الرحمن) - سنن النسائي الكبرى - ج ۵/ص ۱۰۲ - دار الكتب العلمية/ بيروت - ط ۱/۱۴۱۱ - تحقيق: د. عبد الغفار سليمان البنداري، سيد كسروي حسن - الحديث (۸۳۸۳).

۹ - ابن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير) - البداية والنهاية - ج ۳/ص ۱۲۹ - مكتبة المعارف/ بيروت.

۱۰ - الذهبي (شمس الدين أبو عبد الله محمد بن أحمد) - سير أعلام النبلاء - ج ۳/ص ۱۱۹ - مؤسسة الرسالة/ بيروت - تحقيق: مجموعة محققين بإشراف شعيب الأرنؤوط.

ته نانهت هه ندیک له زانایان ده فەرموون: "که یه ک له سەر چواری هه موو حوکه شه رعبیه کان له خاتوو عایشه وه گێڕدراوه ته وه و ئه و سه رچاوه یه تی" (۱۱).

- خاتوو عایشه یه کێک بووه له و ئافره ته ناودارانیه ی که به شه رم و شکو، خواناسی، به خشنده یی و میهره بانێ ناویانگی ده رکردبوو، ته نانهت له مرده ویش شه رمی ده کرد، له و باره یه وه ده فەرمویت: (کُنْتُ أَدْخُلُ بَيْتِي الَّذِي دُفِنَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَبِي فَأَضَعُ ثَوْبِي فَأَقُولُ إِنَّمَا هُوَ زَوْجِي وَأَبِي، فَلَمَّا دُفِنَ عُمَرُ مَعَهُمْ قَوْلَ اللَّهِ مَا دَخَلْتُ إِلَّا وَأَنَا مَشْدُودَةٌ عَلَى ثِيَابِي حَيَاءً مِنْ عُمَرَ) (۱۲). واته: "کاتیک ده چوومه ئه و ژوره ی که پێغه مبه ری خودا ﷺ و باوکمی تیدا به خاک سپێردرابوو، جله کانم داده نا و ده مگوت: ئه وه یان هاوسه رمه و ئه وه پیشان باوکمه، به لام کاتیک ئیمامی عومه ریان له وێ له گه ل ئه وان به خاک سپارد، سوێند به خوا هیچ جارێک نه چوومه ته ئه وێ ئیلا سه ره پۆش و جله کانم توند له خۆم ده ئالاند له شه رمی ئیمامی عومه ردا".

سه باره ت به به خشنده یی و میهره بانێی خاتوو عایشه (أُمُّ دُرَّة) ده گێڕتته وه که جاریکیان نزیکه ی سه د هه زار دره مبان بۆ نارد، ئه ویش به پۆژوو بوو، دانیششت و ده ستی کرد به دابه شکردنی هه تا ئیواره هیچی لێ نه مایه وه، پاشان که ویستی رۆژوه که ی بشکێنیت، ته نیا نان و رۆیان هه بوو رۆژووی پێ بشکێنیت، (أُمُّ دُرَّة) ده لێت: پێم گوت: نه تده توانی له و هه موو پاره یه بایی یه ک دره م گوشتت بکریایه ئیستا رۆژوه که ت پێ بشکاندایه؟ فه رمووی: لێم توپه مه به ئه گه ر زووتر قسه ت بکردایه به قسه م ده کردیت.

۱۱ - المبارکفوری (محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم) - تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی - ج ۱/ص ۲۵۶ - دار الکتب العلمیه/ بیروت.

۱۲ - الإمام أحمد (أحمد بن حنبل) - المسند - ج ۴۲/ص ۴۴۰ - مؤسسة الرسالة/ بیروت - ط ۱۴۲۰ - الأثر (۲۵۶۶۰).

- له سالی په نجا و هه شتی کۆچیدا و هر له مه دینه له شەوی سی شەممه
 رنکه وتی هه قهده مانگی ره مه زان له ته مه نی شه ست و شه ش سالی کۆچی دواپی
 کردوه و هه سیه تی کردوه که نه بو هو پره یه ها وه لی پیغه مبه ر نو یژی له سه ر
 بکات، گیانی پاکی له گۆرستانی به قیغ به خاک سپێردراوه .
 له بهر نه وه ی هاوسه رگیری خاتوو عایشه قسه و باسی زۆری له سه ر
 ده کړیت، خه لکانی ناحه ز به شیوه یه کی دوو ره راستی نیشان و نمایشی ده که ن،
 بۆ وه لامدانه وه ی نه و جوړه که سانه و خسته رووی راستیه کان وه کو خۆی،
 به پشتیوانی خودای په رو ه دگار له چند تیبینی و سه رنجیکدا قسه له سه ر ه موو
 لایه ن و چه مکه کانی نه و هاوسه رگرییه ده که یه ن.

تیبینییه کان:

یه که م: سه باره ت به جیاوازی ته مه ن له نیوان خاتوو عایشه و پیغه مبه ردا
 ﷺ، که خه لکانیک پییان وایه نه و هاوسه رگرییه له م رووه گونجاو نه بووه، بۆ
 روونکردنه وه و هه لسه نگاندنی نه و ره خنه یه چند خالیک ده خه یه روو:
 ۱- هه لسه نگاندنی نه و جیاوازییه له نیوان ته مه نیاندا که نایا تا چند گونجاو
 بووه، یان نا، چند پیوه ریک هه یه که نیمه له ریکه یانه وه ده توانی نه و حوکمه
 بده یه ن، نه و پیوه رانه یش بریتین له: پیوه ری شه ری، یاسایی، زانستی و پزشکی،
 دابونه ریتی کۆمه لایه تی.

۱- سه باره ت به پیوه ری شه ری له دوو رووه وه قسه ی له سه ر ده که یه ن:

رووی یه که م: به شیوه یه کی گشتی نیمه ی موسلمان باوه رمان وایه و له وه
 دانیان که پیغه مبه ری خودا ﷺ هه ر کاریکی کردبیت له دوو ده رهاویشه وه
 بووه:

یه که میان نه‌وه‌یه که خوای په‌روه‌ردگار نیگای بۆ ناردووه و فه‌رمانی پیّ کردووه که نه‌و کاره بکات.

دووه‌میان نه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به بۆچوونی خۆی پیّ باش بووه بی‌کات و کردوویه‌تی، جا نه‌گه‌ر بۆچوونه‌که‌ی دروست بووپیّت و راستی پی‌کابیت نه‌وه وه‌ک خۆی رۆیشتوووه و باوه‌رداران کاریان پیّ کردووه وه‌ک سوننه‌ت ته‌ماشایان کردووه.

به‌لام نه‌گه‌ر له بۆچوونه‌که‌یدا نه‌پی‌کابیت نه‌وه خوای په‌روه‌ردگار لیتی بیده‌نگ نه‌بووه و له ریی نیگاوه بۆچوونه‌که‌ی راست کردووه‌ته‌وه و ریگه‌ی راستی پیشان داوه.

که‌واته: له نه‌نجامدا و له هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا هه‌رچی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ کردپی‌تی و له‌سه‌ری به‌رده‌وام بووپیّت، نه‌وه ویستی خوای له‌سه‌ر بووه و خوا پی‌ی رازی بووه، هه‌ر له‌م رووه‌یشه‌وه‌یه که خوای په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به‌هه‌موو هه‌لسوکه‌وتی‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به ره‌هایی ده‌فه‌رموپیّت: ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾^(۱۳). واته: "پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ هیچ شتی‌ک له خۆیه‌وه نالیّت، نه‌وه‌ی ده‌ی‌لیّت هه‌مووی نیگایه و له ئیمه‌وه‌یه".

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموپیّت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾^(۱۴). واته: "هه‌رچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ی‌لیّت و ده‌یکات و فه‌رمانی پی‌ده‌کات له رووی شه‌رعه‌وه، وه‌کو ئایین و سوننه‌ت، نه‌وه وه‌ری بگرن و به‌گوپی بکه‌ن، هه‌رچیش نه‌و ریگیری لیّ ده‌کات له‌م رووه‌وه نه‌وه مه‌یکه‌ن و وازی لیّ به‌یئن".

هه‌ر بۆیه و به‌م پی‌وه‌ره گشتییه د‌ل‌نیاین که نه‌گه‌ر هاوسه‌رگیری پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل خاتوو عانیشه بچووکترین قسه، یان ره‌خنه‌ی هه‌لب‌گرتایه، نه‌وه خوای په‌روه‌ردگار لیتی بیده‌نگ نه‌ده‌بوو، ریگه‌ی پیّ نه‌ده‌دا.

^{۱۳} - سورة النجم: الآية: ۳-۴.

^{۱۴} - سورة الحشر: الآية: ۷.

به شیوه‌ی کی تاییه تیش له چه‌ندین ده‌قدا له کتیبه دروسته‌کانی فه‌رمووده‌دا هاتوووه که هاوسه‌رگری پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل خاتوو عائیشه به ویست و خواستی خوی نه‌بووه، به‌لکو به فه‌رمانی خودا بووه و له ریگه‌ی نیگاوه بووه، جبریل بۆ چه‌ند جارێک شیوه‌ی خاتوو عائیشه‌ی پیشان داوه و پیتی راگه‌یاندوووه که ئه‌و ئافره‌ته ده‌بیته خیزانی و ده‌بیته بیهیئت، پیشتەر ده‌قیکمان له‌و باره‌یه‌وه باس کرد.

که‌واته له روی شه‌رعییه‌وه ئه‌م کاره‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیچ قسه‌ هه‌لناگریت، هه‌رکس ره‌خنه‌ له‌م کاره‌ بگریت، یان به‌ نه‌گونجای له‌ قه‌لم بدات، ئه‌وه بیه‌ویت یان نه‌یه‌ویت ره‌خنه‌ له‌ فه‌رمان و کاری خودای کاربه‌جی ده‌گریت، ئه‌مه‌یش به‌ دلناییه‌وه زیان به‌ باوه‌ری مروّفی باوه‌ردار ده‌گه‌یه‌نیت.

روی دووهم: لای هه‌مووان ئاشکرایه که ئه‌رکی روونکردنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌کانی خوای په‌روه‌ردگار و ئایه‌ته‌کانی قورئان و حوکه‌ شه‌رعییه‌کان به‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ سپێردراوه، خوای په‌روه‌ردگار له‌م باره‌یه‌وه له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمووت: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾^(١٤). واته: ئیمه ﴿ذِکْر﴾ مان بۆ تۆ ئاردوووه‌ته‌ خواره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌یان بۆ روون بکه‌یه‌وه که بۆیان هاتوووه‌ته‌ خواره‌وه، مه‌به‌ست له‌ ﴿ذِکْر﴾ له‌م ئایه‌ته‌دا سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و فه‌رمووده‌کانیتی، ﴿مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ مه‌به‌ست پیتی قورئانه.

که‌واته به‌ به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌یش دیسانه‌وه سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هه‌ر نیگایه‌ و له‌ خوداوه‌یه، زۆربه‌ی سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ ده‌که‌ونه‌ خانه‌ی ئه‌رکی روونکردنه‌وه‌ی حوکه‌ شه‌رعییه‌کانه‌وه، بۆیه ده‌بینین زۆرکات بۆ زیاتر روونکردنه‌وه‌ی حوکه‌میکی شه‌رعی، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خۆی هه‌ستاه

^{١٤} - سورة النحل: الآية: ٤٤.

کاره‌که‌ی کردووه، بۆ ئه‌وه‌ی بۆ خه‌لکی روون بکاته‌وه که سنووری ئه‌و کاره چه‌نده و چۆن ئه‌نجام ده‌دریت.

سه‌باره‌ت به‌ هاوسه‌رگیری پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌ گه‌ل خاتوو عایشه، هه‌ر هه‌مان مه‌به‌ستی تیدا به‌دی ده‌کرت، که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ویستویه‌تی سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی گونجاو بۆ هاوسه‌رگیری بۆ باوه‌رداران دیاری بکات، که ته‌مه‌نی حه‌وت سالییه، بۆ ئه‌وه‌ی که موسلمانان ئه‌وه‌ بزائن که له‌ سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی حه‌وت سالییه‌وه ئافره‌ت و پیاو ده‌کرت له‌سه‌ر ره‌زاهه‌ندی خۆیان و له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی خۆیان به‌ پرسى باوکیان، یان ئه‌و که‌سه‌ی که سه‌ره‌رشتییان ده‌کات گرته‌بسته‌ی هاوسه‌رگیری ئه‌نجام بده‌ن، به‌ بالغه‌یوان ژیا‌نی خێزانی ده‌ست پێ بکه‌ن، دیاره له‌ ولاته‌ گه‌رمه‌کاندا مرو‌ف له‌ ته‌مه‌نی ئۆ سالی‌دا بالغ ده‌بیت.

هه‌ر بۆیه‌ پێ‌سته له‌ دیدی خه‌لکی باوه‌ردارا ئه‌م کاره‌یش وه‌ک ئه‌رکی تری پیغه‌مبه‌رایه‌تی سه‌یر بکرت، نه‌ک وه‌ک خواست و هه‌ز و ئاره‌زوویه‌کی تاکه‌که‌سی پیغه‌مبه‌ر ﷺ.

ب - سه‌باره‌ت به‌ پێ‌وه‌ری یاسایی:

ئه‌گه‌ر له‌ رووی یاساییشه‌وه به‌مانه‌وێت قسه‌ له‌سه‌ر ئه‌م هاوسه‌رگرییه و ته‌مه‌نی خاتوو عایشه بکه‌ین:

ئه‌وه‌ خاتوو عایشه کاتێک ماره‌ به‌رداوه له‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالی‌دا بووه، له‌ رووی یاساییه‌وه مرو‌ف له‌م ته‌مه‌نه‌دا (أهلیه‌ الأداء الناقصه‌)ی هه‌یه^(١٦)، واته‌: مرو‌ف توانست و شیاوی یاسایی هه‌یه که هه‌ندێک له‌و کار و ئه‌رکه‌ یاساییانه‌ی ده‌که‌وێته ئه‌ستۆی به‌ئه‌نجامی بگه‌یه‌نیت.

^{١٦} - هه‌رچه‌نده یاسای باری که‌سیتی ئیستا له‌ ته‌مه‌نی یازده سالی‌دا به‌و چاوه‌ سه‌یری مرو‌ف ده‌کات، به‌لام ئه‌مه له‌ رووی زانستی و شه‌رعیشه‌وه هه‌له‌یه، چونکه مرو‌ف له‌ ته‌مه‌نی یازده سالی‌دا بالغه و هه‌موو ئه‌رک و حوکمه‌ شه‌رعییه‌کان ده‌یگرته‌وه، هه‌رگیز نا‌کرت به‌ چاوی منداڵ سه‌یر بکرت.

به شیوه‌ی کی گشتیی ئەو ئەرك و کارانه‌ی مۆڤ لێم تەمەنەدا ئەنجامی دەدات
دەکرێت بە سێ بەشەوه:

یه‌که‌م: ئەگەر ئەو کاره‌ی ده‌یکات جگه‌ له‌ زیان، چاوه‌پوانی سوودی لێ
نە‌ده‌کرا، ئەوه‌ ئەو کاره‌ی له‌ رووی یاساییه‌وه‌ به‌تالە و هیچ شوێنه‌واری لێ
ناکه‌وێته‌وه‌، که‌شیش مافی ئەوه‌ی نییه‌ مۆله‌تی بدات.

دووه‌م: ئەگەر ئەو کاره‌ی ده‌یکات جگه‌ له‌ سوود، چاوه‌پوانی زیانی لێ
نە‌ده‌کرا، ئەوه‌ ئەو کاره‌ی له‌ رووی یاساییه‌وه‌ یه‌کسه‌ر جێبه‌جێ ده‌کرێت و
دروسته و هیچ گرفتێ نییه‌، هه‌موو شوێنه‌واریکی یاساییشی له‌سه‌ر دروست ده‌بی‌ت
و پێویستی به‌ مۆله‌تی که‌س نییه‌.

سێیه‌م: به‌لام ئەگەر کاره‌که‌ی ئەگه‌ری سوود و زیانیشی هه‌بوو، ئەوه‌ پرس به‌
باوک، یان که‌سی سه‌ره‌رشتیاری ده‌کرێت، ئەگەر مۆله‌تی کردنی کاره‌که‌ی دا،
ئەوه‌ وه‌ک به‌شی دووه‌م وایه‌ و دروسته و هیچ گرفتێ نییه‌، به‌لام ئەگەر رێگه‌ی پێ
نە‌دا، ئەوه‌ وه‌کو به‌شی یه‌که‌م وایه‌ و به‌تالە و هیچ شوێنه‌واری لێ ناکه‌وێته‌وه‌.
گرێبه‌ستی هاوسه‌رگه‌ری له‌ به‌شی سێیه‌م پۆلێن ده‌کرێت که‌ ئەگه‌ری سوود و
زیانیشی هه‌یه‌ و به‌ پرسی که‌سی سه‌ره‌رشتیار جێبه‌جێ ده‌کرێت.

جا خاتوو عایشه‌ له‌ تەمەنی حەوت سالییدا و به‌ پرسی باوکی ئەم
گرێبه‌سته‌ی بۆ ئەنجام دراوه‌، که‌واته‌ له‌ رووی یاساییشه‌وه‌ هیچ گرفتێ نییه‌ و به‌
هاوسه‌رگه‌رییه‌کی دروست و ته‌واو داده‌نرێت، ئەگه‌رچی به‌ فه‌رمیش له‌ دادگا تۆمار
نە‌کرێت.

ئەمە جگه‌ له‌وه‌ی که‌ له‌ رووه‌کانی تریشه‌وه‌ ئەم گرێبه‌سته‌ی نێوان پێغه‌مبه‌ری
خودا ﷺ و خاتوو عایشه‌ هه‌موو بڤه‌ما و مه‌رجه‌کانی دروستی هاوسه‌رگه‌ری
تێدا بووه‌، له‌ کاتی گواستنه‌وه‌یشیدا خاتوو عایشه‌ بالغ بووه‌ و به‌و
هاوسه‌رگه‌رییه‌ی رازی بووه‌، ئافه‌رتی بالغیش بۆی هه‌یه‌ هاوسه‌رگه‌ری ئەنجام بدات

به پره‌زانه‌دی باوکی، یان که‌سی سهرپه‌رشتیاری، به‌بی ئه‌وه‌ی که‌سی تر بۆی
هه‌بیت ده‌ست بخاته کاره‌کانییه‌وه، یان ره‌خنه‌ی لی بگریت.

ت - سه‌باره‌ت به‌ پێوه‌ری زانستی:

له‌ رووی زانستیشه‌وه شتیکی به‌لگه‌ نه‌ویسته که ئافره‌تان له‌ ناوچه
گهرمه‌کاندا زووتر پێده‌گهن، به‌ به‌راورد به‌ ئافره‌تان له‌ ناوچه‌ سارده‌کاندا، بۆ
نموونه ئافره‌تانی زۆریک له‌ ولاتانی که‌نداو له‌ ته‌مه‌نی هه‌شت - نۆ سالییدا
پێده‌گهن، به‌لام له‌ ناوچه‌ سارده‌کاندا له‌ ته‌مه‌نی سیازده - چوارده‌ سالییدا
پێده‌گهن.

خاتوو عاثیشه‌یش له‌ ناوچه‌ گهرمه‌کاندا ژیاوه، هه‌ر بۆیه زانایان کۆکن له‌ سهر
ئه‌وه‌ی که کاتیک پێغه‌مبهری خودا ﷺ گواستویه‌تیوه ته‌مه‌نی نۆ سالان بووه و
له‌ هه‌مان کاتیشدا بالفیش بووه.

ئایا هاوسه‌رگهریی له‌م ته‌مه‌نه‌دا تا چه‌ند ئه‌گهری زیان، یان سوودی لی
ده‌کریت له‌ رووی زانستیه‌وه؟

دیاره‌ ناكریت ئیمه‌ بلێن: هه‌یج ئه‌گهری زیانی نییه، چونکه ئه‌مه‌ دووره‌ له
راستیه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر بشلێن: هه‌یج سوودی نییه، وه‌ك هه‌ندیک له‌ رێكخراوه‌كان
بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌كهن، ئه‌مه‌ش دیسانه‌وه دووره‌ له‌ راستیه‌وه.

چونكه ئه‌م كاره‌یش وه‌كو سه‌رجه‌م كاره‌كانی تری مرۆف، ئه‌گهری سوود و
زیانیشی هه‌یه، به‌لام من لی‌ره‌دا له‌ به‌ر كه‌می ماوه‌ ته‌نیا باسی سووده‌كانی ده‌كه‌م،
چونكه زۆر باسی زیانه‌كانی بۆ خه‌لك كراوه و بگه‌ر زیاده‌رویشی تیدا كراوه و
زۆریشی بۆ هه‌لبه‌ستراوه.

له‌م باره‌یه‌وه زانایان ده‌لێن: گه‌رنه‌ترین سووده‌كانی هاوسه‌رگهریی ئافره‌تان له
سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی پێگه‌یشتندا ئه‌وه‌یه كه به‌شپۆیه‌کی به‌رچاو رێژه و ئه‌گهری
توشبوون به‌ شپۆیه‌نجه‌ی مه‌مك و ره‌حم و هه‌لكه‌دان كه‌م ده‌كاته‌وه، كه به‌داخه‌وه

نه مړې به شتو په کی به چا و له نافرماناندا به دی ده کریت، نه گری مندانوون و پیتانن له و ته مندا زور زیاتره، نه گری له بارچوونی مندانیش (إجهاض) له م ته مندا زور ده گمن ده بیت، به به راورد به ته منه کانی تر.

هه روه ها هاوسه رگری له سهره تاکانی ته منی پیگه یشتندا زور سوودی تری هه به له زور رووی تره وه له وانه: نه گری لادانی لاوان به ریژه په کی به چا و کم ده کاته وه، گیانی هه ست کردن به به پرسیاریتیا تیدا دروست ده کات، دیارده ی قهیره بوون و مانه وی لاوان له دهره وه ی بازنه ی هاوسه رگری بنه پر ده کات، که نه مړې له کوردستاندا خریکه بیته دیارده و لایه نه په یوه نندیداره کان گوئی خویانیان لی ده خه ویتن و باسی زیانه کانی ناکه ن.

هه ر بویه سووده کانی نه م جوړه هاوسه رگری به زور زیاترن له زیانه کانی، ریگه پیدانی شهرع و کاری پیغه مبریش ﷺ دوو به لگه ی زه قی نه م راستیه ن.

پ - سه باره ت به پیوه ری دابونه ریتی کومه لایه تییش:

سهره تا ئیمه کاتیک ده مانه ویت حوکم به سهر هه ر کاریکدا بده ی که له رابردو په کی دوردا روویداوه له رووی شیاوی، یان نه شیاوی کومه لایه تییه وه، ده بیت بارودوخ و دابونه ریته کومه لایه تییه کان و سرده می روودانی کاره که بخریته به چا و به هه ند وه ریگریته له کاتی حوکمداندا، گه ر نا نه وه حوکمه که مان لاسه نگ و سته مکارانه ده بیت.

هاوسه رگری پیغه مبریش ﷺ له گه ل خاتوو عایشه به ر له هه زار و چوارسه د و سی و سی سال روویداوه، بویه ئیمه ناتوانین له روانگه ی سده ی بیست و یه ک و دابونه ریته کومه لایه تییه کانی نه م سرده مه وه حوکمی شیاوی، یان نه شیاوی نه و هاوسه رگری به بده ی، به لکو ده بیت بگه ریینه وه بؤ نه و سرده م و بارودوخ ی که هاوسه رگری به که تیدا رووی داوه.

چونکه له و سرده ماندا له ناو کومه لگای عه ره بی به گشتی و قوپه ییش و مه که که به تاییه تی ته من له پرؤسه ی هاوسه رگرییدا زور به هه ند وه رنه گراوه و

قسەى لەسەر نەكراوه، هەر بۆیه دەبینین پێغه‌مبەرى خودا ﷺ بەر لە خاتوو عائیشە، دوو خێزانی تری هەبووه هەردووکیان پازدە سال تەمەنیان لە خۆى زیاتر بووه و هەردووکیان بێوه‌ژن بوون، شتیکی ئاسایی بووه و قسەیشی لەسەر نەكراوه.

باشترین کە خاتوو عائیشەى لەو تەمەنەدا هێناوه دیسانەوه شتیکی ئاسایی بووه و کەس قسەى لەسەر نەکردووه و نەبووه‌تە جێى رەخنەى بێباوه‌پان، لە کاتی‌کدا ئەوان بە شوێن بچوکتەین رەخنەدا دەگەران کە لەسەر پێغه‌مبەرى خودای ﷺ بگرن.

ئەمە جگە لەوهى کە هاوشێوهى ئەو هاوسەرگێرییه زۆر باو بووه، بەلام لەبەر بێبايه‌خیدا باس نەكراون، خۆ ئەگەر پێغه‌مبەرى ﷺ وه‌كو کەستیکی ئاسایی بوايه و مێژووى تەمەنى بە هەموو ورده‌کارییه‌کانییه‌وه تۆمار نەكرايه، ئەوا ئەم هاوسەرگێرییه‌یش وه‌ك سەدان و هەزاره‌ها هاوسەرگێریی هاوشێوهى خۆى هەر باس نەدەكران و مێژوو تێى دەپەراند.

هەر بۆ نموونه: (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ)ى باپیری پێغه‌مبەر ﷺ کاتى خۆى (هَالَةَ)ى ئامۆزا و هاوته‌مەنى (أَمَنَةَ)ى دایکى پێغه‌مبەرى ﷺ هێناوه، کە (أَمَنَةَ) خێزانی بچووکترین کۆرى بووه کە (عَبْدُ اللَّهِ)ى باوکى پێغه‌مبەر ﷺ.

هەروەها ئیمامى عومەر کچێکی ئیمامى عەلى هێناوه کە عومەر لە باوکیشى گەورەتر بووه (رەزاو رەحمەتى خوايان لێبێت).

جا ئەم دابونەریتە کە کاتى خۆى باو بووه تا چەند لەگەڵ دابونەریتی ئەم سەردەمەدا دەگونجێت ئەمە مەسەلەیه‌کی تره.

ئەم جیاوازییه‌ى نێوان دابونەریتەکان و سەردەمه‌کان خۆى لە خۆیدا هەرگیز نابێتە پێوهى ئەوهى کە ئێمه لەوان باشترین، یان دابونەریتی ئێمه بە به‌هاترو بالاتره، بە‌لکو پێوهى شەرع ئەم حوکمه یه‌کلا ده‌کاتوه و ده‌یسه‌لمێنێت کە کام کۆمه‌لگا و دابونەریتی کام سەردەم بە به‌هاترو بالاتره.

تهنانت له رووی حوکمیشه وه ئه و دابونه ریته ده کریته به لگه و سه رچاوه ی
 حوکمی شهرعی که له گه ل به لگه و بنه ما شهرعی به کاندایا و گونجاو بیت، گه ر نا
 نه وه هیچ نرخ ی نییه و پیویسته بنه بر بکریت، هه رچه ند و هه رچۆن و له هه ر کات
 و سه رده میتکدا بیت.

هه ر بویه ناتوانین بلین به خاتری نه وه ی ئه و دابونه ریته ی کاتی خوی له ناو
 مه ککه و قوره بشدا باو بووه، هه ر له بهر نه وه ی له گه ل دابونه ریتی ئه م سه رده مه دا
 ناگونجیت، بویه پیویسته بنه بر بکریت و به هه له و نه شیواو باس بکریت.

چونکه زۆر به داخه وه له گه ل ئه و هه موو پیشکه وتنه زانستی و ته کنه لۆژییه دا
 هه ندیک ئاکار و نه ریتی هه ندیک له کۆمه لگا کانی سه ده ی بیست و یه ک هه یه، که
 نه ک ته نیا کۆمه لگا کانی پیشتی نه یان کردووه و بیران لی نه کردووه ته وه، به لکو
 تهنانت له ناو هیچ جۆریک له ئاژه لانی شدا شتی وای بیزراو و قیزه ون نییه و
 ده گمه نه.

که واته به هه موو ئه و پیوه رانه ی باس مان کردن که بنه مان بۆ هه ر حوکمیکی
 شهرعی، ئه م هاوسه رگرییه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ دروست بووه و ره خنه
 هه لئاگریت.

سه باره ت به و لایه نه ییش که گوایه پیغه مبه ری خودا ﷺ که سیکی ئاره زووباز
 بووه و هه ر له و رووه ی شه وه و بۆ ئه و مه به سته ش خاتوو عایشه ی هه لبژاردووه و
 هیناوه. بۆ هه لسه نگاندن و نرخاندنی ئه م لایه نه و ده رخستنی رووی راستیه کان
 له م باره یه ی شه وه چه ند خالیک ده خه یه روو:

۱- سه ره تا له رووی زانستییه وه وه کو زانایان و پزیشکان ده لین: مرؤف هیز و
 تواناکان و گه شه ی جه سته یی هه تا ته مه نی سی و سی سال به رده وام ده بیت،
 پاشان گه شه ی لاشه و تواناکان له ته مه نی سی و سی سالی تا ته مه نی چل سالی
 راده وه ستیت، پاشتر له ته مه نی چل سالییه وه هیز و تواناکان روو له کزی و
 دارووخان ده که ن.

پیغمبهری خوداش ﷺ له ته‌مه‌نی په‌نجا و چوار سالی ژیا‌نی هاوسه‌رگری‌ی له‌گه‌ل خاتوو عائیشه ده‌ست پټ‌کردووه، واته پاش چوارده سال له دارووخانی ته‌مه‌ن و کزیوونی توانا جه‌سته‌یی و غه‌ریزییه‌کانی.

جا نه‌گه‌ر پیغمبهری خودا ﷺ که‌سیکی ئاره‌زووباز بوابه، نه‌وه ده‌بوو له هه‌رپه‌تی لاری و ته‌مه‌نی که‌نجیدا نه‌م جوړه هاوسه‌رگرییه‌ی بک‌ردایه، نه‌ک له‌و ته‌مه‌نه‌دا.

۲- پیغمبهری خودا ﷺ له ته‌مه‌نی لاری له مه‌که‌دا و له‌ناو قورپه‌یشدا بووه و ژیاوه، هه‌مووشمان ده‌زانین که‌کو‌مه‌لگای قورپه‌یش و شاری مه‌که‌که پر بوو له دیارده‌ی خراب، ئافره‌تی سۆزانی، مالی له‌ش فروشی، ئافره‌تانی کۆپله و دیارده‌ی فره‌ژنی بی سنوور، هیچ کام له‌م کارانه یان دیارده دزتوانه له‌و کو‌مه‌لگا و سه‌رده‌مانه‌دا بو پیاوان به‌عیه‌یه و خراپه‌یش سه‌یر نه‌ده‌کران، به‌لکو به‌پټچه‌وانه‌وه پیاوان خویان پټوه باده‌دا و به‌شانازییه‌وه باسیان ده‌کرد.

به‌لام قه‌ت نه‌بیستراوه و باس نه‌کراوه که‌پیغمبهری خودا ﷺ له‌و ته‌مه‌نه‌یشدا، له‌و کاته‌یش که‌هیچ خیزانی نه‌بووه و پابه‌ندیش نه‌بووه به‌هیچ ئایینی‌که‌وه، ته‌نیا قسه‌یه‌کی ناشیرینی له‌ده‌م هات‌بیت، چجای نه‌وه‌ی کاری خراب و به‌دی کرد‌بیت، یان به‌شوین ئاره‌زووبازی و نه‌و جوړه شتانه‌دا گه‌پا‌بیت.

خو نه‌گه‌ر خوا نه‌کرده جارێک له‌ جاران خوویه‌کی خراب، یان کارێکی نابه‌ج‌یی بک‌ردایه، نه‌وه به‌دل‌تیا‌یه‌وه دوژمنانی لټی بی ده‌نگ نه‌ده‌بوون و باسیان ده‌کرد و ده‌یان‌دایه‌وه به‌چا‌ویدا، می‌ژو‌ویش تو‌ماری ده‌کرد.

به‌لام نه‌م به‌پټچه‌وانه‌وه له‌و کو‌مه‌لگا به‌د و خراپه‌یشدا، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای لاو‌یت‌یشه‌وه نازناوی به‌داو‌یت‌پاک و ده‌ست‌پاک ده‌رک‌ردبوو، نمونه و پټ‌شه‌وا‌ی هه‌موو ئاکارێکی باش بوو.

جا نه‌گه‌ر که‌سیکی ساده له‌ سه‌ره‌تای لاو‌یت‌یه‌وه گو‌ی به‌و شتانه‌نه‌دا‌بیت، که‌زۆر به‌ئاسان‌یش ده‌ستی که‌وت‌بیت و بو‌ی لوا‌بیت، ئایا له‌ ته‌مه‌نی پیری و

سەر دهمی پێغه مبه رایه تی و سه رقالبوون به باری قورسی بانگه وازه وه خوو ده داته
ئه و شتانه و خولیا یان ده بیته؟

به راستی ئه مه قسه و بۆچونیکه مه گه ر ته نیا له ناحه زانی ئه و زاته و له بیری
پیر و پووچی ئه وان وه شایبته وه .

۳- پێغه مبه ری خودا ﷺ هه تا ته مه نی بیست و پینج سالی ژنی نه هیناوه،
یه که م ژنیش که هیناویه تی بیوه ژنیک بووه ته مه نی چل سال بووه و پازده سال له
خۆی گه وره تر بووه و له سه ر داوای خۆی ماره ی کردووه، بۆ ماوه ی بیست و پینج
سال ژیا نی له گه ل به سه ر بردووه و هیچ ژنی تریشی به سه ر نه هیناوه تا کۆچی
دوایی کردووه .

پاش ئه ویش و له ته مه نی په نجا و یه ک سالییدا پێغه مبه ری خودا ﷺ ژنی
دووه می هیناوه که خاتوو سه وده بووه و ته مه نی شه ست و شه ش سال بووه و
شه ش مندالیشی هه بووه، ژنی دووه میشی به هه مان شیوه ی ژنی یه که م پازده سال
ته مه نی له خۆی زیاتر بووه و نزیکه ی چوار سال له گه لی بووه و ژنی تری به سه ر
نه هیناوه .

نایا ده گونجیت که سێکی ئاره زووباز له و ته مه نی لاییهیدا به و جۆره ئافره تانه
رازی بیت؟ ئه و هه مو ته مه نی لاییه یان له گه ل بگوزه رینیت به بی ئه وه ی
بچوکترین خیا نه تیان لی بکات، یان ژنیا ن به سه ر بینیت، وه ک له گه ل خاتوو
خه دیجه بیست و پینج سال ژیاوه و هیچ ژنی به سه ر نه هیناوه .

۴- وه ک پێشتر باسما ن کرد خاتوو عایشه له ته مه نی نو سالییدا ژیا نی
هاوسه ری له گه ل پێغه مبه ری خودا ﷺ ده ست پی کردووه، واته سه ره تای ته مه نی
پینگه یشتنی بووه، ئافره تیش له م جۆره ته مه ندا له رووی ئاره زووبازییه وه هه رگیز
جیی سه رنجی پیاو نییه و پیاو تامه زرۆی نابیت، چونکه زۆریه ی ئه ندامه جنسیه
هه ستیاره کا نی ته وا و کامل نه بوون و پی نه گه یشتوون .

هه روه ها ئافره ته كه خویشی له لایه نی خوێه وه له و ته مه نه دا وه لامدانه وه ی بۆ بزۆینه ر و ورژینه ره جنسیه كان ئه و وه لامدانه وه یه نییه، كه پیاویکی ئاره زووباز چاره پوانی ده كات، كه واته ئه گه ر پیاوه كه یش له لایه نی خوێه وه زۆر ئاره زووباز بێت ئه وه به دلنیا ییه وه ئافره ته كه له م ته مه نه دا ناتوانیت ئه و كه ف و كوئی ئاره زووبازییه ی تیر بكات، یان كپی بکاته وه .

جا ئه گه ر پیاویك زۆر ئاره زووباز بێت ئه وه هه رگیز نایه ت ئافره تێك له م ته مه نه دا هه لبژێریت، به لكو ئافره تێك هه لده بژێریت كه ته واو كامه ل و پێگه یشتو بێت، له ش و لاریشی له رووی جنسییه وه زۆر سه رنچراكیش بێت، جیی هه ز و تاسه ی خه لكی بێت، ناوبانگ و شۆره تی جوانی ده ركر دیت.

به لام خاتو عایشه هه چ كام له م سیفه تانه ی تیدا نه بووه، له هه چ ریا یه ت و شوێنێكیشدا باسی جوانی و هه لكه وتووی جهسته یی نه كراوه، كه ئه گه ر وابوایه ده بوو باس بكرایه، خۆ ئه گه ر دۆستانیش باسیان نه كرایه ئه وه به دلنیا ییه وه دوژمنان بۆ پشتر استكر دنه وه ی گومانی به دیان لیتی بێده نگ نه ده بوون و باسیان ده كرد.

بۆیه من واهه ست ده كه م كه نه ك به ته نیا خاتو عایشه، به لكو هه چ كام له م سیّ هاوسه رگیرییه ی پێغه مبه ری خودا ﷺ كه هه تا ئیستا باسما ن كر دوون له رووی غه ریزه ی ئاره زووبازی له گه ل پێغه مبه ری خودا ﷺ گونجاو نه بوون، جا خاتو خه دیجه و خاتو سه وده له رووی زۆری ته مه نیا نه وه، خاتو عایشه یش له رووی كه می ته مه نیه وه .

ئه مه ش ئه وه مان بۆ ده رده خات كه پێغه مبه ری خودا ﷺ لایه نی غه ریزه ی جنسی شتێك نه بووه كه بیری لی كړ دیته وه، یان خولیا ی بوو بێت و كړ دیتیه ئاما نچ له هاوسه رگیرییه كانیدا.

هر بۆيه هاوسه رگيرى خاتوو عائشه له گه‌ل پيغه مبه‌رى خودا ﷺ له‌م رووه‌وه ئه‌رك بووه و ته‌كليفيكى ترى په‌روه‌ردگار بووه، نه‌ك ويست و خواستىكى تاكه‌كه‌سى.

٥- نه‌گه‌ر پيغه مبه‌رى خودا ﷺ كه‌سىكى ئاره‌زووبناز بوايه و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش خاتوو عائشه‌ى به‌ينايه، ئه‌وه ده‌بوو له‌ پاش خاتوو عائشه هه‌چ ژنى ترى نه‌ه‌ينايه، هه‌موو تواناكان و كاته‌كانى بۆ ئه‌و ته‌رخان بكردايه، ئاره‌زووه‌كانى خۆى پى تير بكردايه.

به‌لام به‌ پيچه‌وانه‌وه پيغه مبه‌رى خودا ﷺ له‌ پاش خاتوو عائشه‌يش چه‌ندىن خيزانى ترى ه‌يناه، هه‌موويشيان بيوه‌ژن بوون و ئۆزىكيان له‌ ته‌مه‌ندا بوون، سه‌ره‌پاى ئه‌مانه‌يش پيغه مبه‌رى خودا ﷺ زۆر دادپه‌روه‌رانه كاته‌كان و تواناكانى خۆى له‌ نيتوانياندا دابه‌ش كردووه، هه‌چ جياوازي نه‌كردووه له‌ نيتوانياندا و مافى كه‌سى بۆ كه‌سى تر پيشيل نه‌كردووه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر سه‌فه‌ريكى كرديت به‌ لايه‌كدا تروپشكى كردووه له‌ نيتوانياندا تا بزانيت كاميان له‌ گه‌ل خۆى ببات، نه‌ك به‌ ئاره‌زووى خۆى يه‌كيكيانى هه‌لبژاردبىت، يان بردبىت.

كه‌واته خاتوو عائشه‌يش ﷺ هه‌ر ه‌ينده‌ى هه‌ر خيزانىكى ترى به‌سالاچوو كاتى به‌ركه‌وتوو و له‌ گه‌ل پيغه مبه‌رى خودا ﷺ ژياوه، له‌ ماوه‌ى نۆ شه‌ودا ته‌نيا شه‌ويك پيغه مبه‌رى خودا ﷺ لاي ماوه‌ته‌وه.

٦- كاتيك پيغه مبه‌رى خودا ﷺ خاتوو عائشه‌ى گواستوو ته‌وه، له‌ هه‌موو كات زياتر سه‌رقال بووه به‌كارى بانگه‌واز و جيبه‌جيكردنى ئه‌ركى پيغه مبه‌رايه‌تى و خوا له‌ خۆ رازيكردن و دروستكردنى بنه‌ماكانى ده‌ولت له‌ مه‌دينه، ته‌نانه‌ت خاتوو عائشه كه‌ باس له‌و شه‌وانه ده‌كات كه‌ پيغه مبه‌رى خودا ﷺ لاي ئه‌و ماوه‌ته‌وه، باس له‌وه ده‌كات كه‌ چۆن پيغه مبه‌رى خودا ﷺ شه‌وه‌كانى به‌ يادى خودا زيندوو ده‌كرده‌وه و ده‌فه‌رمويت: (... {أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ حَتَّى تَنْقَطِرَ

قَدَمَاهُ} (۱۷). واته: پیغه مبهری خودا ﷺ نه وهنده شه ونویژی ده کرد، تا قاجه کانی ده ناوسان.

بویه مړؤ که کاتئ که میی ته مهنی پر له فہری نه و زاته به راورد ده کات ﷺ له گه ل نه و ه موو به رمه م و ده سته کوت و دهر نه نجامه گه ورانده ا، بوی دهر ده که ویت که نه م زاته چؤن و بؤچی ژیاوه و نامانجی چی بووه؟

۷- خالئکی کوتایی که پی مخؤشه قسه ی له سهر بکه یین و له بیرى نه که یین نه و هیه که ثایا نامانج له پرؤسه ی هاوسه رگریی چیه؟ کام هاوسه رگرییه به سهرکه وتوو پؤلئین ده کریت؟

به دلنیا یی هه نامانجی سهره کی پرؤسه ی هه هاوسه رگرییه ک بریتیه له پئکه پئنانئکی ژیانئکی ناسووده و هاوبه ش.

پئوه ری سهرکه وتنی هه هاوسه رگرییه کیش بریتیه له مه و دای به رده و امبوونی نه و هاوسه رگرییه، ناسووده یی و ره زامه ندی هه ریک له و هاوسه رانه به و هاوسه رگرییه و ریژه ی پئکه وه گونجان و ته بایان له گه ل یه کتر.

به م پئوه رانه یش هاوسه رگریی خاتوو عائیشه له گه ل پیغه مبهری خودا ﷺ نه و په ری سهرکه وتوو بووه، پیغه مبهری خودا ﷺ خاتوو عائیشه ی له هه موو خیزانه کانی زیاتر خو ش ویستوه، له به رامبه ریشدا خاتوو عائیشه پیغه مبهری خودای ﷺ له هه موو که س زیاتر خو ش ویستوه، به و ژیا نه یشی له گه ل پیغه مبهری خودا ﷺ زور ناسووده بووه و شانازیشی پئوه کردوه.

زه قترین به لگی نه م راستییه ش نه و هیه که کاتیک خیزانه کانی پیغه مبهری خودا ﷺ زور فشاریان خسته سهر پیغه مبهری خودا ﷺ بق نه و هی گوزه رانیان

۱۷ - البخاري - صحيح البخاري - ج ۴/ص ۱۸۳ - کتاب (۶۷) المغازی/ باب (۳۲۴) قوله: (وَلْيَغْفِرْ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيَتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا) - الحديث (۴۵۵۷). مسلم - صحيح مسلم - ج ۴/ص ۲۱۷۲ - كتب صفة القيامة والجنة والنار/ باب (۱۸) باب إكثار الأعمال والاجتهاد في العبادة - الحديث (۲۸۲۰).

باشتر بکات و داوای خویشی و جوانییه‌کانی دنیایان لی ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به و قسانه‌یان زور نیگه‌ران بوو، نه‌وه‌بوو خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ هاته وه‌لام و نه‌م چهند نایه‌ته‌ی وه‌ک سه‌رزه‌نشستیک بۆ خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و بۆ یه‌کلاکردنه‌وه‌ی نه‌و کی‌شه‌یه‌ ناردنه‌ خواره‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْن أُمَتِّعْكُنَّ وَأُسَرِّحْكُنَّ سَرَاحاً جَمِيلاً وَإِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنكُنَّ أَجْراً عَظِيماً﴾^(۱۸). واته: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به خیزانه‌کانت بلی نه‌گه‌ر نی‌وه‌ زیان و جوانی و خوشییه‌کانی دنیایان ده‌وی و به‌لاتانه‌وه‌ مه‌به‌سته، نه‌وه‌ وه‌رن هه‌ر مافی‌کتان ده‌که‌ویته لام پی‌تانی ده‌ده‌م و ده‌ستان لی هه‌ل‌ده‌گرم، نه‌گه‌ر خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و رۆژی دوا‌ییتان پی مه‌به‌سته، نه‌وه‌ خوای په‌روه‌ردگار پاداشت و خه‌لاتی زور گه‌وره‌ی بۆ ناماده‌ کردوون.

له‌ پاش هاتنه‌ خواره‌وه‌ی نه‌م چهند نایه‌ته‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ یه‌که‌ یه‌که‌ خیزانه‌کانی بانگ کرد و نه‌م حوکه‌می خوای پی راگه‌یاندن، سه‌ره‌تا له‌ خاتوو عایشه‌وه‌ ده‌ستی پی کرد، ناماده‌یی خوی نیشان دا که ده‌ستی لی هه‌لب‌گرت و پی فه‌رموو: (...){يَا عَائِشَةُ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَعْرِضَ عَلَيْكَ امْرَأً أَحَبُّ أَنْ لَا تَعْلَجِي فِيهِ حَتَّى تَسْتَشِيرِي أَبَوَيْكَ} قَالَتْ: وَمَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ {فَتَلَا عَلَيْهَا الْآيَةَ} قَالَتْ: أَفِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَشِيرُ أَبَوَيَّ، بَلْ اخْتَارَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالدَّارَ الْآخِرَةَ^(۱۹). واته: نه‌ی عایشه‌ من ده‌مه‌ویت بریاریکت ب‌خه‌مه‌ به‌ر ده‌ست، به‌س هه‌ز ده‌که‌م بریاری به‌به‌له‌ی له‌سه‌ر نه‌ده‌ی، تا راولێژ به‌ باوک و دایکت ده‌که‌یت، خاتوو عایشه‌یش فه‌رموو: نه‌و بریاره‌ چیه‌ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ که ده‌ته‌ویت بی‌خه‌یه‌ به‌رده‌ست من؟ نه‌ویش نایه‌ته‌که‌ی بۆ خوینده‌وه، خاتوو عایشه‌ که له‌ بریاره‌که‌

۱۸ - سورة الأحزاب: الآية: ۲۸ - ۲۹.

۱۹ - مسلم صحيح مسلم - ج ۴/ص ۱۸۷ - كتاب (۱۹) الطلاق/ باب (۴) بيان أن تحيیر امرأته لا يكون طلاقاً إلا بالنية - الحديث (۳۷۶۳).

گەشت فەرمووی: ئەی پێغەمبەری خودا ﷺ چۆن پرس بە باوک و دایکم دەکەم
بۆ ئەوەی لەگەڵ تۆ بمینمەو، یان نا، بەلکو خودا و پێغەمبەری خودا ﷺ و
نۆژی دوایی و ژبانی نەپراوە هەڵدەبژێرم.

کەواتە بە پێزان ئەگەر خاتوو عائیشە لەم ھاوسەرگیرییە بچوکتین ناپەرەزایی
هەبوا، یان پیتی قورس و ناخۆش بوا، دەبوو قەت هەلی وای لە دەست خۆی
نەدا، یەكسەر بریاری جیابوونەوێ لەگەڵ پێغەمبەری خودا ﷺ بدایە، بەلام بە
پێچەوانەوێ لە هەموو خێزانەکانی تری زیاتر تەمەرزۆ و ئارەزوومەندی
بەردەوامبوونی ژبانی ھاوسەرگیریی بوو، لەگەڵ پێغەمبەری خودا ﷺ، هەر
بۆیەش پێغەمبەری خودا ﷺ دواوە ناسە و ساتەکانی تەمەنی لە باوەش و نامۆی
پێ مێهر و سۆز و خۆشەویستی خاتوو عائیشەدا بەسەر برد.

بۆیە هەر چەند ھاوتەمەن، یان نزیکی تەمەن لە نێوان ھاوسەرەکاندا
هۆکاریکی گرنگە بۆ زیاتر لە یەك گەشتن و سەرکەوتنی پێشەوای ھاوسەرگیری،
بەلام هەرگیز هۆکاری سەرەکی تەبابوون و لەیەك گەشتن نییە، بە شێوەیەك
خەلکی وای بخەملێنن کە هەر ھاوسەرگیرییەك ھاوسەرەکان تییدا ھاوتەمەن نەبن
نێر ئەو ھاوسەرگیرییە سەرکەوتوو نییە، یان بەزۆر سەپاوە.

نموونەی ھاوسەرگیریی پێغەمبەری خودا ﷺ لەگەڵ خاتوو عائیشە
زەقترین بەلگەی ئەم راستیەن، لەبەرەبەریشدا رۆژانە بەچاوی خۆمان شکست و
داڕووخانی چەندین پێشەوای ھاوسەرگیریی دەبینین و دەبیستین، کە زۆر بەداخووە
ھاوسەرەکان تییدا ھاوتەمەنیشن.

بۆیە بەگشتیی و بە هەموو پێوەرەکان ھاوسەرگیریی پێغەمبەری خودا ﷺ
لەگەڵ خاتوو عائیشە ھاوسەرگیرییەکی زۆر سەرکەوتوو بوو، ئامانجی زۆر گەورە
و بە بەهای لە پێشەو بوو، گەورەترینان جێبەجێکردنی فەرمانی خودا و
روونکردنەوێ حوکمی شەرع کە کەمی تەمەن و بیرتێژی خاتوو عائیشە
هۆکاریکی زۆر لەبار بوو، بۆ ئەوەی زۆرترین فەرموودەو سوننەتی پێغەمبەر ﷺ

له بهر بکات و بۆ موسلمانانی بگيریتته وه، هه ر نه مه يش وای کردووه که له گه ل که مبی ته مه نیشیدا پسپۆرتین و شاره زاترینی که سی نئوان هاوه لانی پتغه مبه ر ﷺ و کۆمه لگای ئیسلامی سه رده می خۆی بیّت.

خیزانی چواره م:

- خیزانی چواره می پتغه مبه ر ﷺ دیسانه وه ئافره تیکی بیوه ژن بووه به ناوی خاتوو: (حَفْصَةُ بِنْتُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الْعَدَوِيَّةُ) ، دایکیشی ناوی (زَيْنَبُ بِنْتُ مَرْطُون) ه.

- خاتوو حه فسه کچی جینشینی دووه می پتغه مبه ری خودا ﷺ (عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ) و له باوکه وه خوشکی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ) بووه.

- پینچ سال بهر له پتغه مبه رایه تی پتغه مبه ر ﷺ، له و کاته ی قورپه يش سه رقال بوون به دروستکردنه وه ی که عبه وه خاتوو حه فسه له دایک بووه، واته مه ژده سال بهر له کۆچی پتغه مبه ر ﷺ به ره و مه دینه له دایک بووه.

- بهر له وه ی بیته خیزانی پتغه مبه ر ﷺ، خاتوو حه فسه خیزانی هاوه لئیکی به ریز و ئازیز بووه به ناوی (خُنَيْسُ بْنُ حُذَافَةَ السَّهْمِيُّ)، پیکه وه کۆچیان کردووه به ره و مه دینه، پاشتر (خُنَيْس) له جهنگی به دردا به خهستی بریندار ده بیّت، به هۆی سه ختی برینه که یه وه پاش کۆتایی شه په که له شاری مه دینه کۆچی دوا یی ده کات.

- به بیوه ژنکه وتنی خاتوو حه فسه ی کچی، ئیمامی عومه ر زۆر دلگران ده بیّت، وه ک نه رکێکی ئیسلامه تی و باوکایه تی و بی گویدانه دابونه ریتی سه رده می نه فامی، هه ول ده دات که خاتوو حه فسه به و شیوه یه نه مینیتته وه، هه ر بۆیه خۆی ده چیتته لای عوسمانی کوپی عه ففان (ره زای خوا یان لی بیّت) و پیتشنیاری ئه وه ی بۆ ده کات که خاتوو حه فسه ماره بکات، به لام عوسمان ده لیت: مۆله تم بده ری با بیری لیبکه مه وه، پاش چه ند رۆژێک دیت و پتی ده لیت: ئاره زوی ژن هیتانم نییه،

پاشان عومر ده گاته خزمه تی نه بوبه کری صدیق (ره زای خویان لی بیّت) و پیشنیاری نه وهی بۆ ده کات که خاتوو حه فصه ماره بکات، نه ویش بیده نگ ده بیّت و هیچ وه لای ناداته وه، پاش ماوه یه ک پیغه مبه ری خودا ﷺ داوای ده کات و ماره ی ده کات. پاشتر نه بوبه کر و عومر (ره زای خویان لی بیّت) به یه کتر ده گن، نه بوبه کر پیی ده فهرمویت: له وانه یه نه و رۆژه دلت گران بوو بیّت که وه لام نه دایته وه، نه ویش فهرمووی: به لی پیم ناخۆش بوو، نه بوبه کریش فهرمووی: من ده مزانی پیغه مبه ری خودا ﷺ به ته مایه تی و لای من باسی کردبوو، جا من پیم خۆش نه بوو نه یینی پیغه مبه ر ﷺ بدرکینم، نه گه ر نه و نه یو یستایه من ده مو یست و ماره م ده کرد.

- پاش سی مانگ له کۆچی پیغه مبه ر ﷺ بۆ مه دینه، له مانگی شه عبانی سالی سی کۆچی، به ر له جهنگی نوحد پیغه مبه ری خودا ﷺ خاتوو حه فصه ی ماره کردوه و ژیا نی هاوسه ری له گه ل ده ست پیکردوه، نه و کات خاتوو حه فصه ته مه نی بیست سالن بووه.

- خاتوو حه فصه یه کیک بووه له و ئافره ته به هیمه تانه ی که به هه ولی خۆی و له و سه رده مانه دا له سه ر ده ستی شیفانی کچی عه بدوللا خۆی فیری خوینده واری کردوه، وه ک لئی ده گێر نه وه خاتوو حه فصه خوینده واریکی زیره ک و وتارییژیکی زۆر به توانا بووه، ده ستی شیعر و ره وان بیژی شی مه بووه.

- کاتی که پیغه مبه ری خودا ﷺ له خیزانه کانی توپه ده بیّت له سه ر نه وهی داوای نه فقه ی زۆری لیده که ن، خاتوو حه فصه ته لاق ده دات، به لام خاتوو حه فصه نه وه نده خواناس و باوه ردار بووه، خوی په روه ردار له سه ری دینه وه لام و به جبریل دا وه لام بۆ پیغه مبه ر ﷺ ده نی ریت و فهرمانی پی ده کات که خاتوو حه فصه بگێریت وه لای خۆی، پیغه مبه ری خودا ﷺ له و باره یه وه ده فهرمویت: {إِنَّ جِبْرِيلَ أَتَانِي فَقَالَ لِي: رَاجِعْ حَفْصَةَ فَإِنَّهَا صَوَّامَةٌ قَوَّامَةٌ، وَمِي رُوحَتِكَ فِي

الْجَنَّةُ^(۲۰). واتە: جبریل ھاتە لام و پێی گوتم: خاتوو ھەفصە بگێرەرەو ھە لای خۆت، چونکە خاتوو ھەفصە ئافەرەتیکە بەردەوام سەرقالی نوێژ و رۆژووگرتنە و بەکێکە لە خێزانەکان ت لە بەھەشتدا.

- ھەر لەبەر زێرەکی و دەستپاکی کاتێک لە سەردەمی جێنشینی ئەبوبەکریدا بۆ بەکەمجار قورئان کۆ کراوەتەو، ھەتا ئەبوبەکر لە ژياندا بوو ئەو قورئانە لای ئەو پارێزراو، پاش کۆچی دواي ئەبوبەکر ئەو قورئانە لای ئیمامی عومەر بوو، پاش شەھید کردنی ئیمامی عومەر ئەو قورئانە لای خاتوو ھەفصە پارێزراو، ھەتا سەردەمی ئیمامی عوسمان و پاشتر ئەو داوای لێدەکات کە ئەو قورئانەیان بۆ رەوانە بکات، بۆ ئەوێ چەند وێنەیەک لەبەر بنووسنەو و دا بەشی بکەن بەسەر موسلمانان و شوێنە جیا جیاکاندا، پاشتر قورئانەکی بۆ دەگێرێتەو و ھەتا کۆچی دواي دەکات ئەو قورئانە لای ئەو دەمێنێتەو.

- لە تەمەنی پەر لە فەری لەگەڵ پێغەمبەردا ﷺ خاتوو ھەفصە شەست فەرموودە لای پێغەمبەری خوداوە ﷺ گێراوەتەو، لەوانە بوخاری و موسلیم لەسەر گێرانەوێ چارایان کۆک بوون، جگە لەو چارەھیش موسلیم بەتەنیا شەش فەرموودە تری لە ھەحیکەیدا باس کردووە، سەرچەم فەرموودەکانی تر لە سەرچاوەکانی تری فەرموودەدا باس کراون و گێردراونەتەو.

- خاتوو ھەفصە لە مانگی شەعبانی سالی چل و پینجی کۆچی، لە تەمەنی شەست سالی لە سەردەمی پێشەوايەتی موعاویەتی کورپی ئەبوسوفیان (رەزای خویان لای بیت) لە مەدینە کۆچی دواي کردووە، خەلکێکی زۆر لە ھاوہلانی پێغەمبەر ﷺ بە پێشەوايەتی مەروانی کورپی ھەکەم کە ئەو کات والی مەدینە

^{۲۰} - الھیشمی (نور الدین علی بن أبي بکر الھیشمی) - جمع الزوائد ومنبع الفوائد - ج ۹/ص ۱۹۵ - دار الفکر / بیروت - ط/ ۱۹۹۲ - الھدیث (۱۵۳۳) - وبھامش الکتاين تحرير الحافظين: العراقي، وابن حجر والھدیث رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح. المناوي (زين الدين عبد الرؤوف المناوي) - التيسير بشرح الجامع الصغير - ج ۲/ص ۳۷۴ - مکتبە الإمام الشافعي / الرياض - ط ۱۹۸۸.

بووه نوښتیان له سهر کړدووه، هر له مدينه و له گڼوستانى به قيع ترمى پيړوزى به خاک سپېردراوه.

- ثامانجى پټغه مېرى خدا ﷺ له هاوسه رگيرى له گه ل خاتو حه فصه دلته وايي کړدن و وه فاداريه ک بووه بۆ ئيمامى عومر که به بيوه ژنکه و تنى خاتو حه فصه زړ دلگران بووه، هه روه ها توندوتول کړدنى په يوه ندى خيزانى بووه له گه ل نه و پياوه به پړزه ي که ده بيته جينشيني دووه مى، بويه نه گه ر سهرنج بده ين ده بينين هه ر چوار جينشینه کاني پټغه مېر (ره زاي خويان لى بيت)، جگه له په يوه ندى توندوتولئ ئيمان و باوه ريان له گه ل پټغه مېرى خدا ﷺ، پټغه مېرى خدا ﷺ په يوه ندى خيزانى له گه ليان به ستووه، بۆ نمونه کچى له نه بويه کړ و عومر خواستووه، کچيشى داوه ته عوسمان و على (ره زاي و ره حمه تى خدا له هه موويان بيت).

خيزانى پټنجه م:

- خيزانى پټنجه مى پټغه مېر ﷺ خاتو (زَيْنَبُ بِنْتُ خُزَيْمَةَ بْنِ الْحَارِثِ)، دايكيشى ناوى (هَنْدُ بِنْتُ عَوْفٍ) ه.

- هه رچند له رووى ژماره وه خاتو زهينه ب به خيزانى پټنجه مى پټغه مېر ﷺ نه ژمار ده کړيت، له بهر نه وه ي بهر له نه و پټغه مېرى خدا ﷺ چوار خيزانى ترى هيتاره، به لام له واقيعدا خيزانى چواره مى پټغه مېر ﷺ بووه، چونکه پيشتر خاتو خه ديجه کړچى دوايى کړدبوو، پټغه مېرى خدا ﷺ ته نيا سيان له خيزانه کاني له ژياندا مابوون.

- خاتو زهينه بيش وه ک زرينه ي خيزانه کاني ترى پټغه مېر ﷺ نافره تىکى بيوه ژن بووه، هه رچنده هه تدىک له ميژوونوسان وای بۆ ده چن که خاتو زهينه ب بهر له پټغه مېر ﷺ خيزانى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ جَحْشٍ) بووه و هاوسه ره که ي له شه رى نوحوددا شه هيد بووه، به لام زرينه ي زانايان و ميژوونوسان نه م بۆچونه

رەت دەكەنەو و دەلّین: خاتوو زەینەب بەر لەو هی ببیتە خیزانی پیغەمبەر ﷺ خیزانی (الطُّفیلُ بِنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ی ئاموزای خۆی بوو، پاشتر ئەو تەلاقی داو و ئاموزایەکی تری بە ناوی (عُبَیْدَةُ بْنُ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ماری کردوو، پاشتر (عُبَیْدَةُ) لە غەزای بەدردا و لە یەکەم رووبەر و بونەو هی نێوان بەرەو ی باوەرداران و بیباوەرپان لە سەر دەستی (وَلَیْدُ بْنُ عُثْبَةَ) بەخەستی بریندار بوو و پاشتر شەهید بوو.

- پاش بیوژنکەوتنی، خاتوو زەینەب بیر لە شووکردن دەکاتەو، خۆی پیشنیازی ئەو بۆ پیغەمبەر ﷺ دەکات کە ببخواریت، ئەو یەکیك بوو لەو ئافرەتانی کە خۆی بەخشیووە پیغەمبەری خودا ﷺ، ئەویش وەک وەفایەک بۆ بەئەمەکی خاتوو زەینەب، داواکە ی رەت ناکاتەو و پاش تێپەربونی سی و یەك مانگ بەسەر کۆچی پیغەمبەر ﷺ بۆ مەدینە، لە مانگی رەمەزانی سالی سینی کۆچی، پیغەمبەری خودا ﷺ ژبانی هاوسەری لەگەڵ خاتوو زەینەب دەست پێدەکات.

- خاتوو زەینەب ئەوەندە ئافرەتییکی بە بەزەیی و بەخشنەدە بوو بەرامبەر بە هەژاران، هەر لە سەر دەمی ئەفامییەو و بەر لەویش ببیتە خیزانی پیغەمبەر ﷺ نازناوی بە (أُمُّ الْمَسَاكِينِ) واتە دایکی هەژاران دەرکردبوو.

- بەداخووە ژبانی خیزانی خاتوو زەینەب لەگەڵ پیغەمبەری خودا ﷺ نۆزی نەخایاندوو و نۆزەیی میژوونوسان لەسەر ئەوەن کە خاتوو زەینەب تەنیا دوو تا سی مانگ لەگەڵ پیغەمبەری خودا ﷺ ژیاو و پاشتر لە مانگی رەبیعی دووهمی سالی چواری کۆچی، کۆچی دوایی کردوو.

- پیغەمبەری خودا ﷺ خۆی نوێژی مردووی لەسەر تەرمی پیروزی خاتوو زەینەب کردوو، ئەمەیش یەکیك بوو لەو بەخششانی کە خوای گەورە لەگەڵ خاتوو زەینەبی کردوو، پاشتر تەرمی پیروزی لە گۆرستانی بەقیع بەخاک سپێردراو.

- له بهر که می ماوه‌ی مانه‌وه‌ی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ، خاتوو زه‌ینه‌ب هیچ فەرمووده‌یه‌کی له پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ نه‌گێڕاوه‌ته‌وه.

خیزانی شه‌شه‌م:

- خیزانی شه‌شه‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ خاتوو (هِنْدُ بِنْتُ أَبِي أُمَيَّةَ) یه، دایکیشی ناوی (عَاتِكَةُ بِنْتُ عَامِرٍ) ه.

- خاتوو هیند خزمی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خۆی بووه، به‌حه‌وت پشت نه‌سه‌بی له‌گه‌ل نه‌سه‌بی پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌ک ده‌کاته‌وه.

- باوکی خاتوو هیند نه‌وه‌نده پیاویکی به‌خشنده بووه هه‌رکه‌سیک له‌گه‌لی سه‌فه‌ری کردبیت بۆ هه‌ر شویتیک هیچ تویشووی له‌گه‌ل خۆی نه‌بردوه و نه‌و هه‌موو ئه‌رك و خزمه‌تیک هه‌و له‌کانی گرتوه‌ته‌ نه‌ستۆ، هه‌ر به‌و هۆیه‌یشه‌وه له ناو عه‌ره‌بدا نازناوی به (زاد الرَّاكِب) واته: تویشوی ریتواران ده‌رکردبوو.

- به‌ر له پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خاتوو هیند خیزانی ئامۆزایه‌کی خۆی بووه به ناوی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْأَسَدِ) و نه‌و پیاوه به‌پێژه برای شیریی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و پورزایشی بووه، یازده‌هه‌مین که‌س بووه که باوه‌ری به پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نایینی پیروزی ئیسلام هیناوه، له به‌ره‌می ئه‌م هاوسه‌رگیرییه‌یان خوای په‌روه‌ردگار مندالیکیان پێ ده‌به‌خشیت ناوی ده‌نن (سَلَمَةُ) و ئیتیر خاتوو هیند و عه‌بدوللای هاوسه‌ری وه‌کو نه‌ریتیک کومه‌لایه‌تی نه‌و کاته به (أُمُّ سَلَمَةَ) و (أَبُو سَلَمَةَ) ده‌ناسرین.

- خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) و (أَبُو سَلَمَةَ) ی هاوسه‌ری یه‌کێک بوون له‌و خانه‌وادانه‌ی که هه‌ر له‌سه‌رتاوه باوه‌ریان به به‌رنامه‌ی پیروزی ئیسلام هیناوه، له‌و پێناوه‌شدا قوربانیی زۆریان داوه و کۆچیان کردوه بۆ حه‌به‌شه، پاشتر که له حه‌به‌شه گه‌راونه‌ته‌وه تووشی نه‌هامه‌تیه‌کی زۆر هاتوون به‌ده‌ست بیتاوه‌پاتی مه‌که‌وه، پاشتر ویستویه‌نه کۆچ بکه‌ن بۆ مه‌دینه، خۆی بۆمان ده‌گێڕته‌وه و ده‌فه‌رموویت:

کاتیڭ له گهڼ هاسه ره که م برپاری کۆچکردنمان دا به ره و مه دینه، خزمه کانی من رنګه یان به هاوسه ره که م گرت و وتیان: نه وه خۆت کۆچ ده که یت به هر حال دهسه لاتی تۆمان نییه، به لّام پیّمان نالّی نه م کچه ی ئیّمه شاره و شار ده گپری له پای چی، پاشتر جلّه وی و شتره که یان کرده وه و من و کورپه که میان گل دایه وه، که خزمه کانی هاوسه ره که م به مه یان زانی نه وانیش تورپه بوون و وتیان: چۆن نه وان نه یانه یشتووه کچه که یان له گهڼ کورپه که ی ئیّمه برپوات، ئیّمه ش قبول ناکه ین مندالی ئیّمه لای نه وان بیّت، هاتن کورپه که م لیّ بسه ننه وه، بووه ده مه قاله و ده مه بۆله یان له گهڼ کهس و کاری من و له و کیشمان کیش ده دهستی کورپه که یان له جی بردم، به هر حالیک بوو کورپه که یان لیّ سه ندمه وه، منیش هه موو رۆژیک به یان یان ده هاتمه دهره وه ی ماله که مان و ده ستم ده کرد به گریان هه تا ئیواره خۆر ئاوا ده بوو، بۆ ماوه ی یه ک سال من له سر نه و حاله مامه وه، تا رۆژیک یان ئاموزایه کم سۆزی جولاو به زه یی به حاله دا هاته وه و به کهس و کاره که می وت: بۆ و له و به سته زمانه ده که ن و له مندال و هاوسه ره که یتان کردووه؟ پاشان کهس و کاره که م قه ناعه تیان کرد و وتیان: نه گهر ده ته ویت بپۆ بۆ لای هاوسه ره که ت، خزمه کانی هاوسه ره که یشم که نه مه یان بیست کورپه که یان بۆ گپرامه وه، پاشتر به ته نیا له گهڼ کورپه که م کۆچمان کرد بۆ مه دینه، وه ک زانایان باس ده که ن یه که م ئافره ت بووه که کۆچی کردووه بۆ مه دینه.

- پاشتر (أَبُو سَلَمَةَ) له غه زای ئو حوددا به خهستی بریندار ده بیّت، به هۆی خهستی برینه که یه وه پاش ماوه یه ک شه هید ده بیّت، خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) له سالی چواری کۆچی و له ته مه نی سی سالی دا به چوار منداله وه بیوه ژن ده که ویت.

- پاش بیوه ژنکه وتنی خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) نه بوبه کری صدیق و عومهری کوپی خه تابیش (ره زای خویان لیّ بیّت) داوای ده که ن، به لّام شوو به که سیان ناکات، پاشتر پیغه مبه ری خودا ﷺ داوای ده کات، نه ویش له وه لامدا ده لیّت: نه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ من هاوشانی تۆ نیم، من کۆمه لیک سیغه تم تیدا به که بۆ تۆ

ناشیم: یه که م: من ئافره تیکم چومه ته سآله وه و ته مه نیکم هه یه، دوهم: بریک مندالیشم هه یه، سییه میش: ئافره تیکی زۆر هه ستیاریشم و غیره له ئافره تی تر ده که م و ده ترسم هه لویستیکم لی بیینی و پیت ناخۆش بیت و پاشتر خوا به هوی ئه وه وه سزام بدات، پیتغه مبه ری خودا ﷺ له وه لامی قسه کانیدا فره مووی: {أَمَّا السَّنُ فَأَنَا أَكْبَرُ مِنْكَ، وَأَمَّا الْأَطْفَالُ فَهُمْ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَمَّا الْغَيَرَةُ فَأَدْعُو اللَّهَ فَيُذْهِبُهَا عَنْكَ}. ئه گهر کیشه که ته مه ن و به سالآچوون بیت ئه وه من له تو به سالآچووترم، سه باره ت به منداله کانیش ئه وه خواو پیتغه مبه ر لییان بیتاگا نابن و له ژیر چاودیری ئه واند ده بن، سه باره ت به وهش که زۆر غیره ده که یه ت ئه وه داوا ده که م له خوا ی گه وره که ئه و شته له دلتدا لا بیات^(۲۱).

- پیتغه مبه ری خودا ﷺ له کورتاییه کانی مانگی شه ووالی سالی چواری کوچی ژیا نی هاوسه ری له گه ل خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) دا ده ست پیکردوه، به م شیوه یه یش خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) ده بیته وه خیزانی چواره می پیتغه مبه ر ﷺ، له بهر ئه وه ی کاتیک پیتغه مبه ری خودا ﷺ خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) ی خواستوه، خاتوو زهینه بی کچی خوزه یه له ژیا ندا نه ماوه و له جیگه که ی خاتوو زهینه ب خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) نیشته جی ده بیت.

- خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) ئافره تیکی زۆر جوان و ژیر و بیرتیژ بووه، شاره زاییه کی باشیشی هه بووه له بابته فیهی و شه رعیه کاند، له ماوه ی ته مه نی پر له فه ریدا سیسه د و حه فتا و هه شت فره مووده ی له پیتغه مبه ری خوداوه ﷺ گنراوه ته وه، که بوخاری و موسلیم له سه ر گنرا نه وه ی سیازده یان کۆک بوون.

۲۱ - ابن الجارود (عبد الله بن علي بن الجارود) - المنتقى من السنن المسندة - ص ۱۷۷ - مؤسسة الكتاب الثقافية/ بيروت - ط ۱/ ۱۴۰۸ - تحقيق: عبدالله عمر البارودي. أبو يعلى (أحمد بن علي بن المثنى) - مسند أبي يعلى - ج ۷/ ص ۱۸۰ - دار المأمون للتراث/ دمشق - ط ۱/ ۱۴۰۴ - الحديث (۱۶۱) - تحقيق: حسين سليم أسد.

— وهك زانا يانی فهرمووده و میژوونوسان باس ده‌که‌ن خاتوو (أُمُّ سَلَمَةَ) نزیکه‌ی هه‌شتا و نو سال ژیاوه، پاشتر له سالی شه‌ست و یه‌کی کۆچی و پاش هه‌موو خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له سه‌رده‌می فه‌رمانه‌واپی یه‌زیدی کوپی موعاویه، پاش ئه‌وه‌ی که هه‌والی شه‌هیدکردنی حه‌سینی کوپی عه‌لی و هاوه‌له‌کانی پی ده‌گات ده‌که‌وێته سه‌ر زه‌وی و له‌هۆش خۆی ده‌چیت و پاش چه‌ند رۆژیک کۆچی دواپی ده‌گات، ته‌رمی پی‌رۆزی له‌ گۆرستانی به‌قیع به‌خاک ده‌سه‌پێردریت.

خیزانی هه‌وته‌م:

- خیزانی هه‌وته‌می پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئافره‌تیکی ناوداری قوڤه‌یش بووه به‌ ناوی: (زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشِ بْنِ رَبَّابٍ) دایکیشی ناوی (أُمَيْمَةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ هَاشِمٍ) ه. خاتوو زه‌ینه‌ب پوورزای پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆیه‌تی، خوشکی (عبدالله بن جَحْش) ه که هه‌لگری یه‌که‌م ئالای ئیسلامی بووه، خوشکه‌زای سه‌روه‌ری شه‌هیدان (حَمْرَةَ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ه.

- خاتوو زه‌ینه‌ب له‌ منداڵیدا ناوی (بَرَّة) بووه، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناوه‌که‌ی گۆڤیوه به‌ زه‌ینه‌ب، چونکه وشه‌ی (بَرَّة) واتای به‌خشنده و چاکه‌کاره، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمووت: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾^(٣٢). واته: خۆتان وه‌سفی خۆتان مه‌که‌ن و خۆتان به‌ باش له‌ قه‌له‌م مه‌ده‌ن، چونکه هه‌ر خوا ده‌زانیت کێ باشه و له‌خواتر سه‌؟

- به‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ، خاتوو زه‌ینه‌ب خیزانی هاوه‌لتیکی ئازیز و خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر بوو ﷺ، به‌ ناوی (زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ) ئه‌م پیاوه به‌پێژه هه‌ر به‌ منداڵی کۆیله ده‌کریت و له‌ بازاڤی عوکار دا ده‌فروشریت و هه‌کیمی کوپی حوزام به‌ چوارسه‌د دره‌م بۆ خه‌دیجی کچی خوه‌یلدی پووری ده‌کریت، پاشتر که

خاتوو خەدیجە دەبیته خیزانی پێغه مەبر ﷺ دەبیە خشیتە پێغه مەبر ﷺ، زەید
ئەو کاتە تەمەنی هەشت سالان دەبیته، ماوێه کی ئۆر زەید لە گەڵ پێغه مەبر
خودا ﷺ دەمینیتەوه، تا سالتیکیان خەلکانیک لە بنەمالە ی زەید دین بۆ مەککە و
لەوی زەید دەبینن و دەیناسنەوه، دەچن هەوال بۆ کەس و کاری دەبەنەوه، رۆژیک
(خاریتە) ی باوکی و (کعب) ی مامی دینه خزمەت پێغه مەبر ﷺ و داوای ئەوه دەکەن
کە کۆرەکیان پێ بفرۆشیتەوه، پێغه مەبر ی خودا ﷺ لە وەلامدا دەفەرمویت:
زەید بانگ بکەن ئەگەر رازی بوو لە گەڵتان بگەریتەوه ئەوه من رێگری لێ ناکەم و
دەتاندەمەوه، بەلام ئەگەر ویستی لە گەڵ من بمینیتەوه ئەوه نابیت ئێوهش رێگری
لێ بکەن، کاتیک زەیدیان بانگ کرد، زەید وتی: لە گەڵ پێغه مەبر ی خودا ﷺ
دەمینمەوه، باوکی زۆری پێ ناخۆش بوو، وتی: سەر سەخت چۆن کویلابەتی
بەسەر ئازادیددا هەلەدەبژیریت، ئەویش لە وەلامدا وتی: وەللامی ئەوه نەدەم چاکە
لەم پیاوه بینیوه، بۆ هیچ کەسێک ئەو جێ ناهێتم، پێغه مەبر ی خودا ﷺ کە ئەم
هەلۆیستە ی زەیدی بینی دەستی گرت و بردیە دەرەوه و فەرموووی: خەلکینە
ئێوه بە شایەت بن زەید کۆپی منە و میراتم لێ دەبات و منیش میرات لەو دەبەم،
بەم شتێوه پێغه مەبر ی خودا ﷺ زەیدی لە کۆیلە یی رزگار کرد و ئازادی کرد و
کردیە کۆپی خۆی، ئیتر لە ناو خەلکدا هەر بە زەیدی کۆپی موحەممەد دەناسرا^(۲۲).
— پاش ئەوهی کە ئیسلام یاسای بە کۆپکردنی هەلۆه شاندەوه، وەک
قەرەبوویە ک بۆ ئەوهی کە نەسەبی زەید لە گەڵ پێغه مەبر ی خودا ﷺ
هەلۆه شایەوه، خۆی پەرەردگار لە قورئاندا ناوی زەیدی تۆمار کرد، لە کاتیکدا
هیچ هاوێلکی تری پێغه مەبر ﷺ تەنانەت ئەبویە ک و عومەریش (رەزای خویان
لێ بیت) ناویان لە قورئاندا نەهاتوو و باس نەکراون.

۲۲ - ابن حجر العسقلاني (أحمد بن علي بن محمد) - فتح الباري شرح صحيح البخاري - ج ۷/ص ۸۷ -
دار الفكر/ بيروت - تحقيق: عبد العزيز بن عبد الله بن باز، ومحبد الدين الخطيب.

- پیغمبهری خودا ﷺ نه وەندە زەیدی خۆشەویست له ناو موسلماناندا به خۆشه‌ویستی پیغمبهر ﷺ دەناسرا و بانگ دەکرا، هەر به هۆی ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌وه بوو که پیغمبهری خودا ﷺ منداڵه‌کانی زەیدیشی هەر خۆشەویست، بۆیه به ئوسامه‌ی کورپی زەیدیشیان ده‌وت: (الحبُّ ابنُ الحبِّ). واته: خۆشه‌ویستی کورپی خۆشه‌ویست، عەبدوللای کورپی عومەر ده‌فرمویت: جارێکیان باوکم پاره‌ی دابه‌ش ده‌کرد، له من زیاتری دا به ئوسامه‌ی کورپی زه‌ید، منیش پرسیارم لێ کرد و وتم: بابە بۆچی زیاتر ده‌ده‌یته ئه‌و؟ ئیمامی عومهریش له وه‌لامدا فرموی: کورم پیغمبهری خودا ﷺ ئه‌وی له تۆ زیاتر خۆشەویست، باوکیشی له باوکی تۆ زیاتر خۆشەویست.

- کاتی‌ک زه‌ید گه‌وره ده‌بی‌ت، پیغمبهری خودا ﷺ بیری له‌وه کرده‌وه که ژنی بۆ به‌ی‌ن‌بێت، سه‌ره‌تا ئافره‌تێکی بۆ خواست به ناوی (أُمُّ أَيْمَن) زه‌ید له‌و ئافره‌ته (أُسَامَةُ) ی بوو، پاشتر زه‌ید (أُمُّ أَيْمَن) ی ته‌لاق دا و لێی جیا بووه‌وه، پاش ئه‌و پیغمبهری خودا ﷺ خاتوو زه‌ینه‌بی بۆ هه‌لبژارد که پوورزای خۆی بوو، کچی یه‌کێک بوو له هه‌ره بنه‌ماله‌ ناوداره‌کانی قورپه‌یش، ئافره‌تێکی زۆر هه‌لکه‌وتوو جوان بوو.

- کاتی‌ک پیغمبهری خودا ﷺ چووه داوای خاتوو زه‌ینه‌ب و باسی هاوسه‌رگه‌ری له‌گه‌ڵ کرده‌وه، سه‌ره‌تا خاتوو زه‌ینه‌ب زۆری پێ خۆش بوو چونکه وای ده‌زانی که پیغمبهری خودا ﷺ بۆ خۆی داوا ده‌کات، به‌لام دواتر که پیغمبهری خودا ﷺ پێشنیازی زه‌یدی بۆ کرد زۆری پێ ناخۆش بوو، زه‌یدی به هاوشانی خۆی نه‌ده‌بینی، راوی‌زی به عەبدوللای برای کرد، ئه‌ویش هەر هه‌مان هه‌لوێستی هه‌بوو، پێی ناخۆش بوو خوشکه‌که‌ی شوو به که‌سی‌ک بکات که کاتی خۆی کۆیله بووه، پاشتر وه‌ک رِیْزَلِیْنَانِیْک له پێشنیازه‌که‌ی پیغمبهر ﷺ و جه‌خت کردنه‌وه له سه‌ر هه‌لوێسته‌که‌ی خوای په‌روه‌ردگار ئایه‌تی له‌سه‌ر پێشنیازه‌که‌ی پیغمبهر ﷺ و هه‌لوێسته‌که‌ی ئه‌وان ناردە خواره‌وه و له‌و باره‌یه‌وه فرموی:

﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾^(۲۴). واتە: هیچ باوەردارتک بۆی نییه که خوا و پیغه مبهری خودا ﷺ بریارێکیان دا جگه له بریاره که ی نه وان شتیکی تر په سه ند بکه ن، یان بریارێکی تر بده ن، پاش هاتنه خواره وه ی نه و نایه ته خاتوو زهینه ب فه رمووی: سه ریچی فه رمانی خودا و پیغه مبهری خودا ﷺ ناکه م، شووی پی ده که م، ئیتر خاتوو زهینه ب و عه بدوللای برای رازی بوون له سه ر پیشنیازه که ی پیغه مبه ر ﷺ و خاتوو زهینه ب شووی به زهید کرد.

- ژبانی هاوسه ری خاتوو زهینه ب له گه ل زهید سه رکه وتوو نه بوو، به هۆی نه وه ی که خاتوو زهینه ب زهیدی به شایه ن و هاوشانی خۆی نه ده بینی، سه روشتیشی وا بووه که زۆر زوو توپه بووه، بۆیه هه ر له سه ره تاوه کیشه و ناکۆکی که وته ئیوانیا نه وه و هه موو جار زهید ده هاته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و سکا لای له ده ست خاتوو زهینه ب ده کرد و ده یوت: زهینه ب زۆر تونده له گه لم و ده مه ویت لێ جیا بیه مه وه، به لام پیغه مبه ری خودا ﷺ هه موو جارێک ئامۆزگاری ده کرد و ساردی ده کرده وه و ده یوت: له خوا بترسه و ئارامی له گه ل بگره و ته لاقی مه ده، ئه مه له کاتی که دا بوو که پیغه مبه ری خودا ﷺ سه ور ده یزانی و جبریل ناگا داری کرد بووه وه که زهید زهینه ب هه ر ته لاق ده دات، پاشتر ده بیئت خۆی ببخواریت.

- هه رچه نده پیغه مبه ری خودا ﷺ نه و راستیه شی ده زانی، به لام ئه م کاره ی زۆر به لاوه قورس بوو، له قسه ی خه لکی دوو پوو و بیباوه پ زۆر ده ترسا که بلێن: موحه ممه د ﷺ خیزانی کوپه که ی خۆی ماره کردووه ته وه، بۆیه ئه مه ی به که س نه ده گوت و رای نه ده گه یاند، له گه ل نه وه یشی که خوای په روه ردگار به ر له م کیشه یه یش نه و یاسا و دا بونه ریته ی سه رده می نه فامی هه لوه شان دبووه وه و یاسای

^{۲۴} - سورة الأحزاب: الآية: ۳۶.

به کورکردنی پوچه ل کردبووه و له و بارهیه شه وه ئایه تی ناردبووه خواره وه که تیدایدا هاتبوو: ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾^(۲۶). واته: خوای په روهردگار نه و مندالانه به کورپی ئیوه نه ژمار ناکات که ئیوه خوتان ده یانکه نه کورپی خوتان و نه سه بیان ده ده نه پال خوتان، نه وه ته نیا قسه ی زاره کی ئیوه یه و له راستیدا نه وانه کورپی ئیوه نین، راستی له وه دایه که خوای په روهردگار ده یه رمویت، هر نه ویش ریگای راستان پیشان ده دات، نه و که سانه ی کردوتان به کورپی خوتان به ناوی باوکی خو یانه وه بانگیان بکه ن، نه وه باشتر و دادوهرانه تره.

به لام سه ره پای نه م فه رموده روون و ناشکرایانه ش خه لکانیک هه بوون هیشتا شوینه واری نه و یاسا نه فامیه یان هر له دلدا مابوو، بویه پیغه مبه ری خودا ﷺ زور له وه ده ترسا که دوزمنان و ناحه زانی نه م هه له بقوزنه وه و بیکه نه ره خنه و تانه یه ک به سه ر پیغه مبه ره وه ﷺ، هه تا کار گه یشته نه وه ی که خوای په روهردگار له سه ر نه م کیشه یه راشکاوانه گله یی له هه لویستی پیغه مبه ر ﷺ بکات و چه ند ئایه تیک له م باره یه وه بنیریته خواره وه و تییدا به رمویت: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾. (سورة الأحزاب: ۳۷). واته: که تو به و که سه ت ده وت - دیاره مه به ست له و که سه زه یده - که خوا چاکه و به خششی زوری له که ل کردوو و تزیش چاکه و به خششت له که ل کردوو، له خوا بترسه و خیزانه که ت ته لاق مه ده، شتیک ده شاریته وه و په نهانی ده که یت که خوا ده یه ویت ناشکرای بکات، له قسه ی خه لکی ده ترسیت، له کاتیکدا خوا زیاتر شایه نی نه وه یه که تو لئی بترسیت.

^{۲۶} - سورة الأحزاب: الآية: ۴-۵.

- ژياني هاوسهري زهيد له گڼ خاتوو زهينېب روژبه پوژ زياتر رووي له گرځي و
 نالوژي ده کړد، تا سه رنه نجام زهيد له خاتوو زهينېب جيا بووه وه.
 - پاش نه وه ي زهيد خاتوو زهينېب ته لاق دا پيغه مبهري خودا ﷺ له سر
 فهرماني خوي پهره ردگار و بي گويدانه قسه ي خه لگاني به د و دوو يوو، داوي
 خاتوو زهينېب ي کړد، به لام نه مجاره يان خوي قسه ي له گڼ خاتوو زهينېب نه کړد،
 به لکو زهيد ي هاوسهري پيشووي راسپارد که نه و بچيت و بوي داوا بکات، زهيد يش
 به خو شحالييه وه چو داوي خاتوو زهينېب ي بؤ پيغه مبهري ﷺ کړد، زهيد خوي
 ده گيريتته وه و له و باره يه وه ده فهرمويت: که چووم بؤ نه وه ي خوازييني بکه م،
 خه ريک بوو هه وييري ده شيلا، که چاوم پي ي که وت بيرم کرده وه که پيغه مبهري
 خودا ﷺ داوي ده کات و ده بيتته خيزاني نه و، نه و نده گوره بوو له لام نه متواني
 سه يري بکه م و گه رامه وه دواوه و پشتم تيکړد و پاشان پيتم وت: زهينېب
 پيغه مبهري خودا ﷺ مني ناردوه و داوي هاوسه رييت لي ده کات، نه ويش له
 وه لameda وتي: من هيچ برياريک ناده م، هه تا موله ت و فهرماني خوي له سر نه بيت
 - مه به ستي نه وه بوو که تا نويزي نيس تخاره ي بؤ نه کات- پاشان هه ستا و نويزي
 کړد و دواتر ره زامه نديي نواند له سر نه وه ي هاوسه رگيري له گڼ پيغه مبهري خودا
 ﷺ بکات.

- له مانگي ذوالقعدة ي سالي پينجي کوچي خاتوو زهينېب ژياني هاوسهري
 له گڼ پيغه مبهري خودا ﷺ ده ستي کړد.

- خاتوو زهينېب يه کيک بووه له و نافره تانه ي که زياد له وه ي خوي
 پهره ردگار بؤ هاوسهري پيغه مبهري ﷺ هه ليبي ژاردوه، ميه ر و به خششي
 زږي تري له گڼ کړد بوو له وانه:

أ- خوي پهره ردگار له سه روو حوت ناسمانه وه شايه تي باوه رداري بؤ دوه،
 له و نايه تي که ده فهرمويت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا

أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخَيْرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ﴿٢٦﴾. مه‌بست له ﴿مُؤْمِنٍ﴾ و ﴿مُؤْمِنَةٍ﴾ له‌م نایه‌دا وه‌کو زانیان و رافه‌کارانی قورئان ده‌فهرمون عه‌بدوللای کوچی جه‌حش و خاتوو زه‌ینه‌بی خوشکی بووه ^(٢٧).

ب - پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ شایه‌تی میهره‌بانی و به‌خشنده‌یی بۆ داوه، له‌و باره‌یه‌وه خاتوو عایشه بۆمان ده‌گپرتیه‌وه و ده‌فهرمویت: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌خیزانه‌کانی ده‌فهرموو: {أَسْرَعُكُنَّ لِحَاقًا بِي أَطْوَلُكُنَّ يَدًا} ^(٢٨). واته: کامه‌تان له‌هه‌مووتان ده‌ستی دریزتر بیت، ئه‌وه له‌دوای کۆچی دوایی من له‌هه‌مووتان زووتر به‌من ده‌گات، جا خاتوو عایشه ده‌فهرمویت: له‌دوای کۆچی دوایی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک که له‌گه‌ل خیزانه‌کانی تری پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆ ده‌بویه‌وه، هه‌موومان ده‌ستمان رووه‌و دیواره‌که دریز ده‌کرد و به‌داریک ده‌مانپیا، تا بزانی کاممان له‌هه‌موومان ده‌ستی دریزتره، چونکه وامانده‌زانی مه‌بسته‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌و فهرمووده‌یه دریزی ده‌سته‌کانی لاشه‌مانه، خاتوو سه‌وده ده‌ستی له‌هه‌موومان دریزتر بوو، تا خاتوو زه‌ینه‌ب به‌ر له‌هه‌موومان کۆچی دوایی کرد، ئه‌وجا زانیمان که مه‌بسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌دریزی ده‌ست، به‌خشنده‌یی و خیر و چاکه بوو، نه‌که دریزی ده‌سته‌کانی لاشه‌مان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خاتوو زه‌ینه‌ب له‌و رووه‌وه ده‌سته‌کانی کورت بوون، به‌لام ئه‌و له‌هه‌موومان به‌خشنده‌تر بوو، به‌ده‌سته‌کانی

٢٦ - سورة الأحزاب: الآية: ٣٦.

٢٧ - الطبري (محمد بن جرير بن يزيد) - تفسير الطبري (جامع البيان في تأويل القرآن) - ج ٢٠/ص ٢٧١ - مؤسسة الرسالة/ بيروت - ط ١٤٢٠/١ - تحقيق: أحمد محمد شاكر. ابن كثير (أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير) - تفسير القرآن العظيم - ج ٦/ص ٤٢١ - دار طيبة/ ٢/١٤٢٠ - تحقيق: سامي بن محمد سلامة.

٢٨ - البخاري - صحيح البخاري - ج ٢/ص ٥١٥ - كتاب (الزكاة) باب (١٠) أي الصدقة أفضل وصدقة الشحيح الصحيح - الحديث (١٣٥٤) - مسلم - صحيح مسلم - ج ٧/ص ١٤٤ - كتاب (٤٥) فضائل الصحابة/ باب (١٧) من فضائل زينب أم المؤمنين رضي الله عنها - الحديث (٦٤٧٠).

خوی کاری ده کرد و پیستهی خوش ده کرد و شتی ده چنی و پاشان باره که ی له ریگی خودادا ده به خشی.

ت.. به شایه تی خاتوو عائیشه ییش خاتوو زهینه ب باشتیرینی که س بووه له نیوان نه و خیزانانه ی پیغه مبه ر ﷺ که نه و له گه لیان زیاره و له م باره یه وه ده فهرمویت: له نیوان خیزانه کانی پیغه مبه ردا ﷺ ته نیا خاتوو زهینه ب هاوشانی من بوو، هه مان ریز و پیگه ی منی هه بوو له لای پیغه مبه ری خودا ﷺ، هیچ ئافره تیکی ترم نه بینویه که له و دیندارتر، راستگوتر، به خشنده تر و خزم دۆستتر بیت.

پ - خوای په روه ردگار به فهرمانی خوی و له قورئاندا، فهرمانی به پیغه مبه ری خودا ﷺ کرد که ده بیت خاتوو زهینه ب بکاته هاوسه ری خوی، هه ر خۆیشی له ئاسمانه وه به شایه تی جبریل و سه رجه م فریشته کان له پیغه مبه ری خودای ﷺ ماره کرد، خاتوو زهینه ب له سه ر زهوی ماره نه کراوه له پیغه مبه ر ﷺ و خوای په روه ردگار له م باره یه وه ده فهرمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا﴾^(۱۹). واته: کاتیك زهید ده سستی له زهینه ب هه لگرت و په یوه ندییان کوتایی هات له تۆمان ماره کرد و کردمانه هاوسه ری تۆ.

هه ر بۆیه خاتوو زهینه ب زۆر شانازی به وه وه ده کرد له ناو خیزانه کانی تری پیغه مبه ردا ﷺ و هه میشه پتی ده وتن: ئیوه باوک و برا و که س و کارتان داوونی به پیغه مبه ر ﷺ و لیتی ماره کردوون، به لام من خوای گه وره له سه روو هه وت ئاسمانه وه داومی به پیغه مبه ر ﷺ و لیتی ماره کردووم، جگه له خاتوو زهینه ب خوای گه وره نه م به خشنه ی له گه ل هیچ ئافره تیکی تر نه کردووه.

ج - به که م که س بووه له خیزانه کانی پیغه مبه ر ﷺ که پاش وه فاتی پیغه مبه ر ﷺ کۆچی دواپی کردووه.

ح - پیغه مبه‌ری خودا ﷺ له ئاهه‌نگی گواستنه‌وه که یدا مه‌پێکی سه‌ر بپیه‌، له گواستنه‌وه‌ی هیچ خه‌یزانیکی تریدا مه‌پێ سه‌رنه‌بپیه‌.

له سالی بیستی کۆچی و له ته‌مه‌نی په‌نجا و سێ سالی‌دا و له سه‌رده‌می جێنشینی ئیمامی عومه‌ر (ره‌زای خوای لَبِیْت) خاتوو زه‌ینه‌ب کۆچی دوایی کردووه‌، پاش خۆی هیچ شتیکی وه‌ک میراتی جێ نه‌هێشتووه‌، ئیمامی عومه‌ر خۆی به‌ ئاماده‌ بوونی خه‌لکیکی زۆر نوێژی مردووی له‌ سه‌ر خوێندووه‌ و ته‌رمی پیرۆزی له‌ گۆرستانی به‌ قیع به‌ خاک سپێردراوه‌.

خاتوو زه‌ینه‌ب له ته‌مه‌نی پێ له‌ فه‌پێ له‌ گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ یازده‌ فه‌رمووده‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه‌ ﷺ گێراوه‌ ته‌وه‌ و بوخاری و موسلیم له‌ سه‌ر گێرانه‌وه‌ی دوان له‌و فه‌رموودانه‌ کۆک بوون.

له‌ ئامانجی سه‌ره‌کی له‌م هاوسه‌رگه‌رییه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ گه‌ل خاتوو زه‌ینه‌ب نه‌وه‌ بووه‌ که‌ خوای په‌روه‌رگار ویستویه‌تی به‌ شیوه‌یه‌کی کرداری و له‌ سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به‌ ته‌واوه‌تی یاسا و دابونه‌ریتی به‌ کوپکردن و شوێنه‌واره‌کانی له‌ دل و ده‌روونی موسلماناندا هه‌لبووه‌ شینیه‌ته‌وه‌ و بسپێته‌وه‌، چونکه‌ پێشتر موسلمانانی له‌وه‌ ئاگادار کردبووه‌وه‌ که‌ یاسای به‌ کوپکردن کارێکی ناشیاوه‌ و یاساغه‌، ئه‌و منداڵانه‌ی که‌ خه‌لکێک کردونیان به‌ کوپی خۆیان ده‌بێت به‌ ناوی باوکی راستیی خۆیا نه‌وه‌ بانگ بکێن و چه‌ند ئایه‌تیکی له‌م باره‌یه‌وه‌ ناردە خواره‌وه‌ و تییدا فه‌رموی: ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾^(۲۰). که‌ واته‌ ئامانجی سه‌ره‌کی نه‌م هاوسه‌رگه‌رییه‌ بریتی بوو له‌ هه‌له‌وه‌ شاندنه‌وه‌ی دابونه‌ریتیکی کۆمه‌لایه‌تی سه‌رده‌می

نه فامی، خوی گه وره‌یش به راشکاری باسی له ئامانجی ئەم هاوسەرگیریه کردووه و فرمویهتی: ﴿لَکُمَا لَا یَكُونَنَّ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِیْ اَزْوَاجٍ اَدْعٰیٰهُمْ﴾^(۳۱). واتە: بۆیه خاتوو زهینه‌بمان کردە هاوسەری تۆ، تا باوه‌پداران هیچ دوودلی و گومانیکیان نه‌مینیت له ماره‌کردنه‌وه‌ی خیزانی ئەو منالانە‌ی که کردوویانته‌ کۆری خۆیان.

— ئیمه وه‌کو پێشتریش باسمان کرد به‌لگه‌کانی قورئان، فرموده‌کانی پێغه‌مبەر ﷺ، قسه‌ی هاوه‌لان و گێژانه‌وه‌ میژویه راست و دروسه‌کان، پشتراستی ئەوه ده‌که‌نه‌وه که هه‌موو هه‌نگاوێک له هه‌نگاوه‌کانی ئەم هاوسەرگیریه فرمان و ویستی خوی له‌سەر بووه و به‌هیچ شێوه‌یه‌ک هه‌ز و ئاره‌زوویستی پێغه‌مبەر ﷺ تێدا ره‌چاو نه‌کراوه، به‌لام ناحه‌زانی ئیسلام وه‌ک پێشه‌ی هه‌میشه‌یی خۆیان له‌ کۆن و نویدا کۆمه‌لێک قسه‌ی بێبنه‌ما و دوور له‌ راستییان هه‌لبه‌ستووه، له‌م باره‌یه‌وه که وه‌ک تانه و ره‌خنه‌ دژ به‌ پێغه‌مبەر ﷺ و میژووی پاکی ئایینی پێرۆزی ئیسلام به‌کاری ده‌هێنن، زۆر به‌داخه‌وه زۆرێک له‌و قسه‌ بێبنه‌ما و هه‌لبه‌ستراوانه‌ دزه‌یان کردووه‌ته‌ ناو کۆمه‌لێک سه‌رچاوه‌ی ره‌سه‌نی ئیسلامیه‌وه و له‌ په‌رتووکه‌کانی رافه‌کردنی قورئان و فرموده‌ و میژوو و... هتد، به‌رچاوی خۆینه‌ر ده‌که‌ون، خاوه‌نی ئەو سه‌رچاوانه‌ش ئەو قسانه‌یان گێژاوه‌ته‌وه، به‌بی ئەوه‌ی خۆینه‌ر ئاگادار بکه‌نه‌وه له‌ سه‌ر دروستی، یان هه‌لبه‌ستراوی ئەو قسانه‌، خه‌لکانیکی زۆریش به‌هۆی ئەوه‌وه به‌هه‌له‌دا چوون.

هه‌موو ئەو قسانه‌یش له‌گه‌ڵ زۆری و بۆریاندا جه‌خت له‌ سه‌ر دوو خال ده‌که‌نه‌وه:

یه‌که‌م: له‌ رووی چۆنیتیه‌وه ناحه‌زان و بێباوه‌پان زۆر باسی ئەوه ده‌که‌ن که گوايه‌ هاوسەرگیریه‌ پێغه‌مبەر ﷺ له‌گه‌ڵ خاتوو زهینه‌ب له‌ سه‌ر هه‌ز و ئاره‌زوو و

خواستی پیغمبر بووه ﷺ، ئه‌ویش به‌هۆی ئه‌وه‌ی که گوايه پیغمبهری خودا ﷺ رۆژێک له‌ رۆژان ده‌چیتته‌ مائی زه‌ید و له‌وێ چاوی به‌ خاتوو زه‌ینه‌ب ده‌که‌وێت، که جلیکی ته‌نکی له‌به‌ردا ده‌بی‌ت، ئیتر له‌و کاته‌وه‌ پیغمبهری خودا ﷺ خولای خاتوو زه‌ینه‌ب ده‌بی‌ت، زه‌یدیش که به‌مه‌ ده‌زانیت له‌به‌ر پیغمبهری خودا ﷺ خاتوو زه‌ینه‌ب ته‌لاق ده‌دات.

دووه‌م: له‌ رووی چه‌ندیتیشه‌وه‌ ناحه‌زان قسه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ده‌کن که به‌ پێی رێنماییه‌کانی ئایینی پیروزی ئیسلام پیاو بۆی هه‌یه‌ ته‌نیا چوار ژن به‌ی‌نیت، به‌لام خاتوو زه‌ینه‌ب خیزانی پێنجهمی پیغمبهر بووه ﷺ و پاش خاتوو زه‌ینه‌بیش پیغمبهری خودا ﷺ چه‌ندین خیزانی تری هه‌ناوه‌، جا چۆن پیغمبهری خودا ﷺ ئه‌م کاره‌ی بۆ خۆی به‌ دروست زانیوه‌، به‌لام له‌ خه‌لکی تری یاساغ و حه‌رام کردوه‌؟.

— ئیمه‌ لی‌ره‌دا بۆ روونکردنه‌وه‌ی راستیه‌کان و ره‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و جووره‌ گومانانه‌، سه‌ره‌تا له‌ سه‌ر چۆنیتی روودانی ئه‌م هاوسه‌رگیرییه‌ چه‌ند خالێک ده‌خه‌ینه‌ روو:

أ — ئیمه‌ی باوه‌ردار یه‌که‌مێن سه‌رچاوه‌ که پش‌تی پێی ده‌به‌ستین، بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ر پرسیارێک، یان چاره‌سه‌رکردنی هه‌ر کێشه‌یه‌ک، یان ره‌واندنه‌وه‌ی هه‌ر گومانێک، بریتییه‌ له‌ قورئانی پیروژ و فه‌رمووده‌کانی خ‌وای گه‌وره‌، لی‌ره‌یشدا یه‌که‌مێن سه‌رچاوه‌ که پش‌تی پێی به‌ستین بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و گومانانه‌ قورئانی پیروژه‌، بۆیه‌ ده‌چینه‌ خ‌زمه‌ت قورئانی پیروژ بزانی چۆن باسی ئه‌م هاوسه‌رگیرییه‌مان بۆ ده‌کات، به‌ر له‌وه‌ی به‌چینه‌ سه‌ر باسه‌که‌ یشمان سه‌ره‌تا پێویسته‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ بده‌ین که خ‌وای په‌روه‌ردگار چیرۆکی هه‌یج هاوسه‌رگیرییه‌کی پیغمبهری ﷺ له‌ قورئاندا باس نه‌کردوه‌ و تۆمار نه‌کردوه‌، جگه‌ له‌ چیرۆکی هاوسه‌رگیری خاتوو زه‌ینه‌ب نه‌بی‌ت، که گشت ورده‌کارییه‌کانی تۆمار کردوه‌، دیاره‌ خ‌وای په‌روه‌ردگار باشی زانیوه‌ که دوو‌پو و بێباوه‌پان له‌سه‌ر ئه‌م

هاوسەرگىرىيە بىدەنگ نابىن و وەكو پىشەى ھەمىشەبىيان قسە و قسەلۆكى خۇيان ھەلدەبەستى، بۇيە خۇاي پەرورەدگار بە وردى لە سورەتى ئەزابدا چىرۆكەكە باس دەكات، جىيەجىكردىنى ھاوسەرگىرىيەكە دەداتە پالّ خۇى نەك پىڧەمبەر ﷺ و دەفەرموئىت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا﴾^(۳۲). واتە: كاتىك زەيد دەستى لە زەينەب ھەلگرت و پەيوەندىيان كۆتايى ھات لە تۆمان مارە كرد و كردمانە ھاوسەرى تۆ، كەواتە ھاوسەرگىرىيەكە پەرورەدگار كردوويەتى و ئەو لە ئاسمانەوہ مارەى كردووە نەك پىڧەمبەر ﷺ خۇى ئەم كارەى كردبىت.

پاشترىش خۇاي گەورە زۆر بە روونى ئامازە بە ھۆكارى سەرەكى ئەم ھاوسەرگىرىيە دەكات و دەفەرموئىت: ﴿كَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْوَابِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا﴾^(۳۳). واتە: بۇيە خاتوو زەينەبمان كردە ھاوسەرى تۆ، تا باوہرداران ھىچ دوودلّى و گومانىكيان نەمىننيت لە مارەكردنەوہى خىزانى ئەو منالانەى كە كردووياننەتە كورپى خۇيان، كەواتە ئەمە ھۆكارى ھاوسەرگىرىيەكەيە، نەك ھىچ شتىكى تر.

ھەرورەھا قورئان ئامازە بەوھىش دەكات كە پىڧەمبەرى خودا ﷺ وەكو حەز و خواستى خۇى ھىچ كات حەزى بەم كارە نەبووہ و بگرە جىيەجىكردىنى ئەم كارەى زۆر بەلاوہ قورس بووہ و نەبويستوہ رووبەپووى بىتتەوہ، بۇيە سەرەپاي ئەوھىش كە سوور دەيزانى و جبرىل ئاگادارى كردبووہوہ كە زەيد زەينەب ھەر تەلاق دەدات و پاشتر دەبىت خۇى بىخوازىت، بەلام ئەمەى باس نەدەكرد و نەيدەگوت، لە ترسى قسەى خەلكى، تا سەرئەنجام كارگەيشتە ئەوہى كە قورئان راشكاوانە گلەبى لە ھەلوئىستى پىڧەمبەر ﷺ بكات و بفرەرموئىت: ﴿وَتُخْفِي فِي

^{۳۲} - سورة الأحزاب: الآية: ۳۷.

^{۳۳} - سورة الأحزاب: الآية: ۳۷.

نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ^(۳۴). واتە: شتێك له ناخی خۆتدا دەشاریتەو و پەنھانی دەکەیت کە خوا دەیهوێت ئاشکرای بکات، له قەسە خەڵکی دەترسیت، له کاتیکیدا خوا زیاتر شایەنی ئەوێه کە تۆ لێی بترسیت.

باشتر خۆی پەرۆردگار ئەو دوویات دەکاتەو کە ئەگەر ویستی کارێک بکات ئەوە حیساب بۆ ویستی هیچ کەسێک ناکات با ئەو کەسە پێغەمبەریش بێت ﷺ، بۆیە له کۆتایی ئایەتەکاندا دەفرمویت: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾^(۳۵). واتە: هەر کارێک فرمائی خۆی له سەر بێت هەر دەبێت بێت.

له کۆتاییشدا خۆی پەرۆردگار وەك دڵنەوايیهك بۆ پێغەمبەر ﷺ و بەرگرییهك له هەلۆیستی مەردانە و جوامێرانە ی لەمەڕ ئەم کێشەیدا، وەك وەلامدانەوێه کیش بۆ خەڵکانی بێباوەڕ و دووڕوو دەفرمویت: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرْجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾^(۳۶). واتە: هیچ گلهیی و گازندهیهك له پێغەمبەری خودا ﷺ ناکریت، له ئەنجامدانی کارێکیدا کە ویستی خۆی له سەر بێت و به فرمائی خودا ئەنجام درابێت.

هەر بۆیە ئەم ئایەتانە ی قورئان زۆر به روونی راستیی مەسەله‌كان دەخەنە رووو، هەموو ئەو قەسە و قەسە لۆکانەیش بەدروو دەخاتەو کە ناحەزان هەلیان دەبەستن و دەیانورووژێنن.

ئەگەر کەسێک باوەردار بێت ئەو پێویستە باوەڕی به ورد و درشتی قورئان و فرمودەکانی پەرۆردگار هەبێت و فرمودەکانی پەرۆردگاریش لەم بارەیه‌وه به‌و شێوه‌یه‌وه بوو کە باسمان کرد، کەواتە هەر کەس جگە لەم هۆکارانە هۆکاری تر و شتی تر باس بکات جیاواز له‌وه‌ی کە خۆی گە‌وره‌ ده‌یفه‌رموێت ده‌رباره‌ی ئەم

۳۴ - سورة الأحزاب: الآية: ۳۷.

۳۵ - سورة الأحزاب: الآية: ۳۷.

۳۶ - سورة الأحزاب: الآية: ۳۸.

هاوسه رگيريه شه وه باوه پي به خوا و راستيي فهرمووده کاني ده که ويته ژير پرسياره وه .

پاشانيش نه گهر پيغه مبهري خودا ﷺ له بهر حه ز و ئاره زويي خوي شه کاره ي شه نجام بديشه ، ئايا خواي گه وره له سهر شه تاون و سته مه ي پيغه مبهري که ي ﷺ بيده نگ ده بوو؟ ئايا نه گهر کاريکي واي روي بديشه خوا باسي نه ده کرد؟ ئايا هر هيچ نه بيت گله يي له پيغه مبهري ﷺ نه ده کرد، که چون کاري و ده کات له کاتيکدا له سهر شتي زور له وه بچو کتر گله يي لي کردوه ؟

يان ئايا ده کريت پيغه مبهري خودا ﷺ خوانه کرده کاريکي واه له ي کرد بيت و پاشتر خواي گه وره نه ک هر باسي هه له که ي نه کرد بيت، به لکو هه له که ي په رده پوش کرد بيت، زياد له وه ش کاره که ي دايته پال خوي، ئايا شه جوره بيروبو چو وانه تا چنده له ئاييني پيروزي ئيسلامدا جتي ده بيته وه ؟.

ب - پاش شه وه ي که راستيي شه هاوسه رگيريه ي پيغه مبهريمان ﷺ باس کرد وه چون خواي گه وره باسي کردوه ، ديينه سهر باسيکي شه و قسانه ي که به شيوازيکي تر و به پيچه وانه ي قورنانه وه باسي هوکاره کاني شه هاوسه رگيريه مان بو ده کهن، که زاناياني شاره زاي فهرمووده و شه رعان هه موو شه و ريگه و شيوازانان رت کردوه ته وه و کاريان پي نه کردوه ، له بهر دوو هو ي سهره کي:

يه که م: له روي ريگه کاني گيړانه وه (سند) يانه وه هه موو شه و قسانه لاوازن و خه لکانتيکي بيتمانه ، يان هر درون گيړاويانه ته وه و باسيان کردون، بويه زانايان پشتيان پي نه به ستووه و ره تيان کردوه ته وه ، بق نمونه ئيمامي (قرطبي) له ته فسيره که يدا ده فهرمويت: (شه و قسانه ي باس له وه ده کهن که گوايه پيغه مبهري خودا ﷺ حه زي له خاتوو زه ينه ب کردوه ، يان له وانه يه هه نديک خه لکي نه فس نزم بلين شه يداي بووه ، شه جوره قسانه يان خه لکانتيکي نه زان و

گڻل دهيكن، يان خه لكانيك كه سووكايه تي به پښغه مبهري خودا ﷺ دهكهن^(۳۷).
 (ابن كثير) پش دهرباره ي نهو قسه و باسانه دهفهرمويت: (ثين نهى حاتم و ثين
 جهريز هه نديك قسه و باس له پيشيني خويانه وه دهگيرنه وه لهو بارهيه وه، له بهر
 نادروستي و ناته واوييان و امان پخوش بوو هر باسيان نهكهن و گوييان پي
 نه دهين، ثيمامي نه حمه ديش لهو بارهيه وه قسه يه كه له حمه مادي كوري زهيد وه له
 سابهت وه له نه نه سه وه دهگيرنه وه، نهو پش هر ناته واوه و ناموييه كي تدايه بويه
 نهو پشمان هر باس نه كردوه^(۳۸). (ابن حجر) پش پاش نه وه ي كه هه نديك لهو
 قسانه باس دهكات دهفهرمويت: (ناكرت مروء خوي بهو جوړه قسانه وه خهريك و
 سه رقال بكات)^(۳۹).

نووه م: له رووي دهق (متن) هكانه وه، دهقه كان هر يه كه و به جوړيك باس لهو
 مه سه له يه دهكهن و خويان له ناو خوياندا جياوازن و دژ به يه كه دهوه سسته وه، هر
 بؤ نمونه هه نديكيان وا باس دهكهن كه گوايه نهو كاته ي پښغه مبهري ﷺ چووه ته
 مالي زهيد، زهيد خوي له مال نه بووه و خاتو زهينه ب هاتووه و به خير هاتني
 كردوه، هه نديكي تر وا باسي دهكهن كه نه خير زهيد له مال بووه، به لام نه خوش
 بووه، بويه خاتو زهينه ب هاتووه به ره وپيري.

سه بارهت به شتوازي بينيني خاتو زهينه بيش هه نديك ريوايهت وا باس دهكهن
 كه گوايه خاتو زهينه ب كه زانيويه تي پښغه مبهري ﷺ له بهر دهركايه له په له پيدا
 بيري چووه خوي پوشته بكات و بهو شتويه هاتووه دهركاي كردوته وه، هه نديكي
 تر وا باس دهكهن كه گوايه پښغه مبهري خودا ﷺ له بهر دهركاي مالي زهيد
 وه ستاوه و دهركاي ماله كه يان له مووي بزن دروست كراوه و لهو كاته دا بايه كه

^{۳۷} - القرطبي (أبو عبدالله محمد بن أحمد القرطبي) - تفسير القرطبي (الجامع لأحكام القرآن) -

ج ۱۴/ص ۱۹۱ - دار إحياء التراث العربي / بيروت.

^{۳۸} - ابن كثير - تفسير القرآن العظيم - ج ۳/ص ۵۹۳.

^{۳۹} - ابن حجر - فتح الباري شرح صحيح البخاري - ج ۸/ص ۵۲۴.

هاتوو و دەرگاکی هه‌لداوه‌ته‌وه و پێغه‌مبه‌ری خودایش ﷺ چاوی په‌ریوه‌ته
سه‌ر خاتوو زه‌ینه‌ب، هه‌ندیکی تریش وا باس ده‌که‌ن که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ
داوای مۆله‌تی چوونه ژووره‌وه‌ی کردوو و خاتوو زه‌ینه‌بیش فه‌رموی لی‌ کردوو
و له‌و کاته‌دا پۆشته نه‌بووه که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بینویه‌تی.

جا سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که ئه‌و جۆره قسانه پێچه‌وانه‌ی قورئان و ئه‌و فه‌رموده
دروستانه‌ن، که جه‌خت له‌ سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه که زه‌ید خۆی کێشه‌ی له‌گه‌ڵ
خاتوو زه‌ینه‌ب هه‌بووه و هه‌میشه لای پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ سکالای له‌ ده‌ست
کردوو و ویستویه‌تی لێی جیا بیه‌ته‌وه، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ رێگری
کردوو و نه‌یویستوو ته‌لاقی بدات.

هه‌ر بۆیه زانایان ئه‌و قسانه ره‌ت ده‌که‌نه‌وه و کاری پێناکه‌ن، به‌جۆرێک له‌ درۆ
و هه‌له‌سه‌راو و هه‌لوێستیکێ دوژمنکارانه دژ به‌ ئایین و پێغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ
پۆلێنیا‌ن کردوو.

ت- به‌لگه‌یه‌کی تر که ئه‌و جۆره قسه و باسانه پووجه‌ڵ ده‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه که
ئێمه وه‌کو پێشتر باسما‌ن کرد خاتوو زه‌ینه‌ب پورزای پێغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی بووه،
هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه و به‌ر له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێغه‌مبه‌رش ﷺ خاتوو زه‌ینه‌ب له
به‌رده‌ستی خۆیدا گه‌وره بووه، پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ سه‌ره‌شته‌کار و جێپا‌وی‌زی
بووه، هه‌رکات پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ویستبێتی بینویه‌تی و سه‌ردانی مالتیانی
کردوو، هه‌موو جوانیه‌کانی خاتوو زه‌ینه‌بی بینویه، به‌ تاییه‌تیش له‌و کاته‌دا که
هێشتا فه‌رمانی بالاپۆشی بۆ ئافه‌ره‌تان دانه‌به‌زیوو، که‌واته: ئایا ده‌گونجێت
پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌و هه‌موو می‌ژووی تێکه‌لییه‌ی له‌گه‌ڵ خانه‌واده‌ی خاتوو
زه‌ینه‌ب و به‌دریژی ته‌مه‌نی لاوی‌تی خاتوو زه‌ینه‌ب و به‌ کچێتی، پێغه‌مبه‌ری خودا
ﷺ جوانیه‌کانی خاتوو زه‌ینه‌بی نه‌بینی‌یت، پۆرێک له‌ رۆژان به‌ دل و خه‌یا‌لیدا
نه‌هاتبێت داوای بکات، به‌لام دواتر و له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌رایه‌تیدا، له‌و کاته‌ی که
خاتوو زه‌ینه‌ب خێزانی که‌سیکی تره‌، ئه‌و که‌سه‌یش پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌

کوړې خوی نه ژماری ده کات، پیغه مبهري خودا ﷺ بۆ ته نیا ساتیک چاری به خاتوو زهینه بکه ویت و له و ساته دا شتیکی وه های بینبیت که شهیدای بوویت؟! به راستی نه مه زور دووره له راستی و رهوشتی به رزی پیغه مبهري سهرومانه وه ﷺ.

ت - نه گهر پیغه مبهري خودا ﷺ بیویستایه خاتوو زهینه بماره بکات نایا بۆ له هره تی لاویتی خاتوو زهینه ب، له و کاتانه ی که کچ بوو داوای نه ده کرد، له کاتیکدا هیچ شتیکی ریک نه بووه له بهرده میدا، خاتوو زهینه ب به ناوای ده خواست که پیغه مبهري خودا ﷺ داوای بکات، جا نایا ده گونجیت که سیک به کچی جی تیبینی و سهرنجی که سیک نه بیت، به لام پاش نه وه ی که شوو ده کات و ده بیت خیزانی که سیکی تر نه و جا حزی لی بکات و بیه ویت بیخوازیت؟.

ج - گریمان نه و جزره قسه و باسانه راستن، پیغه مبهري خودایش ﷺ حزی له خاتوو زهینه ب کردوه، به دلنیا یی وه نه مه ده بیت وه کو تاوان سهری بکری و ههول بدریت که په رده پۆش بکری و پیغه مبهري خودایش ﷺ ته وبه له و حزه ی خوی بکات، به لام به پیچه وانه وه ده بینین خوی په روه ردگار له قورنندا فرمان به ناشکرا کردن و راگه یاندنی فرمانی خوی و هه لویتستی پیغه مبهري که ی ﷺ ده کات، هه لی ده نیت بۆ نه وه ی هیچ شهرم نه کات و ته نیا له خوی په روه ردگار بترسیت، جا نه گهر نه و هه لویتسته تاوانکارانه بوو چون په روه ردگار فرمان به ناشکرا کردنی نه و تاوانه ده کات، که نه نجامده ره که ی پیغه مبهري که یه تی، یان چون هه لی ده نیت که له نه نجامدانی نه و هه لویتسته تاوانکارییه ی ته نیا له خوا بترسیت؟ له کاتیکدا مروز له نه نجامدانی کاری چاکه دا هه لده نیت که ته نیا له خوا بترسیت، نه ک له کاری تاوانکارییدا، چونکه نه وه وهک نه وه وایه که سیک خهریکی نه نجامدانی تاوانیک بیت تویش پیی بلتیت: کاری خۆت بکه و ته نیا له خوا نه بیت له که س نه ترسیت، به لکو ده بیت پیی بوتریت: له خوا بترسه و کاری وا نه نجام نه دهیت، نه ویش نه گهر له خوا بترسیت ده بیت ده سته رداري کاره که ی بیت، به لام

سەرەنجامی چیرۆکی ئەو هاوسەرگیرییه بە پیچەوانە بوو، سەرەنجام خاتوو زەینەب لەسەر فەرمانی خودا بوو خێزانی پیغمبەر ﷺ.

ح - ئەگەر ئەم جۆرە قسانە راست بن ئایا چۆن پیغمبەری خودا ﷺ قبولی کرد که لەبەر حەزی خۆی سەر لە خەلکیکی تر تێک بدات؟ ئەگەر گریمان ئەویش قبولی ئەوەی کرد ئایا زەید ئەوەی چۆن لە پیغمبەری خودا ﷺ قبول کرد که حەز لە خێزانەکی بکات؟ نەك هەر ئەوەندە بەلکو بپوات بۆی تەلاق بدات، پاشانیش هەر خۆی بچیت بۆی داوا بکات و خوازیبێنیشی بۆ بکات؟!.

ئەم جۆرە پرسیارانە و چەندین پرسیارى ترى بیۆه لām لەم بارهیهوه ئەو جۆره قسه و باسانه رەت دەکەنەوه و بە درۆیان دەخەنەوه، ئەمە لە رووی چۆنیەتی ئەنجامدانی ئەو هاوسەرگیرییهوه.

خالی دووهم: که ناحەزان قسەى لەسەر دەکەن لە رووی چەندیتییەوهیه، که به پێی رێنماییەکانی ئایینی پیرۆزی ئیسلام پیاو بۆی هەیه تەنیا چوار ژن بهیئت، بەلام خاتوو زەینەب خێزانی پێنجەمی پیغمبەر بوو ﷺ، پاشا خاتوو زەینەبیش پیغمبەری خودا ﷺ چەندین خێزانی ترى هێناوه. چۆن پیغمبەری خودا ﷺ ئەم کارەى بۆ خۆی بە دروست زانیوه، بەلام لە خەلکی ترى یاساغ کردووه؟.

بۆ روونکردنەوهی ئەم جۆرە گومانەش دەلێن: راستە پیغمبەری خودا ﷺ لە رووی دروستکردنەوه وەکو ئێمە مۆفێکی سادە بووه، لە رووکەشدا بەهەمان شیۆه و لە هەمان کەرەسه و کانزای ئێمە دروست بووه، بەلام لە رووی کەسایەتی و ئەرك و بەرنامەى ژيانەوه، کەسایەتی و ئەرك و بەرنامەى ژيانى ئەو شیوازیکی تایبەتمەندانەى هەبووه لە گشت رووهیهکەوه، نەك تەنیا لە سەر دەمی پیغمبەراییەتیدا، بەلکو بەر لەوەیش کە هەر بێتە ژيانى دونیایش، ئەم تایبەتمەندییانەیش دەستی پیغمبەری ﷺ تیدا نەبووه و خۆیشی هەلی

نه‌بژاردووه و به‌رنامه‌ریژی بۆ نه‌کردووه، به‌لکو ویستی خوای په‌روه‌ردگار وا بووه و نه‌و نه‌و قه‌ده‌رانه‌ی به‌و شیوه‌یه هیناوه‌ته پێش، بۆ مه‌به‌ستێک که خۆی ویستویه‌تی، هه‌ر وه‌ک چۆن خوای په‌روه‌ردگار به‌ موسا ده‌فه‌رمووت: ﴿وَأَصْطَفٰنَكَ لِنَفْسِي﴾^(٤٠). واته: به‌تایبه‌ت تۆم بۆ خۆم دروست کردووه، پێغه‌مبه‌ری خۆیشمان ﷺ هه‌ر به‌و شیوه‌یه بووه.

مه‌رج نییه هه‌موو نه‌و تایبه‌تمه‌ندی‌تیانه له به‌رژه‌وه‌ندیی نه‌و بووبن، به‌لکو زۆر جار له رووی دونیاییه‌وه به‌ زیانی نه‌و شکاونه‌ته‌وه و خواست و ویستی خۆی له‌سه‌ر نه‌بووه، به‌لام خوای کاربه‌جی وای ویستوه و نه‌ویش ته‌نیا مافی جێبه‌جێکردنی پێ دراوه.

به‌ تایبه‌تیش له مه‌سه‌له‌ی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ خاتوو زه‌ینه‌ب، که له رووی چه‌ندی‌تیوه به‌ پێنجهم خێزانی نه‌ژمار ده‌کری‌ت، که به‌پێی ده‌قی قورئان پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نه‌م هاوسه‌رگیرییه‌ی زۆر به‌لاوه قورس بوو، به‌لام فه‌رمانه‌که‌ی خوای په‌روه‌ردگاری له‌ قسه‌ی خه‌لکی پێی له‌ پێشتر بوو، بۆیه سه‌ره‌نجام کاره‌که‌ی جێبه‌جێ کرد.

هه‌ر بۆیه ویستی خوا وابوو که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له مه‌سه‌له‌ی هاوسه‌رگیری‌تییدا تایبه‌تمه‌ندی‌تییه‌کی هه‌بێت، به‌لام خۆ نه‌م تایبه‌تمه‌ندی‌تییه‌ له‌ به‌ر تێرکردنی هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بوون، به‌لکو له به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌واز و ئایینی ئیسلامدا به‌کار هاتووه، چونکه نه‌گه‌ر به‌ وردی سه‌یر بکه‌ین ده‌بینین هه‌رچی نه‌و خێزانه‌ی تر که هیناوانی دواي چوار خێزانی یه‌که‌می هه‌مووی بیوه‌ژن و ئافره‌تی به‌ته‌مه‌ن و قه‌یره‌ بوون، یه‌ک کچیشیان تیدا نه‌بووه، له‌ کاتی‌کدا نه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نه‌م تایبه‌تمه‌ندی‌تییه‌ی بۆ هه‌ز و ئاره‌زووی خۆی قورخ بکردایه، ده‌بوو هه‌موو نه‌و خێزانه‌ی تری کچی جوان و تازه‌پێگه‌یشتوو بونایه، له

^{٤٠} - سورة طه: الآية: ٤١.

کاتیکیشدا بۆی دهست ددها، چونکه ئه وهنده ریز و خۆشه ویستی هه بو له دلی هاوه لانیدا دهستی بخستایه ته سه ره هر کچیک به دلناییه وه رته نه ده کرایه وه و بگره به مایه ی شانازیشیان ده زانی.

ئه مه جگه له وهی که ئه و خیزانانی هه موویان دوی ته مه نی په نجاوپینج سالی هیناوه، واته هه شت سال پیش وه فاتی خۆی، ئه گه ره به بهستی پیغه مبه ری خودا ﷺ ئاره زووبازی بویه، ئه وه ده بو له هه رته ی لاویتییدا ئه وه هه مو ژنانه ی بهینایه، به لام ئه مانه هیچی وا نه بوون.

شتیکی تر که جیی قسه و باس بیت لیژده ئه وهیه: که پیغه مبه ری خودا ﷺ ته نیا ئه م تاییه ته ندیتییه ی نه بووه له ژياندا وه ک ناهه زانی باسی لیوه ده که ن و زهقی ده که نه وه و ده یکه نه مایه ی تانه و ته شه ره، به لکو چه ندین تاییه ته نه دی تری هه بووه، که هه مووی ئه رک و بارقورسی بوون له رووی دونیاییه وه، هه ره که سیکیش دادوه بیت ده بیت که قسه له سه ره بابه تیک ده کات، له هه مو روویه که وه قسه ی له سه ره بکات وه ک چۆنه له واقیعه دا، نه ک وه ک ئه وه ی خۆی ده یه ویت.

بو سه لماندن و زیاتر روونکردنه وه ی قسه کان و تیشک خسته سه ره ئه م لایه نه ی ژيانی پیغه مبه ره ﷺ هه ندیک له و تاییه ته ندیتییا نه ده خه یه روو، بو نمونه:

- پیغه مبه ری خودا ﷺ بۆی هه بووه که چه ند روژیک له سه ره یه که به پۆتوو بیت، به بی ئه وه ی روژووه که ی بشکیتیت، که هاوه له کانی ویستویانه چاوی لی بکه ن، ریگی پی نه داو و فره موویه تی من وه ک ئیوه نیم، عه بدوللا کوپی عومه ره (ره زای خوايان لی بیت) بۆمان ده گهریته وه و ده فره مویت: (... {أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنِ الْوَصَالِ} فَقِيلَ لَهُ: إِنَّكَ تَوَاصِلُ. فَقَالَ: {إِنِّي لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ}...) (٤١).

٤١ - البخاري - صحيح البخاري - ج ٢/ص ٦٩٣ - كتاب (٣٦) الصوم / باب (٤٧) الوصال ومن قال ليس في الليل صيام - الحديث (١٨٦٢). مسلم - صحيح مسلم - ج ٣/ص ١٣٤ - كتاب (١٤) الصيام / باب (١١) النهي عن الوصال في الصوم - الحديث (٢٦٢٧).

- هه موو موسلمانتيك بۆي هه يه له كاتى هه ژارى و نه داربيدا پارهى زهكات و خيّر له موسلمانان وه ريگريّت، به لّام پيغه مبهري خودا ﷺ له گه لّ نه وه موو هه ژارى و نه داربييه يش بۆي نه بووه به هيچ شيّويهك زهكات و خيّر و به خشين له خه لّكي وه ريگريّت، يان ته نانه ت لّتي بخوات. له م باره يه يشه وه ده فره موويّت: {إِنَّ هَذِهِ الصَّدَقَاتُ إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاخُ النَّاسِ وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لَالٍ مُحَمَّدٍ} (٤٢).

- هه موو موسلمانتيك ئازاده له وهى كه خيّرانيكي ته لّاق بدات و خيّرانيكي تر بخوازيّت، يان نه گه ر خيّرانيكي مرد يه كيكي تر بخوازيّت، به لّام پيغه مبهري خودا ﷺ پاش نه وه خيّرانانه ي كه هيناويه تي خواي په روه ردگار ناگاداري كردووه ته وه كه نه گه ر نه وه خيّرانانه ي ته لّاقيش بدات يان بشمرن، به هيچ شيّويهك بۆي نيه رنى تر به يّنيّت. خواي په روه ردگار له م باره يه وه ده فره موويّت: {لَا يَحِلُّ لَكَ النَّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ} (٤٣).

- هه ر فره مانپه وا و كار به ده ستيك نه گه ر برياري شه پى دا ئاساييه لّتي پاشگه ز بيّيته وه، يان پاشه كشه ي لّيبكات، به لّام پيغه مبهري خودا ﷺ هه ركات پۆشاكى شه پى له بهر كرديّيّت بۆي نه بووه دايبكه نيّت تا نه وه شه په ي به نه نجام نه گه يانديّيّت، ژماره ي دوژمنه كانى هه ر چه ند و هه ر چۆن بووين بۆي نه بووه له بهريان هه لّبيّت و پشتيان لّي هه لّيبكات. له م باره يه وه ده فره موويّت: {إِنَّهُ لَيْسَ لِنَبِيِّ ﷺ إِذَا لَبَسَ لَأَمْتَهُ أَنْ يَضَعَهَا حَتَّى يُقَاتِلَ} (٤٤).

٤٢ - مسلم - صحيح مسلم - ج ٣/ص ١١٩ - كتاب (١٣) الزكاة/ باب (٥٢) ترك إستعمال آل النبي على الصدقة - الحديث (٢٥٣١). ابن خزيمة (محمد بن إسحاق بن خزيمة) - صحيح ابن خزيمة - ج ٤/ص ٦٠ - باب ذكر الدليل على أن الصدقة المحرمة على النبي ﷺ هي الصدقة المفروضة التي أوجبها الله في أموال الأغنياء المكتبة الإسلامي/ بيروت - ط/ ١٣٩٠ - تحقيق: د. محمد مصطفى الأعظمي - الحديث (٢٣٥٢).

٤٣ - سورة الأحزاب: الآية: ٥٢.

٤٤ - ابن الجارود - المنتقى - ص ٢٦٦ - باب (٢٦) ما جاء في لبس الدرع - الحديث (١٠٦١). النسائي - سنن النسائي الكبرى - ج ٤/ص ٣٨٩ - الحديث (٧٦٤٧).

- هر موسلمانیک بمړت هرچی پاره و پوولی هه یه بڼ میراتگره کانی خوئی ده بیټ، ته نیا پیغه مبهری خودا ﷺ نه بیټ که پاش وه فاتکردنی هرچی مال و میراتییه کی جی هیشتیټ نه دراوه به خیزان و مندال و میراتگره کانی، به لکو به خشر او ته موسلمانان و له م باره یه وه فرمویه تی: {لَا تُورَثُ مَا تَرَكْنَاهُ صَدَقَةً} ^(۴۶).

- هه موو موسلمانیک لای که می مانی نه وهی هه یه فیتری خوینده واری بیټ، به لام پیغه مبهری خودا ﷺ مانی نه بووه، چونکه نه خوینده واری نه و یه کیټ بووه له موعیزه کانی، خوی پره ردگار به وه وه سفی ده کات و ده فرمویټ: ﴿فَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ﴾ ^(۴۷).

- هر موسلمانیک به قهرزداری بمړت نه وه پټویسته که س و کاره که ی قهرزه کانی بڼ بده نه وه، به لام له سه رده می پیغه مبهردا ﷺ نه گهر که سټک به قهرزداری مرد بیټ و که سیکی وای نه بوو بیټ که قهرزه که ی بڼ بداته وه، پیغه مبهر ﷺ قهرزه که ی بڼ داوه ته وه. له م باره یه یشه وه فرمویه تی: {أَنَا أَوْلَىٰ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ، مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلَا هِلَ، وَمَنْ تَرَكَ دِينًا أَوْ ضِيَاعًا فَلِئَلِّي وَعَلَىٰ} ^(۴۷).

- هه موو موسلمانیک نازاده له وهی که شیعر فیتر بیټ یان بیلیټ، به لام پیغه مبهری خودا ﷺ نه شیعیر گوتووه و نه بویشی هه بووه فیتری بیټ، خوی

^{۴۶} - مسلم - صحیح مسلم - ج ۵/ص ۱۵۱ - کتاب (۳۳) الجهاد والسر/ باب (۱۵) حکم الفیء - الحدیث (۴۶۷۶). ابن خزيمة - صحیح ابن خزيمة - ج ۴/ص ۱۲۰ - باب الوصیة بالمحبس من الضیاع والأرضین - الحدیث (۲۴۸۸).

^{۴۷} - سورة الأعراف: الآية: ۱۵۸.

^{۴۷} - البخاری - صحیح البخاری - ج ۲/ص ۸۴۵ - کتاب (۴۸) الاستقراض وأداء الديون والمحجر والتفليس/ باب (۱۱) الصلاة على من ترك دنیا - الحدیث (۲۲۶۸). ابن حبان - صحیح ابن حبان - ج ۷/ص ۳۳۲ - الحدیث (۳۰۶۳).

په روه ردگار له م باره يوه ده فېرمویت: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ (٤٨).

- هه موو كه سيك نازار و نیشی وه كه لكانی تر ناساییه، ته نیا پیغه مبهري
خودا ﷺ نه بیت، كه نازار و نیشی نه خوشی دوو هینده ی نازار و نیشی خه لکی تر
بووه، له م باره يه یشه وه فېرمويه تی: {إِنِّي أُوْعَكُ كَمَا يُوعَكُ رَجُلَانِ مِنْكُمْ} (٤٩).

جا نه گډر به وردی سهرنجی نه م خالانه بدهین بومان دهرده كه ویت كه زوریک
له و تاییه تمه ندییانه ی پیغه مبهري ﷺ له به رژه وه ندیی دونیای نه و نه بوون، به لام له
به ر نه وه ی كه ویستی خوی له سهر بووه جیبه جی کردوون و پټیانه وه پابه ند
بووه.

هاوسه رگرییه کانیشی هر ده چنه نه م خانه يه وه و به تاییه تیش نه م
هاوسه رگرییه ی له گه ل خاتوو زهینه ب.

خیزانی هه شته م:

— هه شته م خیزانی پیغه مبهري ﷺ خاتوو: (رَبَّحَاءَةُ بَنَتْ شَمْعُونُ بْنُ زَيْدٍ
النَّضْرِيَّةَ) ی یه هودی بووه.

- خاتوو ره یحانه به ر له پیغه مبهري خودا ﷺ خیزانی پیاوکی یه هودی بووه
له (بَنِي قُرَيْظَةَ) به ناوی (الحکم) و هاوسه ره که ی له غه زای (بَنِي قُرَيْظَةَ) دا و له
نه نجامی نه و خیانه ته گه وره یی که یه هودییه کانی هوزی (بَنِي قُرَيْظَةَ) له شهري
خه نده قدا به رامبه ر به پیغه مبهري ﷺ و موسلمانان کردیان ده کوژریت.

^{٤٨} - سورة يس: الآية: ٦٩.

^{٤٩} - البخاري- صحيح البخاري- ج ٥/ص ٢١٣٩- كتاب (٧٨) المرضى / باب (٣) أشد الناس بلاء
الأنبياء ثم الأول فالأول- الحديث (٥٣٢٤). مسلم- صحيح مسلم- ج ٨/ص ١٤- كتاب (٤٦) البر،
والصلة، والأدب/ باب (١٤) ثواب المؤمن فيما يصيبه من مرض أو حزن أو نحو ذلك حتى الشوكة
يشاكها- الحديث (٦٧٢٤).

- پاش کوشتنی پیاوه که ی له شهر ی (بَنِي قُرَيْظَةَ) دا خاتوو (رِيحَانَةَ) بیوه ژن ده که ویت، پاشان پیغه مبهری خودا ﷺ داوای لی ده کات که موسلمان بیت، نه وه یشی پی راده که یه نیت که نه گهر موسلمان بیت نه وه ده یکاته هاوسه ری خوی، نه ویش موسلمان نبوونی خوی راده که یه نیت و پاشتر پیغه مبهری خودا ﷺ نازادی ده کات، له مانگی موچه په می سالی شه شی کوچی هاوسه رگیری له گه ل نه نجام ده دات.

- هه رچه نده هه ندیک له زانایان وای بۆ ده چن که خاتوو ره یحانه به که نیزه کی له گه ل پیغه مبهری خودا ﷺ ماوه ته وه، به لام بۆچوونی په سندی ژورینه ی زانایان نه وه یه که خاتوو ره یحانه هاوسه ری بووه و که نیزه کی نه بووه.

- خاتوو ره یحانه هه ر له ژبانی پیغه مبه ر خویدا ﷺ و له پاش گه پانه وه ی له حه جی مالئاوایی کوچی دوا یی ده کات و پیغه مبه ری خودا ﷺ خوی نوژی له سر ده کات، ته رمی پیروزی له گوستانی به قیغ به خاک ده سپێردریت.

خیزانی نۆیه م:

- نۆیه م خیزانی پیغه مبه ر ﷺ خاتوو: (جُوَيْرِيَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ) کی (الْحَارِثِ بْنِ أَبِي ضِرَارٍ بْنِ الْحَارِثِ) ی گه وره پیاوی یه هود و سه رۆکه ژوی (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) ی یه هودی بووه.

- خاتوو جوهریه به ر له وه ی بیته خیزانی پیغه مبه ر ﷺ ناوی (بَرَّة) بووه، به لام به هه مان شیوه ی خاتوو زه ینبه که بووه خیزانی پیغه مبه ر ﷺ، پیغه مبه ری خودا ﷺ ناوه که ی گوپی بۆ جوهریه.

- خاتوو جوهریه به ر له وه ی بیته خیزانی پیغه مبه ر ﷺ خیزانی کابرایه کی بیباوه پی دل په قی سه رسه خت بوو به ناوی (مُسَاعِبُ بْنُ صَفْوَانَ الْمُصْطَلِقِي) نه م پیاوه زۆر دزایه تی پیغه مبه ری خودای ﷺ ده کرد، تا سه رنه نجام له شهر ی موسلماناندا کوژا و خاتوو جوهریه بیوه ژن که وت.

- هۆکاری ئو شەپەش که هاوسەرەکی خاتوو جوهریری تییدا کوژرا ئووه بوو که له سالی شەشی کۆچیدا پیغه مەبری خودا ﷺ بەر گویی کەوت که هۆزی (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) خۆیان و خەڵکانیکی تریشیان بۆ ئووه ئاماده کردووه که هێرش بکەنە سەر مەدینە و موسلمانان لە ناو بیەن، ئویش بەر لەو هی ئەوان هێرشەکیان دەست پێ بکەن و شەپە که بهێننە ناو مەدینەوه، دەستپێشخەری کرد و سوپایەکی ئاماده کرد و هێرشێ کردە سەریان، دەستی بە سەر خۆیان و ناوچە که ییشیاندا گرت، ئیتر هۆزی (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) کرانه دیل و کۆیلە - چونکه یاسای شەپ بەر لە هاتنی ئیسلام و لەو سەر دەرمانەشیدا بەو شیوەیه بووه، هەتا پاشتر ئیسلام هەنگاو بە هەنگاو ئەم دیاردەیهی کۆتایی پێهێنا و بنەبڕی کرد- تەنانت کچی سەرۆکی ئو تیرەیهش که خاتوو جوهریری بووه بە دیل گیرا و کرایه کۆیلە و درایه هاوێکی نازیزی پیغه مەبر ﷺ بە ناوی (ثَابِتُ بْنُ قَيْسِ بْنِ شَعْمَاسٍ). ئو هاوێ نازیزەش مەرجی ئووهی لەگەڵ خاتوو جوهریری کرد که ئەگەر بڕێک پارە ی بدات ئووه نازادی دەکات.

- خاتوو جوهریری بەو کارەساتە ی که بە سەر خۆی و هۆزەکی هاتبوو ژۆر نیگەرانی بوو، هانای بۆ پیغه مەبر ﷺ هێنا و سەرەتا خۆی پێ ناساند که کچی سەرۆکی ئو هۆزیه و ئیستا بووه تە کۆیلە و سکالای لا کرد که بە لکو چارهیهکی بۆ بدۆزێتەوه و خۆی و هۆزەکی لە کۆیلایه تی رزگار بکات.

- پیغه مەبری خودایش ﷺ بە دەم داواکەیهوه چوو ئو بڕه پارەیهی که (ثَابِت) دیاری کردبوو لە بەرانبەر ئازاد کردنی خاتوو جوهریری دا، پیغه مەبری خودا ﷺ دایه (ثَابِت) و پاشانیش وەک زیاده رێژلێنانیک لە خاتوو جوهریری و بە مەبەستی ئازادکردنی هۆزەکی لە بەندی کۆیلایه تی، پیغه مەبری خودا ﷺ پێشنیازی هاوسەرگیری بۆ خاتوو جوهریری کرد و ئویش ژۆری پێخۆش بوو.

- له مانگی شەعبانی سالی شەشی کۆچی پیغه مەبری خودا ﷺ لەگەڵ خاتوو جوهریری پێوسە ی هاوسەرگیری ئە نجام دا، هاوێ کانی پیغه مەبر ﷺ که

بیستیان بنه ماله‌ی خاتوو جوهریره بونه ته خه زوورانی پیغه مبه‌ر ﷺ، هه موویان شه‌رمیان ده‌کرد که ماله خه زوورانی پیغه مبه‌ر ﷺ به کۆیله رابگرن، وهک ریزلینانیک له پیغه مبه‌ر ﷺ و خاتوو جوهریره‌ی خیزانی، هه‌رچی خزم و کهس و کاری خاتوو جوهریره هه‌بوو هه‌موویان له کۆیلایه‌تی رزگار و نازاد کرد.

- له ته‌مه‌نی پیر له فه‌ری له‌گه‌ل پیغه مبه‌ری خودا ﷺ خاتوو جوهریره‌ی هه‌وت فه‌رموده‌ی له پیغه مبه‌ری خوداوه ﷺ گێراوه‌ته‌وه.

- له مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می سالی په‌نجا و شه‌شی کۆچی و هه‌ر له مه‌دینه و له سه‌رده‌می فه‌رمانپه‌وايه‌تی موعاویه‌ی کورپی نه‌بوسوفیان خاتوو جوهریره‌ی له ته‌مه‌نی شه‌ست و پینج سالییدا کۆچی دوا‌یی کردوه، مه‌روانی کورپی هه‌که‌م که نه‌وکات والی مه‌دینه بوو به‌ ئاماده‌بوونی جه‌ماوه‌ریکی زۆر له موسلمانان نوێژی له‌سه‌ر کرد و پاشتر ته‌رمی پیروزی له‌ گۆرستانی به‌قیع به‌خاک سپێردرا.

- هۆکاری ئه‌م هاوسه‌رگه‌رییه‌ش وهک بۆمان ده‌رکه‌وت ئه‌وه‌بوو که پیغه مبه‌ری خودا ﷺ له ریی ئه‌م هاوسه‌رگه‌ریی و تیکه‌لییه‌وه توانی بنه‌ماله‌ی خاتوو جوهریره که سه‌د خیزان ده‌بوون، هه‌موویان له کۆتی کۆیلایه‌تی رزگار بکات و هه‌موویشیان به‌پینته‌ بازنه‌ی ئیسلامه‌وه، هه‌ر بۆیه خاتوو عایشه ده‌رباره‌ی خاتوو جوهریره ده‌فه‌رمویت: (هیچ ئافره‌تیکم نه‌بینیوه هینده‌ی ئه‌و به‌سوود بوویتی بۆ هۆزه‌که‌ی)^(٤٠).

^{٤٠} - ابن حبان- صحيح ابن حبان- ج٩/ص٣٦١- كتاب النکاح- الحديث (٤٠٥٤)- قال شعيب الأرناؤوط : حديث صحيح وإسناده قوي. أبو داود (أبو داود سليمان بن الأشعث السجستاني)- سنن أبي داود- ج٤/ص٣٤- كتاب (٣٠) العتق/ باب (٢) في بيع المكاتب إذا فسخت الكتابة- دار الفكر بيروت- الحديث (٣٩٣٣)- تحقيق: محمد عي الدين عبد الحميد- وقال الألباني: حديث حسن.

خیزانی دهیم:

- دهیم خیزانی پیغمبر ﷺ خاتوو: (رَمْلَةُ بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ) ی ناسراو به (أُمِّ حَبِيبَةَ) کچی (أَبُو سُفْيَانَ، صَخْرُ بْنُ حَرْبٍ) ی دهوله مهند و سیاسه تهمدار و ناوداری شاری مهککه بوو، دایکیشی ناوی (صَفِيَّةُ بِنْتُ أَبِي الْعَاصِ) ی پووری عوسمانی کورپی عهفانی جینیشنی سینه می پیغمبر ی خودا ﷺ بوو.

- حه فده سال بهر له پیغمبر رایه تی پیغمبر ﷺ خاتوو رهمله له شاری مهککه له دایک بووه.

- له گهل نه وهیشی که (أَبُو سُفْيَانَ) ی باوکی یه کیک بوو له دوژمنه سهرسه خته کانی پیغمبر ﷺ و په یامه که ی، به پیچه وانهی نه وه وه خاتوو رهمله هه ره له سهره تاوه باوه ری به پیغمبر رایه تی پیغمبر ﷺ و راستیی په یامه که ی هینا، له و پیناوه شدا و به مه بهستی دهر باز بوون له ستمی بیباوه پانی مهککه له گهل هاوسره که ی (عُبَيْدُ اللَّهِ بْنُ جَحْشٍ الْأَسَدِي) کۆچیان کردووه بۆ حه به شه، له وی خوی گه وره کچی کی پی به خشین و ناویان نا (حَبِيبَةَ)، ثیر خاتوو رهمله نازناوی (أُمِّ حَبِيبَةَ) ی هه لگرتووه.

- پاش ماوه یه که له گه یشتنیان به خاکی حه به شه هاوسره که ی که برای خاتوو زهینه بی خیزانی پیغمبر بوو ﷺ، له نایینی پیروزی ئیسلام هه لگه راوه ته وه، چوه ته سهر نایینی مه سیحیه ت، به لام خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) چۆن پیشت له پیناوی خوادا دهستی له باوک و دایک و برا و هه موو که س و کاری هه لگرتبوو، له م قوناغه شدا و هه ره بهر خودا و له پیناوی نایینه که یدا ده سته برداری هاوسره که یشی بووه و لیئی جیا بووه ته وه و له وی بیوه ژن و بیکه س که وتووه.

- پاش بیوه ژنکه وتنی، خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) که وتووه ته نارپه حه تیه کی زوره وه، له بهر نایینه که ی و له ترسی ستمی بیباوه پان نه ی توانیوه بگه ریته وه مهککه، له م لایشه وه به کچی که وه بیکه س که وته وه، جگه له خودا و نه و کومه له موسلمانان په نابهره ی حه به شه که سیک، یان سهر په رشتیاریک شک نابات، له و کاتانه دا خودای

میهره بان دهرگای ره حمی خوی به روی خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) دا والا کرد، پیغه مبهری خودا ﷺ وهك وه فادارییهك و رِزْلَیْنَانِیْك لهو هموو قوریانی و بهر خودانهی خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) كه له پِیْناو ئایینی پیروزی نیسلامدا دابویی، پیغه مبهری خودا ﷺ به (عَمْرُو بْنُ أُمَیَّةَ الضَّمْرِيّ) دا وه لامی ناردوو به (نَجَاشِيّ) پادشای حبه شه و داوی لی کردوو كه خوازیبنی خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) ی بۆ بکات، نه ویش داواکه ی پیغه مبهر ﷺ به خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) راگه یاندوو.

- خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) كه نه م هه والهی بیستوو زوری پی خوش بووه و رازی بووه، (خَالِدُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ) ی ناموزای باوکی راسپاردوو كه له بری نه و ماره ی بکات له پیغه مبهری ﷺ، (نَجَاشِيّ) ش له لای خویه وه و له بری پیغه مبهری خودا ﷺ چوار سه دیناری ئالتوونی نه و کاته ی وهك ماره یی داوه ته خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة)، كه هیچ خیزانیک ی پیغه مبهر ﷺ نه و بپه ماره ییه ی پی نه دراوه.

- له سالی حه وتی کوچی پیغه مبهری خودا ﷺ هاوسه رگریی له گه ل خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) دا نه نجام داوه.

— (أَبُو سُفْيَانَ) ی باوکی خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) سه ره پای نه و هه موو دژایه تیکردنه یشی بۆ پیغه مبهری خودا ﷺ، كه بیستی پیغه مبهری خودا ﷺ كچه که ی خواستوو، به م خزمایه تی و هاوسه رگرییه زور دلخوش بوو، له وه سفی پیغه مبهردا ﷺ وتویه تی: (هو الفحل لا یقرع أنفه). واته: نه وه پیاویکه نه كه س هاوشانیتی وه نه كه سیش ده توانیت ده ست به روویه وه بنیت و به ره نگاری بووه ستینه وه.

- جگه له وه لوئیستانه ی كه باسمان کرد، خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) خاوه نی زور هه لویستی باوه پدارانه و جوامیرانه و ناوازه تر بووه كه نیشانه ی باوه پ پته ویی و دلسوزی نه م خاتوونه بوون به رامبه ر به پیغه مبهری خودا ﷺ و ئایینی پیروزی نیسلام، له وانه جارێکیان باوکی روو ده کاته مه دینه، به مه به سستی پاكانه کردن بۆ نه و ناپاکی و سنوورشکینیه ی كه بیباوه پانی مه ککه دژ به موسلمانان و

به یماننامه‌ی حوده‌بیه نه‌نجامیان دابوو، به هیرشکردن و گوشت و بر کردنیان بۆ هۆزی خوزاعه‌ی هاوپه‌یمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، پاش هه‌ولێکی زۆر که‌س به‌ ده‌م داواکه‌یه‌وه نه‌چوو، که‌ سیش ئاماده نه‌بوو له‌گه‌ڵی بچێته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ و تکای بۆ بکات، پاشتر رووی کرده‌ مالی خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) کچی، به‌ هیوای نه‌وه‌ی که‌ به‌ لکو نه‌و تکایه‌کی له‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بۆ بکات.

- خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) یش پاش نه‌و هه‌موو لی‌کداپرا‌نه که‌ چه‌ند ساله‌ باوکی نه‌بینیوه، کاتی‌ک باوکی دێته‌ ژووره‌وه، نه‌و راخه‌ری که‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌سه‌ری دانیشتووه هه‌لی‌گرتووه و نه‌یه‌شتوووه باوکی له‌سه‌ری دابنیشیت، باوکی که‌ نه‌م هه‌لوێسته‌ی بینیه‌ پێی سه‌یر بووه، وتویه‌تی: نه‌وه من به‌ شایه‌نی نه‌وه نازانی که‌ له‌سه‌ر نه‌و راخه‌ر دابنیشم؟ یان نه‌و راخه‌ر به‌ شایه‌نی من نابینیت؟ نه‌ویش له‌ وه‌لامدا وتویه‌تی: نه‌خێر تو به‌ شایه‌نی نه‌وه نابینم که‌ له‌ سه‌ر نه‌و راخه‌ر دابنیشیت، چونکه‌ نه‌وه راخه‌ری پیغه‌مبه‌ره ﷺ و تۆیش کابرایه‌کی بێ‌باوه‌ری پی‌سیت، شایه‌نی نه‌وه نیت له‌سه‌ر راخه‌ری پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ دابنیشیت.

- له‌ ته‌مه‌نی پێ له‌ فه‌ری له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) شه‌ست و پینج فه‌رمووده‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ گێ‌راوه‌ته‌وه.

- خاتوو (أُمّ حَبِیْبَة) له‌ ته‌مه‌نی هه‌فتا و چوار سالییدا و له‌ شاری مه‌دینه و له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانه‌روایه‌تی مو‌عاویه‌ی برایدا کۆچی دوا‌ی کردووه، ته‌رمی پیرۆزی هه‌ر له‌وێ و له‌ گۆ‌رستانی به‌قیع به‌خاک سپێ‌ردراوه.

خێزانی یازده‌یه‌م:

- یازده‌یه‌م خێزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خاتوو: (صَفِیَّهٔ بِنْتُ حُثَیِّ بْنِ أَخْطَبٍ) کچی (حُثَیِّ بْنِ أَخْطَبٍ) ی گه‌وره‌پیاو و ده‌سه‌لاتداری هۆزی (بَنِي النَّضِيرِ) ی یه‌هودیه، دایکیشی ناوی (بُرَّةٔ بِنْتُ سَمَوَالٍ) ه.

- نه سه بی خاتوو صه فیه ده گه پټه وه سر پیغه مبه ر (هارون بن عمران) ی برای پیغه مبه ر (موسا) صه لات و سه لامی خویان له سر بیت.

- به ر له وه ی ببیته خیزانی پیغه مبه ر ﷺ خاتوو صه فیه دوو شووی تری کردووه، یه که میان به (سَلَامُ بْنُ مُشْنِمٍ) و پاش ماوه یه که نه و ته لاقی داوه، دووه میشیان به (كَثَّانَةُ بْنُ الرَّبِيعِ بْنِ أَبِي الْحَقِيقِ) و نه ویش له غه زای خه بیهر دا به ده سستی موسلمانان کوژراوه.

- پاش نه وه ی که یه هودییه کان هر به رده وام بوون له سر نازاوه گټپی خویان و هه ولدان بۆ له ناو بردنی موسلمانان، پیغه مبه ر ی خودا ﷺ سوپایه کی ناماده کردووه و هیرشی کردووه ته سر نه و قه لا و مولگانه ی یه هودییه کان که مه لبه ندی ناشووب و فیتنه گټپی بوون دژ به موسلمانان، له غه زایه کدا که به ناوبانگه به غه زای خه بیهر، لووتی یه هودییه کانی بۆ دواچار شکاندووه، هه ندیک له سه رانی فیتنه و نازاوه گټپی له و غه زایه دا له ناو بردووه، له نیوان نه و سه رانه دا باوک و برایه که و هاوسه ره که ی خاتوو صه فیه یان تیدا بووه، خاتوو صه فیه ییش پاش کوژتایی شه په که یه خسر کراوه.

- خاتوو صه فیه به کوژلایه تی که وتوته لای هاوه لټکی نازیزی پیغه مبه ر ﷺ به ناوی (دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ)، پاشتر کابرایه که هاتووه ته خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ و پټی گوتووه، که نه و نافره ته هه م کچی سه رۆکه وژ و هه م خیزانی سه رۆکه وژی دوو بنه ماله ی یه هودییه، پاشتر وایه وه که دلدا نه وه یه که و ریزلټنانټیک خه میکی لی بخوژیت، پیغه مبه ر ی خودایش ﷺ به گوئی کابرای کردووه و خاتوو صه فیه ی له کوژی کوژلایه تی رزگار کردووه و سه رپشکی کردووه له وه ی که نازادی بکات و له سر یه هودییه تی خو ی بمټټه وه و بگه پټه وه ناو که س و کاری خو ی، یان موسلمان بیت و له لای موسلمانان بمټټه وه، نه ویش که نه و ریزه ی پیغه مبه ر ی ﷺ بینيوه بریاری موسلمان بوونی داوه و پاشتر پیغه مبه ر ی خودا ﷺ وه که زیاده ریزلټنانټیک خواستویه تی و نه ویش زوری پیخوش بووه.

– له مانگی شه ووالی سالی هه وتی کۆچی پێغه مبه‌ری خودا ﷺ ژبانی هاوسه‌ری له‌گه‌ڵ خاتوو سه‌فیه‌دا ده‌ست پێک‌دوووه‌.

– پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ زۆر ریژی خاتوو سه‌فیه‌ی گرتووه‌، جارێکیان خاتوو سه‌فیه‌ چاو به‌ گریان هاوتۆته‌ خزمه‌تی و نه‌ویش لێی پرسێوه‌ بۆ ده‌گه‌یت؟ خاتوو سه‌فیه‌ش له‌وه‌ لامدا وتویه‌تی: خاتوو هه‌فصه‌ پێم ده‌لێ کچه‌ یه‌هودی، پێغه‌مبه‌ری خودایش ﷺ پیتی فهرمووه‌: {إِنَّكَ ابْنَةُ نَبِيِّ ﷺ، وَإِنَّ عَمَّكَ لِنَبِيٍّ، وَإِنَّكَ تَحْتُ نَبِيِّ ﷺ، فَبِمَ تَفْخَرُ عَلَيْهِ؟}، ثُمَّ قَالَ: اتَّقِي اللَّهَ يَا حَفْصَةُ^(٦٤). واته‌: تۆ کچی پێغه‌مبه‌ریت، مامیشت پێغه‌مبه‌ره‌ – مه‌به‌ستی هاروون و موسای براهه‌تی – خێزانی پێغه‌مبه‌ریشیت، ئیتر هه‌فصه‌ به‌ چی نازت به‌ سه‌ردا ده‌کات، پاشان پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌ خاتوو هه‌فصه‌ی گوتووه‌: له‌ خوا به‌ترسه‌ و وای پێ مه‌لێ.

– خاتوو سه‌فیه‌ له‌ ژبانی خۆیدا خاوه‌نی زۆر هه‌لوێستی جوامێزانه‌ بووه‌ له‌ زۆر کات و شوێندا، له‌ وانه‌ کاتی که‌ ئاژاوه‌ گێڕ و چه‌ته‌کان گه‌مارۆی مالی خه‌لیفه‌ی سته‌ملیکراو (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ) یان داوه‌ و یه‌ستویانه‌ به‌ ناحه‌ق شه‌هیدی بکه‌ن، هه‌موو رێگه‌یه‌کی خواردن و خواردنه‌وه‌یان له‌ خۆی و خانه‌واده‌که‌ی گرتووه‌، خاتوو سه‌فیه‌ له‌ و کاته‌ ناسکه‌دا بێ گوێدانه‌ هه‌یج مه‌ترسییه‌ک به‌رده‌وام له‌ ماله‌که‌ی خۆیه‌وه‌ خواردن و خواردنه‌وه‌ی بۆ ره‌وانه‌ کردوون.

– هه‌روه‌ها جارێکیان که‌ نه‌زه‌کیکی خۆی ده‌چیت لای ئیمامی عومه‌ر سه‌کالای لی ده‌کات و ده‌لێت: خاتوو سه‌فیه‌ هه‌تا ئیستایش هه‌ر رۆژی شه‌مه‌ی خوش ده‌وێت و سه‌ردانی یه‌هودیه‌کان ده‌کات، نه‌ویش وه‌لامی بۆ ده‌نێرێت و پرسیا‌ری لێده‌کات، خاتوو سه‌فیه‌ش له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: سه‌باره‌ت به‌ رۆژی شه‌مه‌ له‌ و کاته‌وه‌ که‌ خوا رۆژی هه‌ینی پێرۆز کردووه‌ من یادی شه‌مه‌م له‌ دلدا نه‌ماوه‌ و خوشم ناوێت، سه‌باره‌ت به‌ سه‌ردانی یه‌هودیه‌کانیش من تا ئیستا هه‌ندێک خزم و که‌س و کارم له‌

^(٦٤) – الترمذي - سنن الترمذي - ج ٥/ص ٧٠٩ - كتاب (٥٠) المناقب عن رسول الله ﷺ / باب (٦٤) فضل أزواج النبي ﷺ - الحديث (٣٨٩٤). الإمام أحمد - المسند - ج ١٩/ص ٣٨٤ - الحديث (١٢٣٩٢).

نیوانیاندا ههیه ئه رکی خزمایه تیان به رامبه ر جیبه جی ده که م و هیچی تر، پاشان خاتوو صه فیه به که نیه که که ی گوت: چی وای لی کردیت ئه و کاره بکهیت؟ وتی: شهیتان. وتی: ده ی برۆ له بهر خودا ئازاد به و گهر دنت ئازاد بیت.

- له ته مه نی پیر له فه ری له گه ل پیغه مبه ری خودا ﷺ خاتوو صه فیه ته نیا ده فه رموده ی له پیغه مبه ری خوداوه ﷺ گێراوه ته وه.

- له مانگی ره مه زانی سالی په نجای کۆچی و له سه رده می فه رمانپه وایه تی مو عاو یه ی کۆپی ئه بو سوفیان خاتوو صه فیه کۆچی دوا یی کردووه، ته رمی پیروزی له گۆرستانی به قیع به خاک سپێردراوه.

خیزانی دوا زده یه م:

- دوا زده یه م و کۆتا خیزانی پیغه مبه ر ﷺ خاتوو: (مِیْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ) کچی (الْحَارِثِ بْنِ حَزْنٍ بْنِ بُحَیْرٍ)، دایکیشی ناوی (هِنْدُ بِنْتُ عَوْفٍ الْهَلَالِيَّةِ) یه.

- خاتوو مه یمونه خوشکی دایکی خاتوو (زَيْنَبُ بِنْتُ خُزَيْمَةَ) ی خیزانی کۆچ کردووی پیغه مبه ره ﷺ، پوو ری (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ) ی نامۆزای پیغه مبه ر ﷺ و (خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ) ه.

- هه رچه نده خاتوو مه یمونه له رووی ژماره وه خیزانی دوا زده یه می پیغه مبه ره ﷺ، به لام له راستییدا خیزانی نۆیه می پیغه مبه ر ﷺ بووه، چونکه کاتی که پیغه مبه ری خودا ﷺ خاتوو مه یمونه ی هینا وه، سیان له خیزانه کانی پێشوو ی کۆچی دوا ییان کرد بوو، که ئه وانیش خاتوو: خه دیجه، خاتوو زهینه بی کچی خوزه یه و خاتوو ره یحانه بوون.

- خاتوو مه یمونه به هه مان شیوه ی خاتوو زهینه ب و خاتوو جوهر یه سه ره تا ناوی (بَرَّة) بووه و پاشان پیغه مبه ری خودا ﷺ ناوه که ی گۆپیوه بۆ مه یمونه.

- به ره له وه ی بیته خیزانی پیغه مبه ر ﷺ خاتوو مه یمونه دوو شووی تری کردووه، یه که میان به (مَسْعُودُ بْنُ عَمْرٍو بْنُ عُمَيْرِ الثَّقَفِيِّ) پاش ئه وه ی که ئه و

ته لاقى داوه و لىي جيا بۆته وه شوى كرووه ته وه به (أبي رُهم بن عبد العزى) و پاش ماوه يه ك نه و يش كۆچى دوايى كرووه، نيتر خاتوو مهيمونه بۆ جارى دووم بئوژن كه وتوه و كه وتوته لاي (العباس بن عبد المطلب)ى زاوايان كه له هه مان كاتدا مامى پيغه مبه ر ﷺ بووه.

– پاش نه وهى له سالى شه شه مى كۆچيى پيغه مبه رى خودا ﷺ له گه ل هاوه له كانى برپارى عه مره كردنيان دا، نه وه بوو بيباوه پانى قوپه يش به رهن گاريان بوونه وه و رازى نه بوون به وهى كه نه و سالة پيغه مبه رى خودا ﷺ و هاوه له كانى بچنه شارى مه ككه وه، تا سه رته نجام به يماننامه ي خوده ييبه يان مؤر كرد و تيبدا ري ككه و تن له سه ر نه وهى كه سالى داهاتوو پيغه مبه رى خودا ﷺ و هاوه له كانى بۆيان هه يه ببنه وه بۆ عه مره و سى رۆژ له مه كه يشدا بمتينه وه، هه ر بۆيه سالى داهاتوو به ر له وهى به ره و مه ككه بكه ونه رى، پيغه مبه رى خودا ﷺ خه لكىكى راسپارد كه خوازبىنى خاتوو مهيمونه ي بۆ بكه ن، خاتوو مهيمونه يش كه هه واله كه ي پى گه يشت، نۆرى پيخۆش بوو، به لام له به ر نه وهى كه خاتوو مهيمونه له مالى (العباس) دا بوو، هه ر بۆيه برپارى كوتايى له سه ر مه سه له كه گيرايه وه بۆ نه و.

– كاتيك (العباس)ى مامى پيغه مبه رى خودا ﷺ هه واله كه ييست نۆرى پيخۆش بوو، به شه رفيكى گه ره ي زانى كه جگه له مام و برازايه تى، له مه و دوا ده يitte ئاوه لزاواي پيغه مبه ر ﷺ و له و رييه يشه وه ديسان تي كه لايان بۆ دروست ببيت.

– پاشتر پيغه مبه رى خودا ﷺ هاته مه ككه، پاش نه وهى هه موو نه ركه كانى عه مره كردنى جيبه جى كرد و به رگى ئيحرامى داكه ند خاتوو مهيمونه ي ماره كرد.

– هه تا پيغه مبه رى خودا ﷺ نه و ئه رك و كارانه ي جيبه جى كرد، نيتر ماوه ي نه و سى رۆژه ته و او بوو كه له گه ل بيباوه پانى مه ككه له سه رى ري كه و تيبوون كه له وه نده زياتر له مه ككه نه ميتينه وه، پاشتر بيباوه پانى مه ككه داوايان لي كره كه مه ككه جى به ئليت، نه و يش ﷺ پىي گوتن من كاريكى وه هام به ده سه ته وه يه كه

خاتوو مهيمونه بگويزمه وه، نه گهر قبولی بکه ن ئه وه ليره ده یگويزمه وه و خواردن و بونه یه کی بۆ ساز ده که م و ئیوه ش بانگه یشت ده که م بۆ ئه و خوانه، ئه وانیش وه ک نه ریتی هه میشه بیان وتیان: پئیوستان به نان و خواردنی تۆ نییه، ده بیئت مه که که جی به یئلیت، پاشتر پیغه مبه ری خودا ﷺ له سه ر داوی بیباوه پانی مه که که شاره که ی به جیه یشت و له مانگی (ئو القعدة) ی سالی حه وتی کۆچی و له ناوچه ی (سرف) که ده میل له مه که که وه دوور بوو له نزیک ته نعیمه وه، پیغه مبه ری خودا ﷺ ژیا نی هاوسه رگریی له گه ل خاتوو مهيمونه ده ست پیکرد و ئه وکات خاتوو مهيمونه ته مه نی نزیکه ی چل سالان بوو.

- هه رچه نده زانایان کۆک نین له سه ر ژماره ی ئه و فه رمودانه ی که خاتوو مهيمونه له پیغه مبه ری خوداوه ﷺ گیراویه تیه وه، به لام زۆینه یان له سه ر ئه ون که خاتوو مهيمونه له ته مه نی پر له فه ری له گه ل پیغه مبه ی خودا ﷺ زیاتر له حه فتا فه رموده ی له پیغه مبه ری خوداوه ﷺ گیراوه ته وه.

- له سالی په نجاویه کی کۆچی خاتوو مهيمونه نه خۆش که وتوه و داوی کردوه که بیبه نه ده ره وه ی مه که که بۆ ناوچه ی (سرف) ئه وانیش بر دیوانه ته ده ره وه ی مه که که و که گه یشتونه ته ناوچه ی (سرف) له هه مان ئه و شوینه ی که له گه ل پیغه مبه ری خودا ﷺ بۆ یه که مجار به یه ک گه یشتوون و ژیا نی هاوسه ریان ده ست پیکردوه، چاوه کانی بۆ دواچار له یه ک ناوه و کۆچی دواپی کردوه، ته رمی پیرۆزیشی هه ر له هه مان شوین به خاک سپێرداوه.

- خاتوو مهيمونه کۆتا خیزانی پیغه مبه ر ﷺ بووه و پاش ئه و پیغه مبه ری خودا ﷺ هه یج خیزانی تری نه هه ناوه که نازناوی دایکی باوه ردارانی پی برابیت، کاتیکیش وه فاتی کردوه ﷺ هه ر ئه و تۆ خیزانه ی له پاش به جی ماوه که له م چه ند زنجیره باسه دا به وردی باسی چیرۆکه کانیانمان کرد، که ئه وانیش خاتوان: (سووده)، (عائشه)، (حفصه)، (أُمُّ سَلَمَةَ)، (زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ)، (جُوَيْرِيَةَ)، (أُمُّ حَبِيبَةَ)، (صَفِيَّةُ) و (مَيْمُونَةُ) بوون.

– میژوونووسان باسی دوو ئافرهتی تر ده‌که‌ن که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ
 گریه‌ستی هاوسه‌رگریی له‌گه‌ل کردوون، به‌لام نه‌چووه‌ته لای که‌سیان، به‌خیزانی
 نه‌و نه‌ژمار ناکرین، نه‌وانیش: (أَسْمَاءُ بِنْتُ النَّعْمَانِ الْغِفَارِيَّةِ الْكَنْدِيَّةِ) و (أُمَيْمَةُ بِنْتُ
 النَّعْمَانِ بْنِ شَرَّاحِيلَ) بوون.

– هه‌رچه‌ند زانایان بۆ‌چوونیا‌ن جیا‌وا‌زه له‌سه‌ر به‌رواری نه‌م دوو هاوسه‌رگرییه
 و هۆکاری هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌یان، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا کۆکن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که هیچ
 کام له‌م دوو ئافره‌ته به‌دایکی باوه‌رداران نه‌ژمار ناکرین و هیچ کام له‌و حوکمانه‌ی
 که تایبه‌تن به‌دایکی باوه‌ردارانه‌وه نه‌مان ناگریته‌وه، نه‌له‌ دنیا و نه‌له
 دوا‌رژیشدا.

به ششی دووه م:

فه رموده کان

فهرموده‌ی یه‌که‌م:

{ اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضِلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضِّلَعِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهُ كَسَرْتَهُ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ } . له ریوایه‌تیکی تردا هاتووه: { وَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمُهَا كَسَرْتَهَا، وَكَسَرْتُهَا طَلَّاقُهَا }^(۴۲).

ئه‌م فهرموده‌یه یه‌کیکه له فهرمودانه‌ی که ئه‌گه‌ر هه‌ر به‌ر روکه‌ش و به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رپیتی رافه‌ی بکه‌ین ره‌نگه ئالۆزییه‌کی زۆری تیدا به‌دی بکریت و قسه‌و باسی زۆر هه‌لبگریت، هه‌ر بۆیه هه‌ندیک له موسلمانان بۆ خۆلادان له رافه‌کردنی فهرموده‌که یه‌کسه‌ر فهرموده‌که به‌ لاواز له‌قه‌له‌م ده‌ده‌ن و له‌کۆل خۆیانی ده‌که‌نه‌وه، به‌لام له راستیییدا فهرموده‌که فهرموده‌یه‌کی دروسته و له‌م رووه‌وه هیچ قسه هه‌لناگریت، له‌په‌راویژدا ئه‌و راستیه‌مان خستۆته روو.

ئه‌وانه‌یشی که فهرموده‌که به‌ دروست له‌قه‌له‌م ئه‌ده‌ن هه‌ندی‌کجار وه‌کو پتیوست رافه‌ی ته‌واوی بۆ ناکه‌ن به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌موو ئه‌و ره‌خنه و گومانانه بپه‌وینیت‌وه که له‌سه‌ری باس ده‌کریت.

هه‌ر بۆیه هه‌ندی‌کجار خه‌لکانی ناحه‌ز بۆ مه‌به‌ستی خراپی خۆیان به‌ شیوه‌ی جیا جیا و دوور له راستیی رافه‌ی فهرموده‌که ده‌که‌ن.

جا من لێره‌دا و له‌ رتیی چه‌ند خه‌لیکه‌وه هه‌ول ده‌ده‌م که رافه‌یه‌کی ته‌واو و شیاو له‌سه‌ر فهرموده‌که بخه‌مه روو، ئومیده‌وارم که بتوانم له‌ رێبانه‌وه هه‌موو ئه‌و ئالۆزیانه بپه‌وینمه‌وه که لای خۆینه‌ر له‌سه‌ر فهرموده‌که دروست ده‌بی‌ت.

یه‌که‌م: له‌م فهرموده‌یه‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ باس له‌وه ده‌کات که ئافره‌تان له‌ چی دروست بوون، گه‌ر واتایه‌کی فهرموده‌که بکه‌ین ده‌فه‌رموین: ئاگاتان له‌ ئافره‌تان بی‌ت و باش بن بۆیان، چونکه ئافره‌ت له‌ په‌راسوو دروست بووه،

^{۴۲} - البخاری- صحیح البخاری- ج ۳/ص ۱۲۱۲- کتاب (۶۴) الانبیاء/ باب (۲) قول الله تعالی: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾- الحديث (۳۱۵۳). مسلم- صحیح مسلم- ج ۴/ص ۱۷۸- کتاب (۱۸) الرضاع/ باب (۱۸) الوصية بالنساء- الحديث (۳۷۲۰).

خوارترین شویښ له پراسودا بریښیې له بهشی سهره وهی پراسوو که زور خواره، پاشان دهرمویت: گهر بهوئی راستی بکه یته وه دهشکینی و گهر وازی لیبهینی هر به خواری ده میښته وه، هر بویه ناگاتان له نافرته تان بیت.

دوهم: هم فرموده یه باس له سهره تا و سهرچاوهی دروست بوون دهکات که حوا له پراسوویه کی نادم دروست بووه، قورشانیش به هه مان شیوه و له چندن شوندا جهخت له سهر واتای هم فرموده یه دهکاته وه و پشتراستی دهکاته وه، له وانه خوی پهره ردگار دهرمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾^(۳). واته: یه کیک له به لگه و نیشانه کانی گهره یی خواته وه یه که له خودی خوتان هاوسهری بۆ دروست کردوون، له نایه ټکی دیکه دا دهرمویت: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾^(۴). واته: خوی بالاده ست له خوتان هاوسهری بۆ دروست کردوون.

که واته هم نایه تانه هه مان واتای فرموده که پشتراست دهکاته وه، که خوی پهره ردگار له خودی نادم خوی هاوسهری بۆ دروست کردووه.

سییه م: کاتیک ده لټین: نافرته له بهشیکی پیاو دروست بووه، همه نه وه ناگه یه نیت که پیاو له نافرته گهره تره، یا پیاو له نافرته بهر ټتره، یان باشتره، چونکه خوی پهره ردگار له چندن نایه ت و دهقی دیکه دا کاتیک ناماژه به دروستبوونی مرقه کان دهکات، باس له یه کسانییوونیان دهکات، سهره تاي دروستکردنی ژن و پیاو ده گټرته وه بۆ یه ک سهرچاوه که نه ویش خوله، بئ جیاوازی له نیواناندا، بۆ نمونه خوی پهره ردگار له چنده ده قیکدا دهرمویت:

^۳ - سورة الروم: الآية: ۲۱.

^۴ - سورة النحل: الآية: ۷۲.

- ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ﴾^(۶۵). واته: يه کيک له نيشانه کاني گوره يي خواي بالاده ست نهويه که نيويه له خول دروست کردوه، پاشان نيوه بونه ته مروف و به سر زوييدا بلاو بونه ته وه.

- ﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾^(۶۶). واته: خواي بالا ده ست نيويه له خول دروست کردوه، پاشان له تنوکيک ناو، پاشانیش کردوني به دوو ره گزي جياواز له نيرو له مي.

- ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا﴾^(۶۷). واته: نهو خوايه ي که نيويه له خول دروست کردوه، پاشان له تنوکيک ناو، پاشان له توزيک ناوه نه مي هلو اسراو به ديواي ره حمدا، پاشان ده تانکاته مندال و ده تانه نيته زيان.

نه گره سره نجي نه م ده قانه بده ين ده بينين که خواي په روه ردگار نه صلي ره گزي هه مو مروفه کان به نيرو ميانه وه ده گيړته وه بويک سه رچاوه، که نه ويش خا که و به م پييه يش هيج ره گزيک له وي تر زياتر نيه.

چواره م: سه رهاو کوتايي فرموده که ي پيغه مبه ر ﷺ و مه به ستي سه ر که لي تا ماره و ناموزگار يکردن و جهخت کردنه له سر نه وي که پياوان باش بن له گه ل خيزانه کانيان، که ده فرموي: {اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ} له سه رهاو کوتايي فرموده که دا واته: نه مه وه صيه تي منه، نيوش کار به م وه صيه ته بکن و باش بن له گه ل خيزانه کانتاندا و خراپه يان له گه ل مه کن.

پينجه م: کاتيک پيغه مبه ري خدا ﷺ وشه ي {أَعُوْجَ} به رامبه ر به ثافره تان به کار ده مي نيته له م فرموده يه دا، زاناياني زماني عه ربه ي ده لتي: وشه ي {عُوْجَ} له زماني عه ربه ييدا به سي واتا ديته، که بريتييه له: (حنو)، (عطف)، (ميل)،

^{۶۵} - سورة الروم: الآية: ۲۰.

^{۶۶} - سورة فاطر: الآية: ۱۸.

^{۶۷} - سورة غافر: الآية: ۶۷.

هرسيځيان به مېهېستې سۆز و خۆشه‌ويستې و خواربونه‌وه و چه‌مانه‌وه دېت به‌لای كه‌سى خۆشه‌ويستدا، واته دهلېن كه يه‌كې چه‌نانې هېه، واته سۆز و به‌زه‌يې هېه، هر بۆيه له واقيعيشدا ده‌بينن ئافرهت هه‌ميشه چه‌ماوه سۆز و به‌زه‌يې و خۆشه‌ويستې به‌لای كه‌سى به‌رانبه‌ردا و به‌سر منداله‌كانيبدا هېه، كه ئه‌ويش له سۆز و به‌زه‌يېه‌وه ئه‌و چه‌مانه‌وه‌يې بۆ دروست بووه.

هر بۆيه‌يش پېغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌يشوبه‌ئيتت به‌ په‌راسوو، چونكه په‌راسوويش چه‌ماوه‌يه، چه‌ماوه‌يې و خواربونه‌وه‌ي په‌راسوويش نه‌خوازاو و عه‌ييدار نيبه، به‌لكو زۆر پتويست و ناوازه‌يه، چونكه چه‌مانه‌وه‌ي په‌راسوو به‌ مېهېستې پاراستنې هه‌ستيارترين نه‌ندامې لاشه دېت كه دلّه، سۆز و چه‌مانه‌وه‌ي ئافره‌تېش به مېهېستې پاراستن و پېگه‌ياندنې هه‌ستيارترين خانه‌كانې كومه‌لگا دېت كه خيژانه.

واته چون په‌راسوو خۆي به‌سر دلّدا چه‌مانوه‌ته‌وه بۆ نه‌وه‌ي هېچ زيانځي پي نه‌گات، ئافره‌تېش به‌هه‌مان شيوه چه‌ماوه‌ته‌وه به مېهېستې پاراستنې خيژان و نه‌وه‌كانې دواړۆ كه هېچ شتېك زيانيان پي نه‌گه‌يه‌ئيت.

شه‌شم: پېغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م فه‌رمووده‌يه‌دا ئاماژه به‌ جۆري بېركردنه‌وه و بارې ده‌رووني ئافرهت ده‌كات كه خواي په‌روه‌ردگار چۆنې دروست كردوون؟ چ سۆز و عاتيفه‌يه‌كي پي به‌خشيون، واته پېغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌يه‌وئيت پياوان له‌م راستيبه ئاگادار بكاته‌وه، كه ئافره‌تان وا دروست بوون و زياتريش نه‌م لايه‌نه زاله به‌سرياندا، بۆيه ده‌بينن زۆر كات ليكدانه‌وه و تيپوانين و هه‌لوئېستې ئافره‌تان له‌گه‌ل پياوان له‌مه‌ر مه‌سه‌له‌كان جياوازه، ئيمه ده‌بيتت نه‌م جياوازيه قبول بكه‌ين و قه‌ت هه‌ولې گۆرپينې نه‌ده‌ين، چونكه سروشتي ئافره‌ت وايه و ناشتوانيتت و هه‌ا نه‌بيت، نه‌م سروشته‌يشي زۆر پېويسته بۆ نه‌وه‌ي بتوانيتت به‌ پۆلې په‌روه‌رده‌كاري خۆي هه‌ستيت له‌ ژياندا، هر بۆيه‌ش پېغه‌مبه‌ري خوا ﷺ له‌ فه‌رمووده‌كه‌دا ده‌فه‌رموئيت: {فَإِنْ نَهَبْتَ تُقِمُهُ كَسْرَتُهُ} واته: نه‌گه‌ر به‌ته‌وئيت راستي بكه‌يته‌وه و نه‌و چه‌مانه‌وه و سۆزه‌ي تيا نه‌هتليت ده‌يشكيتيت و نايه‌ليت وه‌ك سروشتي خۆي

بیر بکاته وه و بژی و به رۆلی خۆی ههستییت، که واته ئه وهی تو به بۆچوونی خۆت پیت وایه راستکردنه وه به بۆ ئافرهت، له راستییدا شکاندنه.

حه و ته م: ئه گهر خه لکانیک بیان ویت ئه م فره مووده یه و ا راته بکه ن که مه به ست پیتی باسکردنی خواری و خرابیی ئافره تانه، ئه وه ده که ونه کیشه له گه ل چه ندین فره مووده ی تر که ئه م جوړه لیکدانه وه و بۆچوونانه به رامبه ر ئافره ت ره ت ده که نه وه، له وانه:

— پیتغه مبه ری خوا ﷺ ده فره مویت: {إِنَّمَا حُبِّ إِلَيَّ مِنْ نُنْيَاكُمْ النِّسَاءُ وَالطَّبِيبُ، وَجُعِلَتْ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ} (٤٨). واته: سێ شت له دنیادا خوشه و یست کراون به لامه وه، یه که میان ئافره ته، جا ئایا ده گونجیت پیتغه مبه ری خودا ﷺ به خرابیش ناویان بیات و خوشیشی بوین؟ ئایا له پیتغه مبه ری خودا ﷺ ده وه شیته وه شتی خرابی خوش و یستبیت به دلناییه وه نه خیر.

- یه کتکی تر له و فره موودانه ئه وه یه که پیتغه مبه ری خودا ﷺ ده فره مویت: {خَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ} (٤٩). واته: باشترین و چاکترین خوشیی دنیا ئافره تیککی باش و گونجاوه، جا گهر ئافره ت خوار و ناله باره، چۆن پیتغه مبه ر ﷺ ده فره مویت: باشترین خوشیه کانی دنیا بریتیه له ئافره تیککی باش.

هر بۆیه ئه م فره موودانه و چه ندین فره مووده ی تری هاوشیه ی ئه مانه ئه و گومانانه ره ت ده که نه وه که پیتغه مبه ر ﷺ لیره دا و یستبیتی ته شهیر به ئافره ت بکات و به خوار ناوی بیات، به لکو به پیتغه وانه وه پیتغه مبه ر ﷺ لیره دا ده یه ویت

^{٤٨} - النسائي - سنن النسائي الكبرى - ج ٥/ص ٢٨٠ - كتاب (٧٩) عشرة النساء / باب (١) حب النساء - الحديث (٨٨٨٧). البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي) - سنن البيهقي الكبرى - ج ٧/ص ٧٨ - كتاب (٤٦) النكاح / باب (٥٩) الرغبة في النكاح - مكتبة دار الباز / مكة المكرمة - ط/١٤١٤ - تحقيق: محمد عبد القادر عطا - الحديث (١٣٢٣٢).

^{٤٩} - مسلم - صحيح مسلم - ج ٤/ص ١٧٨ - كتاب (١٨) الرضاع / باب (١٧) خير متاع الدنيا المرأة الصالحة - الحديث (٣٧١٦). ابن حبان - صحيح ابن حبان - ج ٩/ص ٣٤٠ - ذكر البيان بأن المرأة الصالحة للمؤمن خير متاع الدنيا - الحديث (٤٠٣١).

ریز له ئافره تان بنیت و سروشتی بیرکردنه وه و ههست و سۆزبان روون بکاته وه،
وه صیه تی پیاوان بکات به وهی که باش بن له گه لیاندا.

فه رمووده ی دووه م:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي اضْحَى - أَوْ فِطْرِ - إِلَى الْمُصَلَّى، فَمَرَّ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ: {يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ، فَإِنِّي أُرِيْتُكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ}. فَقُلْنَ: وَيَمَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: {تُكْثِرْنَ اللَّعْنَ، وَتَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ، مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لِلْبَّ الرَّجُلِ الْخَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ}. قُلْنَ: وَمَا نُقْصَانُ دِينِنَا وَعَقْلُنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ قَالَ: {أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ نِصْفِ شَهَادَةِ الرَّجُلِ}. قُلْنَ: بَلَى. قَالَ: {فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ عَقْلِهَا، أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُحْصَلْ وَلَمْ تَصُمْ}. قُلْنَ: بَلَى. قَالَ: {فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ دِينِهَا} (١).

ئه م فه رمووده یه ش دیسانه وه فه رمووده یه کی دروسته و له زۆریه ی
سه حیحه کاندایه اتوو و واتا زمانه وانیه که ی و روکه شه که ی نه وه یه: که
پێغه مبه ری خوا ﷺ له رۆژی جه ژنی قوریان، یان ره مه زاندا بووه - دیاره گومان
هه یه که کام جه ژن بووه - رۆیشتوو به ره و موصله لا - نه و شوینه ی نوێزی
جه ژنه کانی لی ده کرا - به لای ئافره ته کاندایه رۆیشت.

پیتی فه رموون: ئه ی کۆمه لی ئافره تان خێر و چاکه زۆر بکه ن، چونکه وام
نیشان دراوه که ئیوه زۆرینه ی ئه هلی ناگر بن. ئافره ته کان وتیان: له بهر چی ئه ی
پێغه مبه ری خودا ﷺ؟ فه رمووی: له بهر نه وه ی ئیوه زۆر کات زمانتان به شیوه ی
ناشیوا به کارده هێتن، قسه ی به خه لک پی ده لێن، تانه ی پی ده لێن، چاکه و شتی

٦٠ - البخاری - صحیح البخاری - ج ٢/ص ٥٣١ - کتاب (٣٠) الزکاة/ باب (٤٣) الزکاة علی الأقارب -
الحديث (١٣٩٣). مسلم - صحیح مسلم - ج ١/ص ٦١ - کتاب (٢) الإيمان/ باب (٣٦) بیان نقصان الإيمان
بنقص الطاعات و بیان إطلاق لفظ الکفر علی غیر الکفر بالله ککفر بالنعمة والمقوق - الحديث (٢٥٠).

به رامبر له بیر ده‌که‌ن، که سیکم نه‌بینوه که خۆی دین و ژیری نات‌واو بیت، به‌لام توانای بردنی بیر و ژیری پیاویکی زۆر دانای هه‌بیت.

وتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نات‌واویی دین و ژیریمان له‌ چیه‌وه‌یه؟
فرمووی: ئایا گه‌واهی ئافره‌تیک به‌ نیوه‌ی گه‌واهی پیاویک نییه؟ وتیان: به‌ئێ.
فرمووی: ده‌ ئه‌وه‌ هه‌ی ئه‌وه‌یه که ژیری ته‌واو نییه. پاشانیش فرمووی: ئه‌ی که ده‌که‌وێته سوپی مانگانه‌وه‌ واز له‌ نوێژ و رۆژوو ناهێنیت؟ وتیان: به‌ئێ. فرمووی: ئه‌وه‌یش هه‌ی ئه‌وه‌یه که ئایینی نات‌واوه.

ئهمه‌ واتا زمانه‌وانیه‌که‌ی فرمووده‌که‌یه و خه‌لکانیکی نه‌زان وای رافه‌ ده‌که‌ن که گوايه‌ مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌م فرمووده‌یه سووکایه‌تیکردن بووه به‌ ئافره‌تان، به‌لام ئه‌گه‌ر بگه‌ڕێینه‌وه‌ سه‌ر رافه‌کردنی زانایان ده‌بینین ئهم شتیه‌ رافه‌کردنه‌ پێچه‌وانه‌ی راستیه‌که‌نه، ئیمه‌یش لێره‌دا و به‌مه‌به‌ستی رافه‌کردنی فرمووده‌که‌ به‌شتیه‌یه‌کی زانستی و شیاو کومه‌لێک تیبینی و سه‌رنج له‌ سه‌ر فرمووده‌که‌ بخه‌ینه‌ روو:

یه‌که‌م: کاتیک ئیمه‌ ده‌مانه‌وێت به‌ شتیه‌یه‌کی واقعیانه‌ رافه‌ی فرمووده‌یه‌ک بکه‌ین پێویسته‌ بگه‌ڕێینه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و کات و شوێنه‌ی که ئهم فرمووده‌یه‌ی تیدا هاتوه‌ بۆ ئه‌وه‌ی وه‌ک خۆی له‌ واتا و مه‌به‌ستی فرمووده‌که‌ تێ بگه‌ین، وه‌کو باسمان کرد ئهم فرمووده‌یه‌ له‌ رۆژی جه‌ژندا و له‌ ناو موصله‌لادا گوته‌راوه، که رۆژی گه‌ردننازادی و لێبوردیه‌ی و قسه‌ی خوشه‌، شوێنه‌که‌یش شوینی په‌رستش و کړنووشبردن و خوا له‌خۆ رازیکردنه، جا ئایا ده‌گونجێت پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ که خوای په‌روه‌ردگار شایه‌تی ره‌وشته‌رزیه‌ی و دلته‌رمیه‌ی و به‌سوژی بۆ ده‌دات به‌رامبر به‌ باوه‌رداران، له‌ کات و شویتیکی ئاوا‌دا رۆژی چه‌ژن و موصله‌لای هه‌ل‌بژاردبێت بۆ سووکایه‌تیبیکردنی ئافره‌تان و بیهیوا کردنیان و به‌که‌م نیشاندانیان به‌رامبر به‌ پیاوان؟! ئهمه‌ شتی‌که‌ قه‌ت له‌ ره‌وشتی به‌رزیه‌ی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌ ﷺ ناوه‌ شتیه‌وه‌.

خۆ ئەگەر ئەم فەرموودە یە لە کاتی تاوانبارکردنی، یان سزادانی ئافەرەتیکدا بهاتایە لە سەر هەڵە یەکی گەورە بۆ نموونە زینای کردبێت، یان دزی کردبێت، یان هەر هەڵە یەکی تری کردبێت، دەمانگوت لە وانیە واییت، یان ئەگەر لە کاتی تووڕەبوون و ناپەختی پێغەمبەردا ﷺ بهاتایە بەرامبەر ئافەرەتان لە دەرئەنجامی کرداریکی ناشیاو، یان هەر دەکرا ئەو جۆرە گومانە بپرایە، هەرچەندە پێغەمبەری خوا ﷺ لە کاتی خۆشی و ناخۆشیشدا ئەو هی حەق نەبێت نە یە فەرموو، بەتایبەتیش لەم کات و شوێندا کە هیچ پاساوێک نییە بۆ ئەم جۆرە هەلوێستانە تا فەرموودە کە وا راڤە بکری.

دووەم: بەکارهێنانی وشەی (نقص) واتە: (کەمی) لە ژیری و ئایین دا، مەبەست پێی کەمی ژمارە و کەرەتە، وەکو دواوی پێغەمبەری خودا ﷺ خۆی راڤەئە دەکات و دەفەرموێت: لە شایەتیدا شایەتی دوو ئافەرەت بەرانبەر یەك پیاو، یان لە کاتی سوپی مانگانەدا کۆمەڵێک لە نوێژ و پەرستشەکانیان دەفەوتێت، کە ئەمانە کەمیە لە ژمارە و حوکمدا، نەك سوکیە لە کەسایەتی و ناخدا، جیاوازییەکی زۆریش هەیە لە نێوان کەمی ژمارە و حوکم لە گەڵ سووکی کەسایەتی و ناخ.

سێیەم: مەبەستی سەرەکی لە فەرموودە کە و هۆکاری بنەرەتی قسەکان وەکو لە سەرەتاکیدا بۆمان دەرەکەوێت هەڵدانی بۆ هەڵنانی ئافەرەتان بۆ کاری چاکە و ئەنجامدانی پەرستشی زیاتر بۆ پێکردنەوێ ئەو کەموکۆرپیانەی کە بە هۆی هەندێک تاییبەتمەندیی جەستەیی ئافەرەتەو لە پەرستشەکانیدا روو دەدات، هەروەها ئاگادارکردنەو و دوور خستنەوایانە لەو ئاکار و رەفتارە خراپانە کە زیاتر ئافەرەتان ئالوودە و تووشی دەبن، بە مەبەستی ئەوێ کە خۆیان چاکە بکەن، ئەمەش بەلگەی دڵسۆزیی پێغەمبەری خودایە ﷺ بەرامبەر بە ئافەرەتان، نەك رق لێبوونەو و بەسووک سەیرکردن، چونکە ئەگەر یەكێک رقی لە یەكێک بێت و بەسووک سەیری بکات نایەت ئامۆژگاری بکات و سەرزەنشتی بکات بە لکو حەز

دهكات له يهك جي سەدجار ملی بشكى، پيشينهكانى ئيمەش راست دهكەن كه گوتويانه: (دۆستم ئو كه سەيه كه ده مگرتنى).

چوارەم: ئەم فەرموودەيه بەلگەيهكى زۆر روون و ئاشكرايه له سەر ريز و مافى ئافرەت له ئيسلامدا، كه دەبينين چۆن پيغه مبهري خودا ﷺ به سەري كردونه تەوه، به تاييه تي بهر له پياوان له و رۆژه پيرۆزه دا قسه ي بۆ كردوون و ئامۆزگاري كردوون، له ملایشه وه ئافره تان بویرانه و راشكاوانه پرسىار و بۆچونه كانيان عەرزى پيغه مبهري خودا ﷺ كردوه و ئه ویش چەند به سنگىكى فراوانه وه قسه كانى لى قبول كردوون و بۆچونه كانى خۆى و حوكمه شرعييه كانى بۆ روون كردوونه تەوه، ئايا له رۆژگارەكانى سەده ي بيست و يهك و بانگەشەى ماف و ئازادى ژناندا كەس ئه و مافەى هەيه ئاوا قسه له قسه ي سەر كرده يه كدا بكات و قسه كانى پى بپریت و ئه ویش به و شتیه يه به سنگىكى فراوان و گيانى به زه يى و له خۆبوردە يیه وه قسه كان وه بگريت و روونكر دهنه و يان له سەر بدات؟.

پنجەم: كاتيك پيغه مبهري خودا ﷺ قسه له سەر ئەم كه موكوپيانه ي ئافره تان دهكات مه به ستي ئه وه نه بووه كه ئەم جوړه هه ستر كرنه له ئافره تدا قوول بكاته وه، يان بلێ هه موو ئافره تان هه روان و قسه ي ناشيرين دهكەن و هه ر وایش ده ميننه وه، به لام مه به ستي ئه وه بووه ئافره تان ئەم سيفه تەيان تيدا يه با وازى لى به يئن، يان هه ول بدهن له بهر ئه وه ي نوێزه كه يان كه متره نوێژى سوننه ت زۆر بكه ن له و كاتانه دا كه پاكن، بۆ ئه وه ي بتوانن ئه و لايه نه پر بكه نه وه، ئەم جوړه هه ئنانه ش پيغه مبهري خودا ﷺ نهك ته نيا به رامبه ر به ئافره ت به لكو زۆر جار به رامبه ر به پياوانيش به كارى هێناوه .

بۆ نمونە پیغەمبەری خودا ﷺ دەفەرمویت: {إِنَّا أُمَّةٌ أُمِّيَّةٌ لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسُبُ} ^(۶۱). واتە: ئیمە ئومەتیکى نەخویندەوارین، نووسین و ئەژماردەکردن نازانین، لێره دا خو مەبەستی پیغەمبەری خودا ﷺ ئەوە نییە گیانی نەخویندەواریی لە ئومەتی ئیسلامیدا قول بکاتەو، بەلکو مەبەستی ئەوێە هەلمان بنیت کە خویندەوار بین و خۆمان چاک بکەین، چونکە ئیمە ئومەتی (اقرا) و خویندەوارین، ناکریت نەخویندەوار و نەقام بین.

شەشەم: مەبەستیکی تری فەرموودە کە بریتییه لە روونکردنەوێ چەند حوکمیکى شەری بۆ ئافەرەتان، لەوانە: هەلنانیان بۆ کارى چاکە و دوورخستنه‌وه‌یان لە خراپە، حوکمی شایەتی ئافەرەت و پەرستشیان و کاریگەری ژنان لەسەر پیاوان، روونکردنەوێ هەریەک لەم حوکمە شەریعیانە قەسەى ژۆر هەلەگرت و لە شەرعیشدا حوکم تەنیا لە فەرموودەیه‌که‌وه وەرناگیریت، بۆ زیاتر روونکردنەوێ ئەم حوکمانە ئەم چەند خالە دەخەینە روو:

أ. کاتێک شارە حوکمیکى شەری دادەنیت هەر چۆنێک بیت و هەرچەندێک بیت، ئەگەر کەسەکان پێوێ پابەند بن بە هیچ شێوێەیک نابیتە مایەى کەموکوپی، یان سووکى بۆ کەسەکان، شایەتی ئافەرەت یان پەرستشی هەرچەند و هەرچۆن بیت پەرەردگار وای دیاری کردووه، کەواتە مایەى نەنگى نییه، بۆیه کاتێک نەخۆشێک لەبەر نەخۆشیی رۆژووی رەمەزانی پى ناگیریت، یان کەستیکى گەشتیار کە نوێژەکانى کورت دەکاتەو، ئەمانە هیچیان نابنە مایەى کەموکوپی یان بەکەم سەیرکردنى مۆفەکان، بەلکو بە پێچەوانەوێ پیغەمبەری خودا ﷺ لەوبارەیه‌وه دەفەرمویت: {إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى رُخْصَةٌ كَمَا يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى

^{۶۱} - البخاري- صحيح البخاري- ج ۲/ص ۶۷۵- كتاب (۳۶) الصوم/ باب (۱۳) قول النبي ﷺ لا نكتب ولا نحسب- الحديث (۱۸۱۴). مسلم- صحيح مسلم- ج ۲/ص ۷۵۹- كتاب (۱۳) الصيام/ باب (۱) فضل شهر رمضان- الحديث (۱۴).

عَزَائِمُهُ^(۹۲). واته: خوای گه وره چه ندی پیخۆشه که فه رمانه کانی وه کو خۆی جیبه جی بکریت له کاته ناساییه کاند، نه وه نده یشی پی خۆشه که مۆلت و ناسانکاریه کانی جیبه جی بکریت له کاته ناساییه کاند، بۆیه کاتیك ئافرهت له سووپی مانگانه دا واز له نوێژ دینیت یان رۆژوو، نه مه یش دیسانه وه جیبه جی کردنی فه رمانی خوای گه وره یه و خوای گه وره نه م کاره ی پی خۆشه، ئیتر چون نه مه ده بیته مایه ی که می یان سووکی ئافره تان؟

ب - سه بارهت به وه ی که فه رموده که ئاماژه ی پی ده کات که شایه تی دوو ئافرهت به پیاویك ده چیت، نه مه حوکمیکی ره ها نییه، به لکو شایه تی ئافرهت به پیی نه و بوار و بابته ی شایه تی تیدا ده دات ده گۆپی، له هه ندیک بواردا شایه تی ئافرهت هاوتای شایه تی پیاوه و له هه ندیک بواریدا شایه تی ئافرهت له شایه تی پیاو به هیزتره، به تایبه تی له و بوارانه دا که تایبه تن به ئافره تانه وه، وه کو: مه سه له ی شیر پیدان، کچینی ئافرهت، عیدده، نه سه ب و کۆمه لی مه سه له ی هه ستیاری دیکه.

به لام نه و بوارانه ی که په یوه ندیی به ئافره ته وه نییه وه کو: بوازی باززگانی و کرپن و فروشتن، نه مانه چونکه ئه رکی ئافرهت نین، ئافرهت زۆر خه می پیوه هه ئناگریت، بۆیه ده کریت زوو له بیریشی بچیت، بۆیه خوای کاریه جی له مجۆره بوارانه دا شایه تی دوو ئافره تی به پیاویك وه رگرتوه.

یان هه ندیک بابته ی تر هه یه وه کو بابته کانی تاوانکردن و سزادان ده ریاره ی پیاو کوشتن و دزی و تالانکردن، له م بوارانه دا ئیسلام وه کو ره چاوکردنیک بۆ هه ستی ناسکی ئافرهت و پاراستنی تایبه ته ندیه ده روونی و جهسته ییه کانی و نه شیواندنی رۆلی په روه رده کارانه ی له کۆمه لدا، ئافره تی له ئه رکی شایه تیدان له سه ر نه م جۆره بابته و ئاکاره ناشیاو و زیرانه پاراستوه و دووری خستوه ته وه.

^{۹۲} - ابن حبان - صحيح ابن حبان - ج ۲/ص ۶۹ - الحديث (۳۵۴) - قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

ت - له گه ل هه موو نه مانه يشدا نابيت ته وه له ياد بکهين که له روى زانستيشه وه کيشى ميشکى پياو له کيشى ميشکى ئافرهت قورستره، به لام له به رانبر نه مه دا ئافرهت لايه نى سۆزدارى به هيزتره و له ململانيى نيوان ژيرى پياو و سۆزى ئافرهت، سۆزى ئافرهت زال ده بيت، پيغه مبه رى خوداش ﷺ له فهرموده يه کيدا به راشکاوى ئاماژه به م راستيه ده کات، نه مه ش په يوه ندى به وه وه نيه که کى له کى باشتره؟ به لکو په يوه ندى به پۆل و نه رکی نه م دوو ره گه زوه هه يه له ژياندا، پياو که نه رکی دابينکردنى بژويى ژيانى به سه ردا دراوه پتويستى زياترى به ژيرى و بيرکردنه وه و ميشک هه يه، له به رامبه ريشدا ئافرهت که به خپوکهر و په روه رده کاره له کومه لگادا پتويستيه کى زورى به سۆز و خوشه ويستى هه يه، بويه خواى کار به جى هه ريه که يان به پتويستى خويان به هره ي پيداوون.

جا نه گه ر وتمان ئافرهت که معقه له و به لام له گه ل ته وه شدا بتوانيت زال بيت به سه ر پياوئى زور دانا و ژيردا و ته واو کۆنترۆلى عه قلى بکات، وه کو پيغه مبه رى خوا ﷺ ئاماژه ي پى ده کات، ئايا له م هاوکيشه يه دا کى که معقه له و کى زور عاقله؟ به دلنځاييه وه له خسته براو که معقه له نه ک له خسته به ر.

له کۆتاييدا ده بيت ئيمه ته راستيه له بير نه کهين که ئاييى پيرۆزى ئيسلام ريژى ته واوى بو هه موو پيکهاته کانى نه م بونه وه ره دابين کردوه و تاييه ته ندييه کانى ريژ ليگرتوه و پاراستوه، هه ريه که نه رک و رۆلئى پى سپيردراوه که له گه ل بونيائى جه سته ي ده روونى ته و بونه وه ره دا گونجاو بيت. نهنگى و سووکى له وه دايه که مروڤ نه رکه کانى خوى جيبه جى نه کات و لى لابات، نه ک به پيچه وانه وه.

هه رکا تئکيش ويستمان راشه ي فهرموده يه ک بکهين پتويستمان به وه يه که هه موو فهرموده هاوشيوه و هاوبابه ته کانى وه ريگرين و له ده رنجامى خويندنه وه يه کى زانستى و بابه تيانه حوکمه شه رعيه کانين لى وه ريگرين، نه ک

تهنیا له روانگه ی فهرموده یه که وه و به پیی تیگه یشتنی خو مان چو ن بمانه ویت
 ناوا رافه ی بکین.

فهرموده ی سییه م:

(لَمَّا قَدِمَ مُعَاذٌ مِنَ الشَّامِ سَجَدَ لِلنَّبِيِّ ﷺ قَالَ: { مَا هَذَا يَا مُعَاذُ؟ } قَالَ: أَتَيْتُ
 الشَّامَ فَوَافَقْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِأَسَافِقَتِهِمْ وَبَطَارِقَتِهِمْ، فَوَدِدْتُ فِي نَفْسِي أَنْ تَفْعَلَ ذَلِكَ بِكَ.
 فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: { فَلَا تَفْعَلُوا } فَإِنِّي لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ
 لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا } (١٠٠) (١٣).

واته: کاتیک موعازی کوپی جه به ل له شام گه رایه وه کړنووشی بۆ پیغه مبه ر
 ﷺ برد، پیغه مبه ر ﷺ که نه م کاره ی له موعاز بینی پیی سه یر بوو فهرمووی:
 نه مه چیه نه ی موعاز؟ موعازیش له وه لامدا وتی: چوم بۆ شام ده مبینی نه وان -
 نه هلی شام - کړنووشیان بۆ پیاوه نایینییه کان ده برد، منیش پی م خو ش بوو
 کړنووش بۆ ببه ین و به م شیوه یه ریزت لی بگرین. پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: کاری
 وامه کن، چونکه گه ر بگونجایه و دروست بوايه نه مر بکه م به که سیک کړنووش بۆ
 که سیک تر بیات، نه وا نه مر م ده کرد به نافرته که کړنووش بۆ پیاوه که ی بیات.
 نه مه سه باره ت به واتای زمانه وانی فهرموده که.

نه م فهرموده یه ش دیسانه وه یه کیکه له وه فهرمودانه ی که نه گه ر مرو ف
 سه ریپی واتاکه یان لی که بداته وه، نه وه نالوژی و گومانیکي نوری بۆ دروست
 ده بیته، جا نیته لی رده دا و له پیئاو خو لادان له و جوړه رافه کردن و راییکردنه و به

٦٣ - ابن ماجه (محمد بن یزید أبو عبدالله القزويني) - ج ١/ص ٥٩٥ - كتاب (٩) النکاح/ باب (٤) حق
 الزوج علی المرأة - دار الفكر/ بیروت - تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقي - الحديث (١٨٥٣). البيهقي - سنن
 البيهقي الكبرى - ج ٧/ص ٢٩٢ - كتاب (٥٢) القسم والنشوز/ باب (٢) ما جاء في بيان حقه عليها -
 الحديث (١٤٤٨٨). ابن حبان - صحيح ابن حبان - ج ٩/ص ٤٧٩ - الحديث (٤١٧١) - قال شعيب
 الأرنؤوط: إسناده حسن.

مه به سستی نه هیشتن و ره واندنه وهی نهو جوړه ئالوژی و گومانانه نه م چنه خاله له
سهر فهرموده که ده خینه روو:

یه که م: نه م فهرموده یه خوئی له خویدا له رووی ریگه کانی گپړانه وه یه به
کومه لیک ریوایه هاتوه که جیاوازن له یه کتر، هر یه که یان هوکاری هاتنی
فهرموده که بۆ شتیک ده گپړنه وه که جیاوازه له وی تر.

هه ندیک له وانه هوکاری فهرموده که بۆ نه وه ده گپړنه وه که له سهر وه
باسمان کرد که گوايه کاتیک موعاز له شام گه راوه ته وه کړنوشی بۆ پیغه مبه ر ﷺ
بردوه و پیغه مبه ریش ﷺ نه م فهرموده یه ی فهرموه.

هه ندیکی تر بۆ نه وه ده گپړنه وه که گوايه روژیکیان پیغه مبه ری خودا ﷺ
له ناو کومه لیک له هاوه له کانیدا بووه و وشتړیک هاتوه کړنوشی بۆ بردوه و
پاشان هاوه له کانی فهرموویانه: نه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ بۆ کړنوشت بۆ نه به ی
له کاتیکدا ئاژهل و رووه ک کړنوشت بۆ ده به ن؟ نیتمه له وان له پیشتړین که
کړنوشت بۆ ببه ی، نه ویش له وه لاما نهو فهرموده یه ی فهرموه ^(۶۴).

هه ندیکی تر بۆ نه وه ده گپړنه وه که گوايه نافره تیک هاتوه ته لای
پیغه مبه ری خودا ﷺ و لای پرسویه: نه ی پیغه مبه ری خودا ﷺ فلان که سی
ناموزام هاتوته داوام، جا حه ز ده که م بزانه مانی پیاو به سهر خیزانه که یه وه چیه؟
نه گهر زانیم ده توانم جیبه جی بکه م شووی پی ده که م، نه گهریش بزانه ناتوانم
جیبه جی بکه م شوو ناکه م، پیغه مبه ریش له وه لاما وای فهرموه ^(۶۵).

هه ندیکی دیکه بۆ نه وه ده گپړنه وه: که گوايه کومه لیک له هاوه لانی پیغه مبه ر
ﷺ وشتړیان ده بی و وشره که یان به ره لا ده که ن له ناو باخیکدا، جا به هوئی
نه وه ی که وشره که له وه پ و جیگه که ی باش ده بی هار ده بی و نیتر که س ناتوانیت

^{۶۴} - الهیسمی - مجمع الزوائد ومنبع الفوائد - ج ۸/ص ۲۸۷ - الحديث (۱۴۱۶۳) - إسناده حسن.

^{۶۵} - البیهقی - سنن البیهقی الکبری - ج ۷/ص ۸۴ - کتاب (۴۶) النکاح / باب (۶۵) من تحلی لعبادة الله إذا لم تتق نفسه إلى النکاح - الحديث (۱۳۲۶۳).

نزیکی بکه ویت و ناتوانن به کاری بهینن، هتا به پیغمبه‌ری خودا ﷺ ده‌لین: پیغمبه‌ری خودایش ﷺ له‌گه‌لیان ده‌چیته باخه‌که‌وه و وشتره‌که که پیغمبه‌ری خودا ﷺ ده‌بینیت دیت به‌ره و رووی و کرنووشی بۆ ده‌بات، هاره‌له‌کانیش که نه‌مه ده‌بینن ده‌لین: نه‌ی پیغمبه‌ری خودا ﷺ نه‌گر نه‌ و بیزمانه کرنووشت بۆ به‌ریت ئیمه له پیشترین به‌وه‌ی که کرنووشت بۆ بهین، پیغمبه‌ریش ﷺ له وه‌لامدا نه‌م فرموده‌یه ده‌فرمویت^(۶۶).

نه‌مانه و چه‌ندین هۆکاری تر و شیوه‌ی تر له سه‌رچاوه‌کان و په‌رتوکه‌کانی فرموده‌دا سه‌باره‌ت به‌ هاتنی فرموده‌که باس ده‌کریت.

دووهم: به‌ده‌ر له‌وه‌ی که هۆکاری فرموده‌که هه‌رچی بووبیت، ده‌قی فرموده‌که خۆی بۆ خۆی دروسته و له چه‌ندین ریگه‌وه هاتوو و ریگه‌کانی به‌کتر پشتراست ده‌که‌نه‌وه.

سییهم: نه‌گر به‌ وردی سه‌رنجی ده‌قی فرموده‌که بده‌ین ده‌بینین پیغمبه‌ری خودا ﷺ ده‌فرمویت: {لَوْ كُنْتُ أَمْرًا} وشه‌ی (لو) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا پیتی ده‌وتریت (حرف إمتناع لإمتناع) واته‌: (لو) له‌ هه‌ر رسته‌یه‌کدا بیت وه‌لامه‌که‌ی هه‌رگیز نایه‌ته‌دی به‌هۆی نه‌وه‌ی که مه‌رجه‌که‌ی نایه‌ته‌دی.

جا لیزه‌دا پیتی (لو) مانای فرموده‌که والی ده‌کات که پیغمبه‌ری خودا ﷺ فرمویه‌تی: ناتوانم فرمان بکه‌م به‌ ئافه‌رت که کرنووش بۆ پیاوه‌که‌ی به‌ریت، چونکه دروست نییه‌ که‌س کرنووش بۆ که‌س بیات.

چوارهم: مانای کرنووش‌بردن له‌ فرموده‌که‌دا مانایه‌کی (مجان‌یه)، مه‌به‌ست لیتی نه‌نجامدانی کاری په‌رستش نییه‌ به‌رامبه‌ر به‌ پیاو، چونکه نه‌مه مرقۆ له‌ بازنه‌ی باوه‌ی و نیسلام ده‌باته‌ ده‌ره‌وه، نیسلامیش بۆیه هاتوو تا مرقۆه‌کان له‌ کۆتی کۆیلایه‌تی و به‌ندایه‌تی رزگار بکات، هه‌موو خه‌لکی به‌ره‌و به‌ندایه‌تی

راسته قینه و به ره و خوا ببات، جا چۆن ده گونجیت ئیستا بیت ره گه زیک بکاته کۆیله ی ره گه زه که ی تر و به کۆیله بینرخیتنی، ئەمه زۆر دووره له راستی و له بنه ماکانی ئایینی پیرۆزی ئیسلامه وه.

بۆیه واتای کړنووشبردن لێره دا ئاماژه یه به وه ی که پیاو وه کو هاوسه ر له چوارچێوه ی خێزاندا، مافی زیاتری به سه ر خێزانه که یه وه هه یه، بۆیه ناکریت خێزانه که ی ئه و مافه له یاد بکات.

پێنجهم: هاوشێوه ی ئەم حوکم و فەرمووده یه به روونی له قورئاندا و له سوره تی یوسفدا ده بینین کاتیک خوای گه وره ده فەرمویت: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَا أَبْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلْنَا رَبِّيَ حَقًّا﴾^(١٧). واته: کاتیک باوک و دایک و براکانی یوسف چون بۆ لای یوسف بۆ میسر، باوک و دایکی له سه ر کورسییه که و له جێگه ی خۆی دانا، ئه وانیش کړنووشیان بۆ یوسف برد و پاشان یوسف وتی: باوکه گیان ئەمه شروقه ی ئه و خه وه بوو که کاتی خۆی بینیم و بۆم گێڕایته وه، ئیستا خوای گه وره ئه و خه وه ی کرده واقعی و راستی.

جا مه به ستم لێره دا ئه وه یه که کړنووشبردنی یه عقوب و کوپه کانی بۆ یوسف هه رگیز ئه وه ی لی ناخوینریته وه که ئەمان کړنووشی به ندایه تیان بۆ یوسف بردبیت، به لکو موفه سرین ده فەرموون ئەمه وه کو ریزگرتنیک بوو له یوسف، له ئایینی ئه وانیشدا ئەم جۆره کړنووشبردنه بۆ ریزلێنان دروست بووه.

هه ر بۆیه ئه و کړنووشه ییش که پێغه مبه ری خودا ﷺ له فەرمووده که دا باسی ده کات مه به ست پێی ریز و پێزانینه و هێچی تر.

شه شه م: مه به سستی سه ره کی له م فەرمووده یه بریتیه له ریکخستنی ناو مائی موسلمان و دیاریکردنی ئەرك و مافه کانی هاوسه ره کان به سه ر یه کتره وه، که پیاو

بههوی نهوهی ئهركی زیاتره له ناو خیزاندا، هه ربۆیه مافیشی زیاتره، جا ئه م خالەیش خالێکی ریزههیه و رهها نییه و په یوه سته به رۆلی ئه دمه کان له چوارچێوهی خیزاندا، نهك به رهگهزه کانیانهوه که نین، یان می.

هه ربۆیه ئه گه ر ئیمه وهك هاوسه ر قسه له سه ر ئافره ت بکهین له چوارچێوهی خیزاندا، نهوه به دلنیا ییه وه پیاو مافی زیاتره له سه ری.

به لام هه ره مان ئافره ت ئه گه ر وهك دایك قسه ی له سه ر بکهین له چوارچێوهی هه مان خیزاندا نهوه سێ نه وه نده ی هاوسه ره که ی ماف و ریزی زیاتره به سه ر مندا له کانییه وه. ئه گه ر وهك خوشك قسه ی له سه ر بکهین نهوه هه مان ماف و ریزی برا که ی هه یه. له چه ن دین فه رمووده دا پیغه مبه ری خودا ﷺ ئه م جیاوازییه ی زۆر راشکاوانه روون کردووه ته وه، بۆ نمونه دایکی باوه پداران عایشه (رهزای خوای لی بیت) ده فه رموویت: (سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: أَيُّ النَّاسِ أَكْثَرُ حَقًّا عَلَى الْمَرْأَةِ؟ قَالَ: {زَوْجَهَا} قُلْتُ: فَأَيُّ النَّاسِ أَكْثَرُ حَقًّا عَلَى الرَّجُلِ؟ قَالَ: {أُمُّهُ}...) (٨٨). واته: له پیغه مبه ری خودام ﷺ پرس ی کێ زۆر مافی له سه ر ئافره ت هه یه؟ فه رمووی: هاوسه ره که ی. وتم: ئه ی کێ زۆر مافی به سه ر پیاوه وه هه یه؟ فه رمووی: دایکی.

جا بۆیه ئه م جۆره هه لۆیست و فه رموودانه له ئیسلامدا په یوه نده ی به ره گه زی تاکه کانه وه نییه، به لکو په یوه نده ی به پۆل و ئه رکه وه هه یه، کێ له هه ر بوا رێکدا ئه رک و پۆلی زیاتر و گرانه تره مافیشی زیاتره.

هه ربۆیه ی شه پیغه مبه ری خودا ﷺ زۆر لیزانانه وشه کانی به کار هینا وه که ده فه رموویت: ئن به رامبه ر به هاوسه ر و میرده که ی، ئافه رموویت مێینه به رامبه ر به نێرینه.

^{٦٨} - النسائي - سنن النسائي الكبرى - ج ٥/ص ٣٦٣ - كتاب (٧٩) عشرة النساء/ باب (٦٣) حق

الرجل على المرأة - الحديث (٩١٤٨). الميثمي - مجمع الزوائد - ج ٤/ص ٣٥٧ - الحديث (٧٦٤٥).

حه و ته م: دیاریکردنی ئەم ئەرك و مافانه به و شیوهیهی که له ئیسلامدا باسیان لێوه کراوه ته نیا په یوه ندییان به رێکخستنی کاروباره کانی دونه او ههیه و مه رج نیه لای خوا، یان بۆ قیامهت هه ر واییت، له وانه یه ئەو پیاوه ی که ده لێن مافی له سه ر ژنه که ی زیاتره، لای خوا ژنه که ی سه د نه و نه ده ی پیاوه که ی به پێز و ئازیزتر بێت، نه و هه یش سه نگی مه حکه و ریز و به رزیی راسته قینه نه و هه یه که له لای په روه ردگار بێت بۆ نه و ژیا نه نه بپراوه یه.

فه رمووده ی چواره م:

{يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلْبُ، وَيَقِي ذَلِكَ مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ} (١٩).

واته: ژن و گویدرێژ و سه گ نوێژ ده بپن و به تالی ده که نه وه، بۆ خۆپاراستن له مه با نوێژخوێن شتێک له به رده مهیدا دابنیت که به رزییه که ی هێنده ی نه وه ببیت که به کۆتایی کورتانی سه رپشتی و شتره وه یه - دیاره مه به سستی پێغه مبه ر ﷺ دانانی سوتره یه له کاتی نوێژکردندا-.

ئه مه په کێکی دیکه یه له و فه رموودانه ی که قسه ی زۆری له سه ره و رافه ی جیاوازی بۆ ده کریت، به ر له وه ی تێبینیه تاییه تیه کان سه بارهت به م فه رمووده یه بخه یه روو، ده مه ویت تێبینیه کی گشتی هه یه بیه خه یه روو بۆ نه وه ی بۆ ئەم فه رمووده یه و سه رجه م فه رمووده هاوشیوه کانی تریش سوودی لێ وه ریگیرن.

تێبینیه که یش نه وه یه کاتێک ئێمه قسه له سه ر دروستی (صحیح)، یان لاوازی (ضعیف) ی فه رمووده یه که ده که ین، ده بێت له دوو لایه نه وه هه لسه نگاندن و قسه ی له سه ر بکه ین.

^{١٩} - مسلم - صحیح مسلم - ج ٢/ ٥٩ - کتاب (٥) الصلاه/ باب (٥٠) قدر ما یستر المصلي - الحدیث (١١٦٧). الإمام أحمد - المسند - ج ٣٤/ ١٨٢ - الحدیث (٢٠٥٧٢).

لایه‌نی به‌که‌م: بریتیه له هه‌لسه‌نگاندنی فهرمووده‌که له لایه‌نی نه‌وه‌ی که نه‌و فهرمووده‌یه چۆن به‌ده‌ستی ئیمه‌گه‌یشته‌وه، کێن نه‌و که‌سانه‌ی که گێڕاویانه‌ته‌وه و به‌چهند ریگه‌ گێڕدراوه‌ته‌وه، پاشان هه‌لسه‌نگاندنی فهرمووده‌که له‌ملایه‌نه‌وه تا چهند دروسته، یان کێشه‌ی هه‌یه و لاوازه؟ نه‌مه‌ش شاره‌زایانی ئه‌م بواره له‌ری هه‌ندیک پێوه‌ری تایبه‌تی خۆیانه‌وه ئه‌م جزیره هه‌لسه‌نگاندنه ئه‌نجام ده‌ده‌ن و بریاری له‌سه‌ر ده‌ده‌ن.

لایه‌نی دووه‌م: بریتیه له هه‌لسه‌نگاندنی فهرمووده‌که له‌لایه‌نی نه‌وه‌ی که تاچه‌ند مانا و واتای فهرمووده‌که دروسته و له‌گه‌ڵ فهرمووده‌کانی تریه‌ک ده‌کاته‌وه و له‌گه‌ڵ هه‌یله‌ گه‌شتیه‌کانی شه‌رعدا ده‌گونجی و ساز ده‌بێت.

چونکه فهرمووده‌مان هه‌یه هه‌یچ کێشه‌ی نییه له لایه‌نی گێڕانه‌وه (سندی دا، به‌لام له‌ روی ماناوه کێشه‌ی هه‌یه، له‌وانه‌یه نه‌و که‌سه‌ی که فهرمووده‌که‌ی گێڕاوه‌ته‌وه وه‌کو پتویست لینی تینه‌گه‌یشتییت، یان بۆی له‌به‌ر نه‌کراییت، یان حوکمی نه‌و فهرمووده‌یه‌ی نه‌و بیستویه‌تی هه‌لوه‌شینزاییته‌وه، به‌لام نه‌و پتی نه‌زانیییت، پاشان که گێڕاویه‌تیوه به‌شیوه‌یه‌ک گێڕاویه‌تیوه هه‌له‌ی تی که‌وتوه و یه‌کانگیر و دژ وه‌ستاوه‌ته‌وه له‌گه‌ڵ هه‌ندیک فهرمووده‌ی تردا، بۆیه زانایانی فهرمووده‌ گرنگیه‌کی ته‌واویشیان به‌م لایه‌نه‌ داوه و قسه‌ی زۆریان له‌سه‌ر کردوه. به‌که‌م که‌س که له‌سه‌ر ئه‌م بواره‌ی نوسیپییت له‌ زانایانی فهرمووده، پیاویک بووه به‌ ناوی (أبو منصور) (عبد المحسن بن محمد بن علي البغدادي) (٤١١هـ-٤٨٩هـ)، که په‌رتووکێکی نووسیوه تییدا بیست و پینچ فهرمووده‌ی هه‌تاوه که دایکی باوه‌رداران خاتوو عایشه (ره‌زا و ره‌حمه‌تی خوی لی بییت) قسه‌ی له‌سه‌ر کردوون، ره‌تی کردوونه‌ته‌وه، یان راستی کردوونه‌ته‌وه.

پاش ئه‌م، پیاویکی تره‌اتوه به‌ ناوی (أبو عبد الله) (بدر الدين الزركشي) (٧٤٥-٧٩٤هـ) و له‌سه‌ر هه‌مان بوار په‌رتووکێکی نووسیوه له‌زیر ناوی (الإجابة

لايراد ما استدركته عائشة على الصحابة) که به شیوه‌ی کی فراوانتر قسه‌ی له‌سەر
ئەو جۆره‌ی فرمودانه‌ی کردووه.

پاش ئەمان ئیمامی (سیوطی) هاتوو و ئەو فرمودانه‌ی که دایکی باوه‌پداران
خاتوو عایشه (ره‌زای خۆی لێ بیئت) قسه‌ی له‌سەر کردووه و کۆی کردووه‌ته‌وه
له‌ په‌رتوکیکدا و ناوی ناوه به (عين الإجابة في استدراك عائشة على الصحابة).

دیاره‌ی بابەتی ئەم په‌رتووکانه‌ش کۆمه‌لێک فرموده‌ن که هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر
ﷺ گێڕاویانه‌ته‌وه، به‌لام که خاتوو عایشه بیستویه‌تی ره‌تی کردۆته‌وه، یان
ره‌خنه‌ی لێ گرتوو و راستی کردووه‌ته‌وه.

بۆ نموونه کاتێک بیستویه‌تی که عه‌بدوللای کۆپی عومه‌ر فرموده‌یه‌ک له
پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ باس ده‌کات که گوايه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فرمویه‌تی:
{إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِبِكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ}. واته: مردوو به‌وه سزا ده‌دریته که که‌س و
کاره‌که‌ی به‌سه‌ریدا ده‌گryn. ره‌خنه‌ی لێ گرتوو و راستی کردووه‌ته‌وه و وتویه‌تی
نه‌خێر پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ وای نه‌فرموده به‌لکو فرمویه‌تی: {وَالَّذِي نَفْسِي
بِيَدِهِ إِنَّهُمْ لَيَبْكُونَ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَيُعَذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِذَنْبِهِ} (٧). واته: ئەو مردوو ئیستا
سزا ده‌دریته به‌هۆی تاوان و سه‌رپێچیه‌کانیه‌وه و که‌س و کاره‌که‌یشی بۆی
ده‌gryn.

فرموده‌که‌یش به‌و واتایه‌ی که خاتوو عایشه ده‌یگێڕیته‌وه دروستتره و
گونجاوتره له‌و شیوه‌یه‌ی که عه‌بدوللای کۆپی عومه‌ر باسی لێوه ده‌کات، چونکه
له‌ شه‌رعی خوادا که‌س به‌ تاوانی که‌س سزا نادریت، تاوانی مردوو نییه که که‌س و
کاره‌که‌ی شین و گریان، یان هه‌ر کارێکی ناشه‌رعی تری بۆ ده‌که‌ن.

٧٠ - البخاري- صحيح البخاري- ج٤/ص١٤٦٢- كتاب (٦٧) المغازي/ باب (٧) قتل أبي جهل-
الحديث (٣٧٥٩). مسلم- صحيح مسلم- ج٣/ص٤٤- كتاب (١٢) الجنائز/ باب (٩) الميت يعذب
ببكاء أهله عليه- الحديث (٢١٩٧).

سه باره ت به تیبینییه تایه تیه کانیش له سه ر ئه م فه رموده یه له م چه ند خاله دا کورتیان ده که مه وه :

یه که م: ئه م فه رموده یه یه کی که له و فه رمودانه ی که له که ل چه ندین فه رموده ی دروستی تردا له و باره یه وه یه کانگیر و دژ ده وه سستیته وه، دایکی باوه پداران خاتوو عانیشه (ره زای خوی لی بیّت) کاتیک بیستویه تی زوری پی ناخوش بووه و قسه ی له سه ر کردووه و روونکردنه وه ی له سه ر داوه، ته نانه ت گله یی کردووه له و که سانه ی که گپراویانه ته وه و وایان به گوئی خه لکدا داوه که گوايه نافرته و گویدریژ و سه گ نوێژ به تال ده که نه وه. فه رمویه تی: {شَبَّهُتُمُونَا بِالْحُمْرِ وَالْکِلَابِ، وَاللّٰهُ لَقَدْ رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يُصَلِّي وَرَأَيْتُ عَلٰی السَّرِيرِ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقُبْلَةِ مُضْطَجِعًا، فَتَبَدُّوْا لِي الْحَاجَّةَ، فَأَكْرَهُ أَنْ أَجْلِسَ فَأُوْذِيَ النَّبِيُّ ﷺ، فَأَنْسَلُ مِنْ عِنْدِ رَجُلَيْهِ} ^(۷۱). واته: ئیمه تان به گویدریژ و سه گ چواندووه، وه لاهمی پیغه مبه ری خوا م ﷺ بینویه نوێژی کردووه و منیش له سه ر جی که که ی خۆم بووم و له نیوان ئه و و قبيله دا راکشاوم، ئه که ر پیویستم به شتیک بوايه پیم ناخوش بوو هه ستم و پیغه مبه ری خوا م ﷺ نازار بده م، بۆیه له لای قاچه کانیه وه خۆم ده کیشایه وه و له جی که که م ده هاتمه ده ره وه.

له فه رموده یه کی تردا خاتوو عانیشه ده فه رمویتی: (كُنْتُ أَنَا مُ بَيْنَ يَدَي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَرَجُلَايَ فِي قِبْلَتِهِ، فَإِذَا سَجَدَ غَمَزَنِي فَقَبَضْتُ رَجُلِي، فَإِذَا قَامَ بَسَطَتْهُمَا، قَالَتْ: وَالْبُيُوتُ يَوْمُنَا لَيْسَ فِيهَا مَصَابِيحُ) ^(۷۲). واته: له به رده م پیغه مبه ری خوا دا

^{۷۱} - البخاري- صحيح البخاري- ج ۱/ص ۱۹۲- كتاب (۱۲) أبواب ستره المصلي/ باب (۱۵) من قال لا يقطع الصلاة شيء- الحديث (۴۹۲). مسلم- صحيح مسلم- ج ۲/ص ۶۰- كتاب (۵) الصلاة/باب (۴۱) الاعتراض بين يدي المصلي- الحديث (۱۱۷۱).

^{۷۲} - البخاري- صحيح البخاري- ج ۱/ص ۱۹۲- كتاب (۱۲) أبواب ستره المصلي/ باب (۱۴) التطوع خلف المرأة- الحديث (۳۷۵). مسلم- صحيح مسلم- ج ۲/ص ۶۰- كتاب (۵) الصلاة/باب (۵۱) الاعتراض بين يدي المصلي - الحديث (۱۱۷۳).

ﷺ ده نوو ستم - دياره مه به سستی نه و کاتانه يه که پټغه مبهري خوا ﷺ شه و نويزی تيدا ده کرد - قاچه کانم ده که و ته به رده م قبیله که ی، نه گهر بیویستایه کړنووش بیات ده سستیکی دده له قاچه موه و ناگاداری ده کرده موه و قاچه کانم هله ده کیشا، نه گهر مه لېسایه ته ووه قاچه کانم دريژ ده کرده ووه، ماله کانیش نه و کاته چرای تیانه بوو - تا پټغه مبهري خوا ﷺ قاچه کانی ببینیت -.

دياره نووستنی خاتوو عايشه (ره زای خوی لى بیت) به م شتویه له بهر نويزی پټغه مبهريدا ﷺ له ناچاریدا بووه، چونکه ژوره که یان هر نه و نه ده بووه، ماله کانی پټغه مبهري خوا ﷺ هه موویان وا بوون.

له فهرمووده يه کی تریشدا ده فهرمویت: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي صَلَاتَهُ مِنَ اللَّيْلِ، وَأَنَا مُعْتَرِضَةٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ كَاغْتِرَاضِ الْجِنَارَةِ} (۷۲). واته: پټغه مبهري خودا ﷺ شه و نويزی ده کرد و منیش له به ینی نه و قبیله دا وه کو جه نازه راده کشام.

جا بویه خاتوو عايشه پټی سهیره چوڼ ده بیت هاوه لانی پټغه مبهري به و شتویه له فهرمووده يه ک حالی بن که گوايه ثافره ت نويز ده پریت و به تالی ده کاته وه! له کاتیکدا پټغه مبهري خودا ﷺ خوی به م شتویه نويزی کردووه و له به رده م قبیله که یدا ثافره تیک راکشاوه و نويزه که یشی نه برپوه.

نووه م: له نیوان خیزانه کانی پټغه مبهريدا ته نیا خاتوو عايشه (ره زای خوی لبييت) قسه ی له سهر نه م فهرمووده يه نه کردووه، به لکو خیزانی تریشی هه بووه که قسه ی له سهر کردووه، بۆ نمونه عه بدوللای کوپی شه داد ده لیت: (حَدَّثَنِي

۷۲ - البخاري - صحيح البخاري - ج ۱/ص ۱۵۰ - كتاب (۹) أبواب الصلاة في الثياب / باب (۲۱) الصلاة على الفراش - الحديث (۳۷۶). مسلم - صحيح مسلم - ج ۲/ص ۶۰ - كتاب (۵) الصلاة / باب (۵۱) الإعتراض بين يدي المصلي - الحديث (۱۱۶۸).

مِمْوْنَةُ زَوْجِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَتْ: {كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي وَأَنَا حَذَاءَهُ، وَأَنَا حَائِضٌ وَرُبَّمَا أَصَابَنِي ثَوْبُهُ إِذَا سَجَدَ} ^(٧٤)

واته: خاتو مهيمونه ی خیزانی پیغمبری خوا ﷺ پیی وتم: پیغمبری خوا ﷺ نویژی ده کرد و منیش له سووپی مانگانه دا بووم و له پالیدا بووم، هه ندیکجار که کرنووشی ببردایه جله کانی بهرم ده که وت.

جا نه گهر ئافره ت نویژ بپریت ئایا چۆن ئهم له پال پیغمبری خوا ﷺ سووه و له سووپی مانگانه شدا بووه له گه ل نه وه شدا پیغمبری خودا ﷺ نویژه که یشی نه برپوه

ته نانه ت ئیمامی بوخاری به به لگه ی ئهم فره مووده یه، له سه حیه که ی خۆیدا بابیکی سه ره خو دینیت له ژیر ناویشانی: (إِذَا صَلَّى إِلَى فِرَاشٍ فِيهِ حَائِضٌ) ^(٧٤) واته: نه گهر نویژخوین نویژی کرد رووه و جیگه یه که ئافره تیکی هه یزدار ی تیدا بوو. ئیبن هه جهری عه سقه لانی کاتیک ده ست به رافه کردنی ئهم بابیه ی سه حیه ی بوخاری ده کات ده فره مویت: (أَيُّ هَلْ يَكْرَهُ أَوْ لَا؟ وَحَدِيثُ الْبَابِ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ لَاحِرَاهُ) ^(٧٦) واته: ئایا باش نییه نویژ بکریت رووه و جیگه یه که ئافره تیکی هه یزدار ی تیدا بیت، یان دروسته و هیچ کیشه ی نییه؟ ئهم فره مووده یه - بیا ره مه به ستی نه و فره مووده یه که خاتو مهیمونه ریوایه تی ده کات - به لگه یه له سه ره ئوه ی که دروسته و هیچ کیشه ی نییه.

البخاري - صحيح البخاري - ج ١/ص ١٩٣ - كتاب (١٢) أبواب ستره المصلي / باب (١٧) إذا صلى إلى فراش فيه حائض الحديث (٤٩٥-٤٩٦). مسلم - صحيح مسلم - ج ٢/ص ٦١ - كتاب (٥) الصلاة / باب (٥١) الاعتراض بين يدي المصلي - الحديث (١١٧٤).

البخاري - صحيح البخاري - ج ١/ص ١٩٣ - كتاب (١٢) أبواب ستره المصلي / باب (١٧) إذا صلى إلى فراش فيه حائض.

^{٧٦} إبن حجر فتح الباري شرح صحيح البخاري - ج ١/ص ٥٩٣.

ههروه ها ئيمامى بهيه قيبش بابيكي ته واوى له سونه كهى خويدا له سهر شهو
 بابه ته هيتاوه له ژير ناو نيشانى (الدليل على أن مرور المرأة بين يديه لا يفسد
 الصلاة)^(٧٧). واته: به لگه له سهر شهوى كه رويشتنى ئافرهت به بهردهم نويزدا نويز
 به تال ناكاته وه.

سييه م: شه م فرموده يه نهك ته نيا له گه ل ليكدانه وه و حه ديسه كانى
 خيزانه كانى پيغه مبهردا ﷺ يهك ناكاته وه، به لكو له گه ل ليكدانه وهى زوريك له
 هاوه لانيش يهك ناكاته وه، له نيوانيشياندا:

- عه بدوللاى كوپى عه باس (ره زاي خويان لى بيت) ده فره مويت: {جئتُ انا
 وَالْفَضْلُ بْنُ الْعَبَّاسِ يَوْمَ عَرَفَةَ، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِالنَّاسِ، وَتَحْنُ عَلَى أَثَانٍ لَنَا،
 فَمَرَرْنَا بِنِغْصِ الصَّفِّ فَتَزَلْنَا عَنْهَا، وَتَرَكْنَاهَا تَرْتَعُ، وَلَمْ يَقُلْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 شَيْئًا} ^(٧٨). واته: من و فره لى كوپى عه باس گويد ريژيكي ميينه مان پييو، روي
 عه روه كه هاتين پيغه مبهردا خوا ﷺ نويزى ده كرد، به پيش نويزه كه دا هاتين
 هه نديك له ريزى نويزه كه مان تپه پاند، پاشان له گويد ريژه كه دابه زين و
 گويد ريژه كه مان واز لى هيتا تا بله وه پيت، پاشانيش پيغه مبهردا خوا ﷺ هيچى
 پى نه وتين.

جا دياره مه به ستي عه بدوللاى كوپى عه باس يش له گيرانه وهى شه م فرموده يه
 وه لامدانه وهى شه م فرموده يه كه گوايه گويد ريژ نويز ده بريت، بويه ده ليت:
 پيغه مبهردا خوا ﷺ نه يوت بۆ شه و كار هتان كرد؟ يان بۆ به بهر نويزه كه دا هاتن؟

^{٧٧} - البيهقي - سنن البيهقي الكبرى - ج ٢/ص ٢٧٥ - باب (٣٩٤) الدليل على أن مرور المرأة بين يديه لا يفسد الصلاة.

^{٧٨} - ابن خزيمة - صحيح ابن خزيمة - ج ٢/ص ٢٢ - الحديث (٨٣٣). النسائي - سنن النسائي الكبرى - ج ١/ص ٢٧٢ - الحديث (٨٢٨). البيهقي - سنن البيهقي الكبرى - ج ٢/ص ٢٧٦ - كتاب (٢) الحيض / باب (٣٩٥) الدليل على أن مرور الحمار بين يديه لا يفسد الصلاة - الحديث (٣٣١٤). الترمذي - سنن الترمذي - ج ٢/ص ١٦٠ - أبواب الطهارة / باب (٢٥٢) ما جاء لا يقطع الصلاة شيء - الحديث (٣٣٧) - وقال الألباني: حديث صحيح.

یان نوێژه‌که‌ی نه‌گێڕایه‌وه، که‌واته نه‌ک ئافره‌ت ته‌نانه‌ت گوێدرێژیش نوێژ به‌تال ناکاته‌وه.

ئیمامی ترمزییش له‌ پاشکۆی ئهم فهرمووده‌یه‌دا ده‌فه‌رمووت: (وحدیث ابن عباس حدیث حسن صحیح، والعمل علیه عند أكثر أهل العلم من أصحاب النبي ﷺ، ومن بعدهم من التابعين قالوا: لا يقطع الصلاة شيء)^(٧٩). واته: فهرمووده‌که‌ی عه‌بدوللای کوپی عه‌باس دروسته و زۆربه‌ی زانایان له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر و شوێنکه‌وتوانیشیان کاریان پێکدره‌وه و وتویه: که هیچ شتێک نوێژ نابێت.

- هه‌روه‌ها عه‌بدوللای کوپی عومه‌ریش (ره‌زای خویان لی بی‌ت) وه‌لامی ئه‌و جوړه‌ تیگه‌یشتنه‌ی له‌ و فهرمووده‌یه‌ داوه‌ته‌وه و پێی په‌سه‌ند نه‌بووه، سالم ده‌گێڕێته‌وه و ده‌لێت: (قِيلَ لِابْنِ عُمَرَ: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عِيَّاشٍ بْنُ أَبِي رَبِيعَةَ يَقُولُ: يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْكُتْبُ وَالْحِمَارُ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا يَقْطَعُ صَلَاةَ الْمُسْلِمِ شَيْءٌ)^(٨٠). واته: به‌ عه‌بدوللای کوپی عومه‌ریان گوت: عه‌بدوللای کوپی عه‌یاشی کوپی ره‌بیعه ده‌لێت: سه‌گ و گوێدرێژ نوێژ ده‌بێن و به‌تالی ده‌که‌نه‌وه. عه‌بدوللای کوپی عومه‌ریش فهرمووی: هیچ شتێک نوێژی موسلمان نابێ و به‌تالی ناکاته‌وه.

- زۆریکی تر له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر (ره‌زای خویان لی بی‌ت)، ئهم جوړه‌ بۆچوون و لێکدانه‌وه‌یه‌یان ره‌ت کردوه‌ته‌وه، له‌وانه: هه‌ر سێ جێنشینه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌بوه‌که‌ری صدیق، عوسمانی کوپی عه‌فان، عه‌لی کوپی ئه‌بی‌تالیب، (ره‌زای خویان لی بی‌ت)، زۆریکی تریش که‌ له‌به‌ر که‌می جێگه‌ ناوه‌کانیان نابهن.

هه‌روه‌ها هه‌ر چوار پێشه‌وا و سه‌ر مه‌زه‌به‌کانی فیه‌قی ئیسلامییش (ئه‌بو حه‌نیفه، مالیک، شافعی و ئه‌حمه‌د) به‌کۆی ده‌نگ ئهم جوړه‌ را‌فه‌کردنه‌یان بۆ فهرمووده‌که‌ ره‌ت کردوه‌ته‌وه، (مویاره‌کفوری) له‌م باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمووت: (وقال

^{٧٩} - الترمذي - سنن الترمذي - ج ٢/ص ١٦٠.

^{٨٠} - البيهقي - سنن البيهقي الكبرى - ج ٢/ص ٢٧٨.

مالك وأبو حنيفة والشافعي (رضي الله عنهم)، وجمهور من السلف والخلف لا تبطل الصلاة بمرور شيء من هؤلاء^(٨١). واته: ئىمامى مالىك و ئەبوحنەيفە و شافەئىيىش (رەزاي خويان لىيىت)، ھەروەھا زۆرىنەى زانايانى پىششىن و پاشىنىش وتويانە: ھىچ كام لەو شتانە - ئافرەت، سەگ، گوئدرىژ- نوئژ بەتال ناكەنەو.

چوارەم: سەبارەت بە لىكدانەو ەى زانايان بۆ ھەرموودەكە چەند بۆچونىك ھەيە ديارترينيان دوانە:

يەكەميان: ھەندىك لە زانايان پىيانوايە كە حوكمى ئەم ھەرموودەيە - مەبەستمان ئەو ھەرموودەيە كە قەسەى لە سەر دەكەين - سپرداوەتەو و ھەلۆەشاوەتەو و كارى پى ناكريت (منسوخ)ە، بە بەلگەى ئەو ھەموو ھەرموودانەى كە دژى دەو ەستەنەو و لەگەلى يەك ناكەنەو، بەلام ئەم بۆچوونە زۆر پەسەند نىيە، لە بەر چەند ھۆيەك:

أ- لە بەر ئەو ەى (نسخ) پىويستى بەو ەيە كە مىژووى ھاتنى ھەردوو حوكم و ھەرموودەكە بزائىت تا بتوانىت بلىيىت ھەرموودەى پاشتر ئەو ەى پىش خۆى سپرەو ەتەو و ھەلۆەشانو ەتەو، لىرەشدا مىژووى ھاتنى ھەرموودەكان ديار نىن، بۆيە ناتوانىن بپيارى نەسخ بەدين.

ب - لەبەر ئەو ەى بپيارى (نسخ) دوا بپيارە بۆ چارەسەركردنى دژو ەستانەو ەى دوو ھەرموودە لەگەل يەكتەر، بەلام لىرەدا دەكرىت چارەسەرى ئەو دژى و گرژىيە بكرىت بە رىگەى ئاسانتەر بۆيە بپيارى نەسخ نادرىت.

دو ەميان: كە ئەمەيان پەسەندتر و گونجاوترە و بۆچوونى زۆرەى زانايانى لە سەرە، ئەو ەيە: كە ئەم ھەرموودانە ھەمووى راستن و كارىشيان پى دەكرىت. بەلام لىكدانەو ەى دروست بۆيان ئەو ەيە كە مەبەست لەو ھەرموودەيە ئەو ەنيە كە رۆيشتنى ئافرەت بە بەردەم نوئژخوئندا نوئژەكەى بپرىت، يان بەتالى

^{٨١} - المباركفوري - تحفة الأخوذى - ج ٢/ص ٢٥٩.

بکاته وه، به لکو مه به ست پتی نه وه په که ئافره ت هه می شه جی سهرنجی پیا وه، جا نه گره به بهر نویژه که یدا بپوات نه و له وانه په سهرنجی به لای خویدا رابکیشیت و که م تا زور ئاگای له نویژه که ی نه میتیت و به مهش پاداشتی نویژه که ی که م ده کاته وه، که واته مه به ست له (قطع) له فرموده که دا برینی شیوه ته واره که ی ته ی (نفي الکمال)، نه ک به تالکردنه وه (نفي الصحة).

به مهش ده توانین هه موو فرموده کان و اتا کانیان کو بکه ی نه وه، چونکه هه موو نه و فرمودانه ی که خیزانه کانی پیغه مبه ر (ره زای خویان لی بیت) گیراویانه ته وه باس له وه ده که ن که نه مان له و کاته ی که پیغه مبه ری خودا ﷺ نویژی کردو وه نوستوون و خویان داپوشیوه، له هیه فرموده که دا نه هاتو وه که به به رده م نویژه که دا هاتن یان چوین.

نه م حوکمه ی ش تاییه ت نییه به ئافره تانه وه، به لکو گشتگیره بق هه موو نویژک و هه موو نویژخوینیک، که پتویسته هه موو نویژخوینیک که نویژی کرد سوتره دابنیت له کاتی نویژه که یدا و چاو بیرپته نه و شوینه ی که ناوچاوانی له سر داده نیت، چاو به ملاولادا نه گیریت و پتویستیشه که س به نیوانی نه م و سوتره که یدا تیپه نه بیت و نه پوات.

هه رکات نویژخوین پیاو بیت، یان ئافره ت له نویژه که یدا سوتره ی دانه نا و شستیک سهرنجراکیش به به رده می دا تیپه پی، یان چاوی گیراوشستیک سهرنجراکیشی بینی جا پیاو ئافره ت بینیت، یان ئافره ت پیاو بینیت، نه و پاداشتی نویژه که یان که م ده بیتته وه.

له م حوکمه شدا هیه جیاوازییه که له نیوان پیاو و ئافره تدا نییه، حوکمه که ی ش تاییه ت نییه به ئافره تانه وه، به مهش و اتاو حوکمی هه موو فرموده کان یه ک ده گرنه وه و روون ده بنه وه.

فهرموده‌ی پېنجه‌م:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {لَا عَدْوَى، وَلَا طَيْرَةَ، وَإِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ، وَالْفَرَسُ، وَالْدَّارُ} ^(۸۲).

واته هیچ نه‌خوښی و په‌تایه‌ک له که‌سیکه‌وه ناگوازیږته‌وه بڼ که‌سیکی تر، هیچ شتیک نابیته‌مایه‌ی نه‌گېته‌ی و به‌دېختی مړوږ، نه‌گېته‌ی و شومی ته‌نیا له سی شتدا هه‌یه، له: ثافرت، نه‌سپ و خانودا.

له ریوایه‌تیکې تری فهرموده‌که‌دا هاتووه که: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: {إِنْ كَانَ الشُّؤْمُ فِي شَيْءٍ، فَقِيَ الْفَرَسِ، وَالْمُسْكَنِ، وَالْمَرْأَةِ} ^(۸۳). واته نه‌گېر نه‌گېته‌ی و شومی له شتیکدا هه‌بیته، نه‌وه له: نه‌سپ، خانو و ثافره‌تدایه.

لیږده‌ا و به‌ر له‌وه‌ی ټیښتیږه‌کان له‌سه‌ر فهرموده‌کان بخه‌ینه روو، هه‌ندی وشه‌ی نامۆ له فهرموده‌کاندا به‌کار هاتوون رافه‌یان ده‌که‌ین، تا خوینه‌ر لیان به‌ناگا بیته، چونکه زور به‌کاریان ده‌هینین، حوکمه شه‌رعییه‌کانیش په‌یوه‌ستن به‌و وشانه‌وه، وشه‌کانیش:

لَا عَدْوَى: واته هیچ نه‌خوښی و په‌تایه‌ک له که‌سیکه‌وه ناگوازیږته‌وه بڼ که‌سیکی تر، مه‌به‌ستی فهرموده‌که لیږده‌ا قسه‌کردنه له‌سه‌ر لایه‌نی ده‌روونی و باوه‌پی مړوږی باوه‌ردار، به‌وه‌ی که ده‌بیته مړوږی باوه‌ردار ده‌روونی څارام و دلنیا بیته و باوه‌پی وایته به‌وه‌ی که هه‌رچی ویستی خوای له‌سه‌ر نه‌بیته نابیته، هیچ

^{۸۲} - البخاري - صحيح البخاري - ج ۵/ص ۲۱۷۱ - كتاب (۷۹) الطب / باب (۴۲) الطيرة / الحديث (۵۴۲۱). مسلم - صحيح مسلم - ج ۷/ص ۳۴ - كتاب (۴۰) السلام / باب (۳۴) الطيرة والغال وما يكون فيه الشؤم - الحديث (۵۹۳۸).

^{۸۳} - البخاري - صحيح البخاري - ج ۵/ص ۱۹۵۹ - كتاب (۷۰) النكاح / باب (۱۸) ما يتقى من شؤم المرأة / الحديث (۴۸۰۶). مسلم - صحيح مسلم - ج ۷/ص ۴ - كتاب (۴۰) السلام / باب (۳۴) الطيرة والغال وما يكون فيه الشؤم - الحديث (۵۹۳۸).

نه خوشييه کيش بى ويستی خوا ناگوازيته وه و تووشى که س نابيت، نه وه يش که ويستی خواى له سهر بيت گه رانه وه و ره تيونه وه ی نيه .

دياره نه مەيش نه وه ناگه يه نيت که مروڤ خوئى له و نه خوش و نه خوشييانه نه پاريزيت که نه گه رى گواستنه وه يان لينده کريت، چونکه له به رامبه ر نه م فه رموده يه دا چه ندين فه رموده ي ترمان هه يه قسه له سهر لايه نه مادی و به رجه سته ييه کان ده کهن، به وه ی که پتيويسته مروڤى باوه پردار هه موو نه و ريگانه بگريته به ر که له نه خوشى و شتى زيان به خش و خراپ دورى ده خه نه وه، هه روه ها ده بيت خوئى له و نه خوش و نه خوشييانه يش بپاريزيت که ده گوازيته وه، يان نه چيته ناو خاکيک، يان خه لکيک که نه خوشييه ک، يان په تايه کى تييدا بلاوه تا نه م توشى نه يه ت.

له دهره نجامى کوکردنه وه و کارکردن به هه موو فه رموده کان ده گه ينه نه وه ی که ده بيت مروڤى باوه پردار خوئى له هه موو نه و شتانه به دور بگريت که نه گه رى زيان، يان نه خوشييان لى ده کريت، هه ر کاتيکيش توشى نه خوشى، يان ناره حتييه ک هات ده بيت باوه پرى وabit که نه و نه خوشييه له لايه ن خواويه و ويستی خواى له سهره و نابى بلت فلان که س، يان فلان شت توشى کردم.

طيرة: کاتى خوئى عه ره ب عاده تيان وابوو نه گه ر بيانويستايه سه فه ريک بکه ن، يان کاريکى گرنگ نه نجام بده ن، به لای بالنده يه کى نيشتوودا ده پويشتن و هه ليان ده فراند، جا نه گه ر بالنده که به لای چه پدا بفرپايه نه وه سه فه ره که، يان کاره که يان واز لى ده هينا و نه يانده کرد، به لام نه گه ر بالنده که به لای راستدا بفرپايه نه وه سه فه ره که، يان کاره که يان ده کرد، نه م جوړه ييروياوه په زوريه ی کات په کى کاره کانى ده خستن و نه يانده کرد.

پاشتر نه م زاراويه شيويه کى گشتگيرترى وه رگرتووه و به هه موو نه و شتانه و تراوه که مروڤ به چاوى نه گبه تى، يان شوومى سه يريان بکات، جا کاتيک ئيسلام

هاتوره نه مانه‌ی هه موو هه لوه شان دووه ته وه، پیغه مبه‌ری خوداش ﷺ لی‌ره‌دا باس له بنه‌پرکردن و نه‌هیشتنی ئه‌م خووه خراپانه‌ی عه‌ره‌ب ده‌کات.

شۆم: به واتای خراپه و زیان و نه‌گه‌تی به‌کار دیت.

هه‌رک‌س سه‌یری رووکه‌شی ئه‌م فه‌رموودانه بکات و بیه‌وێت سه‌رپیتی رافه‌یان بکات له‌وانه‌یه بکه‌وێته هه‌له‌وه و به‌ پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی فه‌رمووده‌کانه‌وه رافه‌یان بۆ بکات.

چونکه رووکه‌شی فه‌رمووده‌کان ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نن که ئافه‌رت یه‌کێکه له‌و شتانه‌ی که ده‌کرێت بیه‌یه‌ مایه‌ی شوومی و نه‌گه‌تی و به‌دبه‌ختی مرۆف، جا لی‌ره‌دا و بۆ رێگرتن له‌مجۆره‌ خوێندنه‌وه و تیگه‌یشتنه‌ و بۆ لابردنی ئه‌و جۆره‌ گومان و ئالۆزیانه‌ ده‌رباره‌ی ئافه‌رت ئه‌م چهند تێبینیه‌ ده‌خه‌ینه‌ روو:

یه‌که‌م: ئه‌و جۆره‌ رافه‌کردنه‌ سه‌رپیتییه‌ له‌ خودی فه‌رمووده‌کان خۆیاندا تووشی کێشه‌ و ئالۆزییمان ده‌که‌ن، چونکه سه‌ره‌تای ئه‌م فه‌رمووده‌یه به‌وه ده‌ست پێ ده‌کات که (لَا طَيْرَةَ). واته: هه‌یج شتێک نییه‌ بیه‌یه‌ مایه‌ی نه‌گه‌تی و شوومی بۆ مرۆف، پاشانیش ده‌فه‌رموویت: نه‌گه‌تی و شوومی ته‌نیا له‌ سێ شتدا هه‌یه‌.

باشه‌ ئایا ده‌گونجێت سه‌ره‌تای فه‌رمووده‌یه‌ک باس له‌ نه‌فی و نه‌بوونی شتێک بکات، پاشان کۆتاییه‌که‌ی سه‌ره‌تاکی هه‌لبووه‌شینیته‌وه و دژی بووه‌ستیته‌وه؟.

ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که ئه‌م جۆره‌ رافه‌کردنه‌ تووشی ئالۆزی و رووبه‌رووبوونه‌وه‌مان ده‌کات له‌گه‌ڵ چهندین فه‌رمووده‌ی دروست (صحیح)ی تردا، له‌وانه‌:

- پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموویت: {الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ} (ثلاثاً).. وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالْتَّوَكُّلِ^(٨٤). واته: ناوزه‌دکردنی شتێک به‌وه‌ی که مایه‌ی

٨٤ - أبو داود - سنن أبي داود - ج ٢/ص ٤٠٩ - كتاب (٢٩) الطب / باب (٢٤) في الطيرة - الحديث (٣٩١٠) - وقال الألباني: حديث صحيح. ابن ماجة - سنن ابن ماجة - ج ٢/ص ١١٧٠ - كتاب (٣١) الطب / باب (٤٣) باب من كان يعجه الفأل ويكره الطيرة - الحديث (٣٥٣٨).

نه گبه تيبه، يان به دبختيبه و زيان به موقد ده گه يه نيئت، شيركه، پيغه مبهري خودا ﷺ سى جار نه مهى دوباره كرده وه، پاشان فهرمووى: پشت به خوابه ستن نه و جوره گومان و باوه رانه ده پوهي نيته وه.

- مه روه ها پيغه مبهري خودا ﷺ له فهرمووده يه كي تر دا ده فهرمويت: {مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ} قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كَفَّارَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: {أَنْ يَقُولَ أَحَدُهُمْ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ} ^(۸۵). واته: مهر كه سيك به شوم سهير كردنى كاريك واى لى بكات واز له و كارهى بهي نيئت، نه وه وهك نه وهيه هاوه لى بو خوا بريار داييت - دياره نه مهش به هوى نه وه وهيه كه سود و زيان ته نيا به ده ستي خوابه و به لام نه م واه سيري نه و شتهى كردووه كه ده توانيئت زيان، يان سودى پى بگه يه نيئت، بويه نه م بوچوونهى وهك نه وه واه كه هاوه لى بو خوا بريار داييت - پاشان هاوه له كانى پرسياريان كرد، چى نه م تاوانه ده سپريته وه؟ فهرمووى: با نه و كه سه بلئت: خوابه هيچ سوديك نيبه مه گهر نه وه نه بيت كه لاي توه ديت، هيچ نه هامه تى و نه گبه تيه كيش نيبه و ناييت مه گهر نه وه نه بيت كه له لاي توه ديت، هيچ په رستراويكيش به حق نيبه جگه له زاتى تو.

كه واته له م فهرمووده يه شدا پيغه مبهري خودا ﷺ نه م جوره بوچوونه به شيرك و بيباوه پى له قه له م ده دات، جا نايا چون ده گونجيت نه و خوى نافره ت به مايه ي نه گبه تى و شوومى له قه له م بدات و سهير بكات؟.

ليزه دا حه ز ده كه م ده قيكي (شيخ تهقيه ددين سوبوكى) تان عه رز بكه م كه له رافه ي نه م فهرمودانه دا ده فهرمويت: (إشارة إلى تخصيص الشؤم بالمرأة التي تحصل منها العداوة والفتنة، لا كما يفهمه بعض الناس من التشاؤم بكعبها، وإن لها تأثيرا في ذلك وهو شيء لا يقول به أحد من العلماء، ومن قال ذلك فهو جاهل، وقد

۸۵ - الإمام أحمد - المسند - ج ۱۱/ص ۶۲۳ - الحديث (۷۰۴۵). حسنه الأرنؤوط وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم ۶۲۶۴.

أطلق الشارع على من نسب المطر إلى النوء الكفر، فكيف من نسب ما يقع من الشر إلى المرأة^(٨٦).

واته: ئەم فەرموودانە ئاماژەن بە تاییە تکردنی شوومی و نەگبەتی بەو ئافەرەتانەیی کە دەبنە مایەیی ئەوەی بەهۆی کردووە خراپەکانیانەو، نەک وەکو ئەوەی کە خەڵکانێک تێی دەگەن کە خودی ئافەرەتە کە بێیتە مایەیی شوومی و نەگبەتی، یان خودی ئافەرەت کاریگەری هەبێت لەسەر ئەوە، هیچ زانایە کیش ئەوەی نەوتوو، هەركەس ئەو بلیت ئەو نەزانە، چونکە پیڤەمبەری خوا ﷺ ئەو کەسە بە کافر و بێباوەڕ لە قەڵەم داوە کە دەلێت: فلان ئەستێرە بارانمان بۆ دەبارێنێت و مایەیی خێرە، ئەو دەبێت حالی ئەوانە چۆن بێت کە هەرچی خراپەیک روو دەدات دەیدەنە پال ئافەرەت و دەلێن: مایەیی شەپە.

دووەم: بەدەر لەوەی کە ئەم جۆرە رافەکردنە کێشە و ئالۆزییمان بۆ دروست دەکەن لەگەڵ فەرموودەکاندا، بە هەمان شێوە لەگەڵ خودی قورئانیش ئالۆزی دروست دەکات، چونکە هەمیشە قورئان ئەو جۆرە بیر و باوەڕ بەد و گوماناواییانەیی داوەتە پال بێباوەڕان، هەمیشە خەڵکی بێباوەڕ تۆمەتی نەگبەتی و شوومیان داوەتە پال خەڵکی باوەڕدار و پیڤەمبەران، وەک چۆن خۆی گەورە لە چەند نایەتیکدا ئاماژەیی پێدەکات و دەفەرموێت: ﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(٨٧). ئەم نایەتە تابلۆیە کە لە بێباوەڕی گەلەکەیی موسا (سەلامی خۆی لەسەر بێت)، کە ئەگەر تووشی خێر و خۆشییە ک بەاتنایە دەیانوت: ئەو هە چاکی ئێمەیه، دیارە شان و بالمان هەلی دەگریت، بەلام ئەگەر تووشی ناخۆشی، یان زیانی ک بەاتنایە، دەیانوت ئەمە هەمووی هە شوومی و نەگبەتی موسا و شوێنیکە و تووەکانی ئێمەیشی گرتووەتەو، خۆی پەروەردگار وەلامی ئەو

^{٨٦} - ابن الحجر - فتح الباري - ج ٩/ص ١٣٨.

^{٨٧} - سورة الأعراف: الآية: ١٣١.

بیباهوپیه یان ده داته وه و ده فرموت: هه موو نهو نه گبه تی و زیانانه ی که توشیان ده بیت له لای خواوه وه و به هو ی کرده وه ی به دی خویانه وه یه، به لام نۆزکیان نه فامن و تی ناگهن.

یان له شوینیکی تردا ده فرموت: ﴿قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِعَمَلِكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾^(۸۸).

ئه م نایه ته یش دیمه نیکه له گفتوگوی گه لی (شود) له گه ل (صالح) پیغه مبه ر (سه لامی خوای لی بیت)، کاتی که تۆمه تباریان ده کرد و پێیان ده وت: تۆ و شوینکه وتوانت بوونه ته مایه ی شوومی و نه گبه تی بۆ ئیمه - دیاره نه مانیش له سزای بیباهوپیه که یاندا خوای بالاده ست تووشی قات و قپی و نارپه حه تی کردبوون - صالحیش (سه لامی خوای لی بیت) پێی ده گوتن، هه رچی به لا و نه گبه تیتان به سه ر دیت له لای خواوه وه، خوا تاقیتان ده کاته وه، هیچ تاوان، یان ده سه لاتی ئیمه ی تیدا نییه.

هه روه ها له سوره تی یاسیندا ده فرموت: ﴿قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(۸۹). نه مه ش دیسانه وه دیمه نی گفتوگوی گه لیکی بیباهوپه له گه ل پیغه مبه ره کانیا، که به پیغه مبه ره کانیا ده گوت: ئیوه بوونه ته مایه ی شوومی و نه گبه تی بۆ ئیمه، نه ویش به هو ی نه وه ی که خوا له سزای بیباهوپه ی و که له ره قییاندا کۆمه لیک ده رد و نارپه حه تی بۆ نارده بوون تا بیر بکه نه وه و بکه رپنه وه، به لام نه وان به پیچه وان وه زیاتر گومرا ده بوون و به پیغه مبه ره کانیا ده گوت: هی نه گبه تی و شوومی ئیوه یه ئیمه نه مانه مان به سه ر دیت، نه گه ر ئیوه ده ست له م بیر و بانکه وازه هه لته گرن ده تانکوژین و تووشی سزای سه خت و دژورتان ده که یین.

^{۸۸} - سورة النمل: الآية: ۴۷.

^{۸۹} - سورة يس: الآية: ۱۸.

کهواته وهك ده‌بینین هه‌میشه خه‌لکی بی‌باوه‌پ‌ئه‌و جزره گومان و ره‌شبینیانیه‌یان هه‌بووه به‌رامبه‌ر خه‌لکانی تر، ئه‌م جزره بیرک‌دنه‌وانه دوورن له خه‌لکی باوه‌رداره‌وه، چونکه خه‌لکی باوه‌ردار هه‌میشه پیتی وایه که خودی مرۆف نابیتته مایه‌ی نه‌گبه‌تی، یان شوومی و هه‌رامیشه و سه‌یری که‌س بک‌ریت، به‌لام ده‌ک‌ریت مرۆف به‌هۆی کرده‌وه‌ی به‌دی خۆیه‌وه توشی ناره‌حه‌تی و نه‌گبه‌تی بیت، به‌ده‌ر له خوای بالاده‌ست هیچ که‌سی تر توانای ئه‌وه‌ی نییه که سوود، یان زیان به‌ مرۆفه‌کان بگه‌یه‌نیت.

جا ئایا ده‌گونجیت پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ بیت و ئه‌م کولتوره به‌د و خراپه‌ی میله‌تانی بی‌باوه‌پ‌له‌ناو موسلماناندا زیندوو بکاته‌وه، ره‌گه‌زێکی سه‌ره‌کی ژیان و بوونه‌وه‌ر بکاته مایه‌ی نه‌گبه‌تی و شوومی؟ شتی واقه‌ت نه‌گونجاوه و نابیت.

سێیه‌م: مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له‌م فهرمودانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ره‌واندنه‌وه و لابردنی ئه‌و بیر و بۆچوون و گومانانه‌یه که له‌وانه‌یه له ناخی هه‌ندیک له‌ هاوه‌لانیدا مابیت له‌ پاشماوه‌کانی سه‌رده‌می نه‌فامی و سه‌پنه‌وه‌ی ئه‌و دابونه‌ریتانه‌یه که له‌گه‌ڵ ئیسلام یه‌ک ناگرنه‌وه و راستکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک چه‌مکی بیروباوه‌په‌ له‌ ناو موسلماناندا.

هه‌ر بۆیه‌شه ئه‌و زاراوانه‌ی که له‌م فهرموده‌کاندا هاتوون له‌ نمونه‌ی (عَدُوٌّ^(٩٠)، طَيْرَةٌ^(٩١)، هَامَةٌ^(٩٢)، صَفَرٌ^(٩٣)، نَوْمٌ^(٩٤)، غُولٌ^(٩٥)) کۆمه‌لێک زاراوه‌ن له‌

٩٠ - عَدُوٌّ: واته‌ هیچ نه‌خۆشی و په‌تایه‌ک له‌ که‌سێکه‌وه ناگوازریتته‌وه بۆ که‌سێکی تر.

٩١ - طَيْرَةٌ: به‌ شێوه‌یه‌کی گشتیی به‌ هه‌موو ئه‌و شتانه و تراوه و ده‌وتریت که مرۆف به‌ چاری نه‌گبه‌تی یان شومی سه‌یریان بکات.

- هَامَةٌ: نه‌مه‌ش دیسانه‌وه خویه‌کی تری خراپی ناو کۆمه‌لگای نه‌فامی بوو که پروایان وابوو کاتێک که‌سێکیان لی‌ ده‌کوژیت، شتێک له‌لای سه‌ریه‌وه له‌ قه‌بره‌که‌یه‌وه دیتته ده‌رده‌وه و به‌رده‌وام هاوار ده‌کات ده‌لێت تینوومه تینویتییم بشکینن، هه‌تا بکوژه‌که‌ی نه‌کوژنه‌وه به‌رده‌وام هه‌ر وا ده‌بیت و وا ده‌لێت،

سهردهمی نه فامییدا باو بوون و نۆر حیسابیان بق کراوه و نۆر به رز نرخیتراون، به لآم له ئیسلامدا هیچ بایه خ و نرخیکیان نییه و پیغه مبهری خوا ﷺ ده په ویت هاوه له کانی لی ئاگادار بکاته وه و راستیی بابه ته کانیان بق بوون بکاته وه.

چواره م: ئەم فەرمووده یه یه ديسانه وه یه کیکی تره له وه فەرموودانه ی که دایکی باوه رداران خاتوو عایشه (رهزای خوای لی بیت) به توندی ره خنه ی له شیوازی گنپانه وه که ی گرتووه و تییدا گله یی له نه بوهوره یه کردووه که فەرمووده که ی بهو شیوه یه گنپاوه ته وه، له مباره یه وه ئیمامی نه حمده ده قیکمان بو ده گنپرتنه وه و ده فەرمویت: (أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي عَامِرٍ دَخَلَا عَلَى عَائِشَةَ فَقَالَا: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: الطَّيْرَةُ فِي الْفَرْسِ، وَالْمَرْأَةُ، وَالِدَارُ، فَقَضَيْتُ غَضَبًا شَدِيدًا، وَقَالَتْ: (مَا قَالَهُ). وَإِنَّمَا قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْجَاهِلِيَّةِ كَانُوا يَنْطَطِرُونَ مِنْ ذَلِكَ)^(۹۶). واته: دوو پیاو چونه لای خاتوو عایشه (رهزای خوای لی بیت) و وتیان: نه بوهوره یه ده لیت: که نه سب و ئافره ت و خانوو ده کریت ببه مایه ی به دب ختی و شوومی بق مرقو. خاتوو عایشه (رهزای خوای لی بیت)، که گوئی له مه بوو نۆر توپه بوو فەرموی: پیغه مبهری خوا ﷺ شستی وای نه فەرمووه، به لکو فەرموویه تی: خه لکی له سهردهمی نه فامییدا ئەم شتانه یان به مایه ی به دب ختی و شوومی سه یر ده کرد.

هه ندیکی تریش ده لێن مه به ست له (هَام) کونده په پوه که نه گدر له سه ر هه ر مالتیک بنیشتایه ته وه پێیان وابوو که ده بیته مایه ی کارل بوون و تیک چوونی نهو ماله.

- صَفَر: هه ندیک له زانایان ده لێن (صَفَر) نه خۆشه کی سک یه شه بووه به هۆی کرمتیکه وه دروست ده بوو، له ناو عه ربدا وا باو بووه که نهو نه خۆشه ده گوازرته وه. هه ندیکی تر ده لێن مه به ست له (صَفَر) مانگی صفر بووه که عه رب به مانگی شوم و نه گه تیان زانیوه و سه یر کردووه.

- نَوَاء: قوناغیکه له قوناغه کانی مانگ، هه ندیکیش ده لێن ناوی نه ستیره یه وه بارانمان بق ده باریت. پێش هاتنی ئیسلام کاتیک که باران باریبیت و تویانه به هۆی نهو نه ستیره یه وه بارانمان بق ده باریت.

- غَوْل: له ناو عه ربدا وا باو بووه که (غَوْل) جیه که له ده شت و ده ر و چۆله وانیدا په یدا ده بیت و به چه ندین شیوه خۆی ده گزیت و ریگه له خه لکی و کاروانچی ون ده کات و دیانغه وتییت.

^{۹۶} - الإمام أحمد - المسند - ج ۴/ص ۸۸ - الحديث (۲۵۱۶۸).

پېنجه م: مه به ست له شوومی و نه گبه تی ئافره ت له فهرموده کاندای به و
 شپوه یه نییه که له سه رده می نه فامییدا رافه ی بۆ کراوه، که خودی که سه که یان
 شته که ببیته مایه ی نه گبه تی و شوومی چونکه وه کو باسما ن کرد ئه م جوړه
 بۆچوونه دژ ده وه ستنیته وه له گه ل سه رجه م ده قه کانی تر دای.

که واته ده بیته شتیکی تر ه بیته ئه مه دروست بکات، که ئه ویش بېگومان
 ئاکاره کانی یا خود خووه خراپه کانی وای لیده که ن که ئافره ت بۆ پیاو ببیته مایه ی
 خه فته و بارگرانی، وه که ده مه وه ری، یان لاساری، یان ناپاکی، یان هر شتیکی
 تر که ببیته مایه ی ئالۆزکردنی زیانی هاوسه رگیریان، هر وه که چۆن خانوش
 هه ندیکجار به هو ی دراوسی خراپه وه پیاو تییدا ئاسوده نابیت، که واته خودی
 ئافره ت خو ی نابیته مایه ی شوومی و نه گبه تی، به لکو ئاکار و ره فته ره
 ناشیرینه کانی وای لی ده که ن که ده بیته به لا و نه گبه تی بۆ هاوسه ره که ی.

به لگه ی راستی ئه م بۆچوون و رافه کردنه ش ئه وه یه که پېنجه مبه ری خوا ﷺ له
 فهرموده یه کدا ده فهرمویت: {لَا شَوْمَ. وَقَدْ يَكُونُ الْيَمْنُ فِي الدَّارِ، وَالْمَرْأَةِ،
 وَالْفَرَسِ} ^(۹۷). واته: هیچ شتیکی نییه ببیته مایه ی نه گبه تی و به دبه ختی مرقفه،
 ئه گه ر خیر و چاکه له شتیکی ده بیته، ئه وه له خانوو، ئافره ت و ئه سپدایه.

له فهرموده یه کی تر دای ده فهرمویت: {الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ
 الصَّالِحَةُ} ^(۹۸). واته: دنیا هه مووی خو شیه کی که مه، باشترین و چاکترین خو شی
 دنیا ژنیکی باش و گونجاوه.

^{۹۷} - الترمذي- سنن الترمذي- ج ۵/ص ۱۲۶- کتاب (۴۵) العلم/ باب (۵۸) ما جاء في الشؤم- الحديث (۲۸۲۴). وصححه الشيخ الألباني: في صحيح الجامع حديث رقم: ۷۵۰۰. ابن ماجه- سنن ابن ماجه- ج ۱/ص ۶۴۲- کتاب (۹) النکاح/ باب (۵۵) ما يكون فيه اليمن والشؤم/ الحديث (۱۹۹۳).

^{۹۸} - مسلم- صحيح مسلم- ج ۴/ص ۱۷۸- کتاب (۱۸) الرضاع/ باب (۱۷) خير متاع الدنيا المرأة الصالحة- الحديث (۳۷۱۶). ابن حبان- صحيح ابن حبان- ج ۹/ص ۳۴۰- ذكر البيان بأن المرأة الصالحة للمؤمن خير متاع الدنيا- الحديث (۴۰۳۱).

که واته ئەم فەرموودەییە بە پێچەوانەی فەرموودەکانی ترەوه، باس لەوه دەکات که ئەگەر خێر و خۆشی له شتی کدا هەبێت ئەوه دەکرێت له ئافرهتدا بێت، ئەویش بەوهی که ئافرهتە که خور و رهفتاری باش بێت و تهبا و گونجاو بێت له گەڵ هاوسەرە که ی.

هەر بۆیە یەشە که ئافرهت خۆی بۆ خۆی نابێتە مایە ی خێر، یان خراپە، بە لکو ئاکار و رهفتارەکانی وای لێ دەکەن که ببێتە مایە ی خۆشبهختی، یان بەدبەختی مڕۆڤ.

شەشەم: روویەکی تری ئەم فەرموودانە ئەوه دەگرێتەوه که پێغه مبهری خوا ﷺ لەم فەرموودانەدا نه فی ئەم جۆره بۆچوونانە دەکات که شتێک ببێتە مایە ی نه گبهتی و شوومی له ژبانی مڕۆڤدا، بهبێ بنه مایان له قه لەم دەدات وهك له سه ره تە ی فەرموودە که دا به دەر ده که ویت و ده فەرمویت: {لَا عُدَى، وَلَا طَيْرَةٌ}.

به لām له گەڵ ئەمه شدا و له واقیعدا و له کۆن و نێستاشدا هەمیشه خه لکانێک هەبوون و هەن که به چاوی گومانه وه سه یری ئەم جۆره شتانه یان کردووه، هەندیکجار به مایە ی نه گبهتی و بهدبەختیان زانیون، بۆیه پێغه مبهری خوا ﷺ ئاماژه به م راستییه دهکات له ناخی خه لکدا هه یه، نهك له شه رعدا وایه، واته که ده فەمویت: {وَإِنَّمَا الشُّومُ فِي ثَلَاثَةٍ}. مه بهستی ئەوه یه لای خه لکانێک وایه، یان خه لکانێک وایه بیر ده که نه وه، هەر بۆیە یەشە له فەرموودە ی دووه مدا به گومانه وه باسی لێوه دهکات و ئەو جۆره بۆچوونانە لاواز نیشان دەدات و ده فەرمویت: {إِنْ كَانَ الشُّومُ فِي شَيْءٍ}. واته: هەر چه ند له راستییدا شتی وانیه، به لām ئەگەر نه گبهتی و بهدبەختی له شتی کدا هەبێت وهك خه لک بۆی ده چیت، ئەوه خه لک له م سی شته دا به دییان دهکات.

ماوه ته وه ئەوه بلێن که مڕۆڤی باوه ردار هەمیشه ده بێت باوه ری واییت که هیچ سوودێک، یان زیانیکی پێ ناگات مه گەر ئەوه نه بێت که خوا خۆی بریاری له سه ر داوه و دیاری کردووه، قهت خوا هیچ دروستکراویکی خۆی نه کردووه ته

مايهی نه گبه تی و شوومی بۆ خه لکی تر، مروفۆ زۆر جار که توشی ناپه حه تی، یان نه هامة تیه ک دیت به هۆی کرده وه ی به دی خۆیه وه یه تی، یان خوا ده یه ویت تاقی بکاته وه. ژن و پیاویش له هه موو ئه م خالانه ی که باسما ن کردن هاویه شن. که واته چۆن ژنیک ی به دخوو و شرپ ده بیته ما یه ی نه گبه تی و سه رگه ردانی به هه مان شیوه پیاو یکی به دخوو و شرپش ده بیته ما یه ی نه گبه تی و سه رگه ردانی ژن و خیزان.

فه رمووده ی شه شه م:

عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : { أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى امْرَأَةً، فَدَخَلَ عَلَى زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ فَقَضَى حَاجَتَهُ مِنْهَا، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ لَهُمْ: إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبَرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، فَإِذَا أَبْصَرَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً فَلْيَأْتِ أَهْلَهُ فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ }^(٩٩).

واته: جابری کوری عه بدوللا ده فره مویت: پیغه مبه ری خوا ﷺ ئافرتیک ی بی نی، پاشان چوو ه لای زه ی نه بی کچی جه حشی خیزانی و پاشان هاته وه لای هاوه لانی و پیتی فره موون: ئافره ت له سه ر شیوه ی شه ی تان روو ده کات و له سه ر شیوه ی شه ی تان پشت هه لده کات، هه ر یه کیکتان ئافره تیک ی بی نی و سه رنجی راکیشا بابجیته لای خیزانی، ئه وه شوینه واری ئه و سه رنجه و کاریگه رییه له سه ر ده روونی لا ده بات.

دیاره ئه م فره مووده یه ش هاوشیوه ی فره مووده کانی تر نه گه ر ته نیا رافه کردنیک ی رووکه شی بۆ بکه ی ن ئه و توشی کۆمه لیک ئالوژی و گومانمان ده کات،

^{٩٩} - مسلم - صحيح مسلم - ج ٤/ص ١٢٩ - كتاب (١٧) النکاح/ باب (٢) ندب من رأى امرأة فوقع في نفسه إلى أن يأتي امرأته أو جاريته فيواقعها الحديث (٣٤٧٣). الإمام أحمد - المسند - ج ٢٢/ص ٤٠٧ - الحديث (١٤٥٣٧).

جا بۆ رهواندنه وهی ئه و ئالۆزی و گومانانه و تیگه یشتنی زیاتر له چه مکه کانی
 فهرموده که، ئه م چه ند خاله ده خهینه روو:

یه که م: مه به ست له وشه ی {الْمَرْأَةُ} له م فهرموده یه دا که ده فهرمویت {إِنْ
 الْمَرْأَةُ} هه رچه ند به گشتگیری گوزارشتی لی کراوه، به لام مه به سستی فهرموده که
 ته نیا ئه و ئافره تانه ده گریته وه که نامه حره من و به هۆیا نه وه پیاو توشی تاوان و
 گونا هه بن، دایک، یان کچ، یان خوشکی مرۆف ناگریته وه، چونکه ئه مانه قه ت جیتی
 سه رنجی به دی پیاو نین تا بینه مایه ی له خشته بردنی مرۆف، که واته هه رچه ند
 وشه که ش به گشتیتی هاتوه، به لام مه به ست پیتی که سانیککی تاییه تن.

ئه م شیوازی گوزارشتکردنه ش له عه ره ببیدا زۆره و ته نانته له قورئانی شدا
 به کار هاتوه، بۆ نمونه خوا ی په ره ردگار له قورئاندا ده فهرمویت: ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ
 النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾^(۱۰۰). واته: یان ئه وان - بیا وه پان - ئی ره یی به
 خه لکی ده بن که خوا له میهره بانی خۆیه وه به خششی له گه ل کردوون، جا
 هه رچه ند وشه ی (الناس) له زمانی عه ره ببیدا وشه یه کی گشتگیره و هه موو خه لکی
 ده گریته وه، به لام له م ئایه ته دا مه به ست پیتی ته نیا پیغه مبه ر ﷺ و
 ئومه ته که یه تی، چونکه بیا وه پان له جووله که و خاچه رسته کان ئی ره بیان پی
 ده بردن.

که واته ئه م فهرموده یه ره گه زی مینه ناگریته وه به گشتیتی، به لکو ته نیا ئه و
 ئافره تانه ده گریته وه که نامه حره من به پیاو و به شیوه یه ک ده رده که ون که ده بنه
 جیتی سه رنجی پیاو و له خشته بردنی.

دووهم: کاتی که پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فهرمویت: ئافره ت له سه ر شیوه ی
 شه یتان روو ده کات و له سه ر شیوه ی شه یتان پشت هه لده کات، دیاره مه به سستی
 ئه وه نییه که ئافره ت له هه موو روویه که وه وه ک شه یتان وایه، چونکه ئه م جوۆره

^(۱۰۰) - سورة النساء: الآية: ۵۴.

تیگه یشتنه دژ ده وه سیتیته وه له گه ل هه موو نه وه ده قانه ی قورئان و سوننه ت که باس له ریز و گه وره یی مروفه کان ده که ن به گشتیی، چونکه خوی په روه ردگار له چهند شوینیک له قورئاندا باس له وه ده کات که چۆن منه تی له گه ل نه وه کانی ئاده م کردوه، له سه ر جوانترین و باشتترین شیوه دروستی کردوون ریزی لی ناو، له م باره یه وه ده فره رمویت: ﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾^(۱۱). واته: ئیمه مروفمان له سه ر جوانترین و باشتترین شیوه دروست کردوه.

ده فره رمویت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾^(۱۲). واته: ئیمه ریزمان له نه وه کانی ئاده م گرتوه، هه ر له چوارچپوه ی نه م ریزگرتنه دا بووه که خوی په روه ردگار فره رمانی به سه رجه م فره شته کانی کردوه که کړنووشی ریزلێنان بۆ ئاده م بیه. جا ئایا ده گونجیت پیغه مبه ری خوا ﷺ به پیچه وانه ی نه وه موو ده قانه وه ئافره ت به شه یتان بشوبه یت؟

سێیه م: شه یتان له قورئاندا نمونه ی ناشیرینی و قیزه ونی و بیژراوییه، خوی په روه ردگار که باسی سزا و ناخوشییه کانی دۆزه خ ده کات باسی دره ختی ﴿الرَّقُومَ﴾ ده کات، که خواردنی خه لکی دۆزه خه، له وه سفی به ره که یدا ده فره رمویت: ﴿طَلَعَهَا كَأَنَّهُ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾^(۱۳). واته: به ری نه وه داره له ناشیرینی و نه خوازراوییدا وه کو سه ری شه یتانه کان وایه.

جا نه گه ر شه یتان نمونه ی ناشیرینی و خراپه و ترساندن بیت، ئافره تیش نمونه ی جوانی و ناسکی بیت، که واته ده بیت مه به ست و هۆکاریکی تر هه بیت له پشت نه وه شوبه اندنه وه، دیاره نه وه مه به سته ش به راوردکردنه له نێوان یه ک خالی هاویه شی نێوان ئافره تی نامه حه رم و شه یتان و کاریگه رییان له سه ر پیاو.

^{۱۱} - سورة التین: الآية: ۴.

^{۱۲} - سورة الإسراء: الآية: ۷۰.

^{۱۳} - سورة الصافات: الآية: ۶۵.

نه ویش له و رووه وهی که چۆن شهیتان هه میسه له هه ولّی فریودانی
 مرقفه کاندایه له ریی جوانکاری و رازاندنه وهی شته یاساغه کانه وه، ئافره تانیش زۆر
 کات نه م رۆله ده بینن و ده بنه مایه ی لاریخستنی پیاوان و له خشته بردنیا به هوی
 ده رخستن و نمایشکردنی نه و جوانیه سروشتیه ی که خوا پیتی داو له بهردهم
 کهسانی نامه حره مدا.

چونکه نه و جوانیه نهی که نه و جۆره ئافره تانه نمایشی ده کهن له بهردهم
 پیاوانی بیگانه دا وه ک جوانی و له زه ته یاساغ و رووکه شه کانی دنیا وایه و له
 خه لکی باوه ردار هه رامن و یاساغن و له زه تیکی کاتی و سزایه کی هه میسه یی و
 نه براوه ی به دوا دا دیت.

بۆیه زۆر هه له یه نه کهر ئیمه بلّین یان واتیبگه ی که پێغه مبه ری خوا ﷺ
 فهرمویه تی ئافره ت وه کو شهیتان وایه، به لکو مه به سستی نه وه یه که نه و
 کاریگه ریه ی جوانی ئافره ت له سه ر پیاوی دروست ده کات و ئاکامه که یشی وه کو
 نه و کاریگه ریه وایه که شهیتان له سه ر خه لکی دروستی ده کات و به جوانیه کانی
 دنیا فریویان ده دا ت.

یان ده کریت بلّین مه به سستی فهرمووده که نه وه یه که شهیتان رۆلّیکی به د و
 خراپ ده بینیت له په یوه ندی نیوان ئافره تانی نامه حهره م و پیاواندا، به وه ی که
 هه رکات پیاو ئافره تیک ده بینیت ئیتر شهیتان هه تا نه و ئافره ته دیت و تیپه ر
 ده بیت له هه ولّی نه وه دایه که چۆن جوانیه کانی نه و ئافره ته لای نه و پیاوه
 برازینیت وه و پیتی فریو بدات، له کاتیکدا له وانه یه خیزانی خوی سه د قاتی نه و
 ئافره ته جوانتر بیت، به لام بۆ خیزانی خوی شهیتان نه و رۆله نابینیت، به س بۆ
 خه لکی بیگانه و کاری حهرام نه و نا پاکیه ده کات، بۆیه پێغه مبه ری خودا ﷺ
 ده فهرمویت: ئافره ت له سه ر شیوه ی شهیتان روو ده کات و له سه ر شیوه ی
 شهیتان پشت هه لده کات.

چاره‌م: هر وهك چۆن خوای په‌روه‌ردگار به‌ری ئه‌و داره‌ی دۆزه‌خ به‌سه‌ری شه‌یتانه‌كان ده‌شوبه‌ینی، بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر بیزراو و قیزه‌ونی بکات، پیغه‌مبه‌ری خوایش ﷺ ئه‌و ئاکار و کاریگرییه‌ی ئافره‌ت به‌ ئاکار و کاریگری شه‌یتان ده‌شوبه‌ینی، به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی که ئه‌و جوړه ره‌فتارانه بیزراو و قیزه‌ون بکات لای خه‌لکی باوه‌ردار و خه‌لکی ئاگادار بکاته‌وه له‌ گه‌وره‌یی و مه‌ترسی ئه‌و جوړه تاوانانه، جا چ ئافره‌تان ئاگادار بکاته‌وه له‌وه‌ی که بۆ پیاوی نامه‌هره‌م و بۆ بازار و شوینه گشتیه‌كان خویان نه‌پارزینه‌وه و نه‌بنه مایه‌ی خراپه و لای خستنی خه‌لکی، چ پیاوان ئاگادار بکاته‌وه که چاویان له‌ ئاست ئه‌و جوړه جوانیه‌یه بپۆشن و به‌دویدا نه‌پۆن، چونکه ئه‌و جوانیه‌یه هاوشیوه‌ی جوانیه‌یه‌کانی دنیا و شته یاساغه‌كان له‌ مرقفی باوه‌ردار قه‌ده‌غه‌ن و ئاکامه‌که‌ی ته‌نیا مایه‌پوچی و په‌شیمانی دنیا و قیامه‌تی له‌ دوايه.

که‌واته مه‌به‌ستیه‌کی تری ئه‌م ته‌شبهه بیزراوکردنی ئه‌و جوړه شته یاساغانه‌یه به‌لای مرقفی باوه‌رداره‌وه چ ئن بن یان پیاو.

پینجه‌م: سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ بره‌گی یه‌که‌می فهرموده‌که‌دا و له‌ ریی ئه‌و جوړه ته‌شبهه‌وه ویستویه‌تی قه‌ناعت به‌ هه‌ردوو ره‌گه‌زی مرقفی باوه‌ردار بکات، که واز له‌ جوړه کارانه به‌ینن و شوینی نه‌که‌ون، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌زانیت که خه‌لکانیه‌کی زۆر هه‌ن ده‌بنه نیچیری شه‌یتان و له‌ ساتیک له‌ ساته‌کانی باوه‌پکزییدا توشی ئه‌م جوړه هه‌رامانه ده‌بن، بۆیه وهك مامۆستایه‌کی دلسۆز و نوژداریه‌کی لیژان هه‌ولئ ئه‌وه‌ی داوه که به‌ زووترین کات کاریگری ئه‌و تاوانه له‌سه‌ر ناخی باوه‌رداران به‌سپێته‌وه و ریگه‌ی خۆپزگارکردنیان نیشان بدات و ده‌فه‌رمویت: هه‌ر یه‌کێکتان ئافره‌تیه‌کی بیینی و سه‌رنجی راکیشا بابچیته لای خیزانی، ئه‌وه شوینه‌واری ئه‌و سه‌رنجه و کاریگرییه‌که‌ی له‌سه‌ر ده‌روونی لا ده‌بات.

شه شهه: ئەم شىوازەى كه جابر فهرمووده كهى پى ده گىرتته وه شىوازىك بووه له شىوازەكانى فىركردنى پىغه مبهى ﷺ بۆ هاوه لانى، كه زۆركات هەولى داوه به عەمەلى و هەك مامۆستايەك خۆى كارىك بكات لە پىشچاوى هاوه له كانى تا ئەوانىش چاوى لىبەكن و شوپىپى هەلبەگن، چونكه جابر ده فهرمويت پىغه مبهى خوا ﷺ ئافره تىكى بىنى و پاشان چووه لای زەينه بى كچى جەحشى خىزانى.. هتد.

هەرچەند خەلكانىكى نەفسنەزم و كەمفرسەت هەوليان داوه ئەم فهرمووده به بهو شىوازەى كه لە گەل رهوشتى بهد و دهروونى نه خوشتياندا ده گونجيت رافه بكن، به لام هىچ به لگه يەكيان به دهسته وه نيه تا بۆچوونه لاوازه كانيانى پى پشتراست بكه نه وه، كه گوايه واى رافه ده كەن، كه ئەو ئافره ته سه رنجى پىغه مبهى خوداى ﷺ راكىشاوه و پىغه مبهى خودا ﷺ له كاردانه وهى بىنى ئەودا ئەو كارهى كردووه.

له كاتىكدا له هىچ كام له رىواته كانى ئەم فهرمووده بهدا باسى ئەو ئافره ته نه هاتووه كه ئايا كى بووه، پىر بووه، يان گەنج، جوان بووه، يان ناشرىن، تا بزەنن كارىگەرى هەبووه له سه ر پىغه مبهى خودا ﷺ يان نا؟

پاشان ئەگەر گریمان ئەو ئافره ته زۆر جوانىش بويت، ئايا پىغه مبهى خودا ﷺ ئەوه نده ئاره زووباز بووه تا خۆى پى نه گىريت تا دانىشتنه كهى له گەل هاوه له كانى ته واو بكات و يەك سه ر جىيان بهيلىت، بجىته لای خىزانى و پاشانىش بىته وه لايان ئەوه شيان پى به فهرمويت؟.

باشه نه يده توانى توژىك خۆى بگىريت تا هاوه لانى به جىي ده هيلن و پاشان ئەو كاره بكات و كه سيش پى نه زانىت؟.

به پاستى ئەمانه هەمووى زۆر دوورن له راستىيه وه و زۆر دوورن له رهوشتى به رزى پىغه مبهى سه روه رمانه وه ﷺ كه هەموو ژيانى خۆى بۆ خواپەرستى و خزمەت كردنى خەلكى ته رخا ن كردبوو، ته نانه ت شه وانىشى به شه ونويز زىندوو

دەكرده و ئەوەندە شەونوژی دەكرد تا قاچی موباره کی دەئاسا و ئەستوور دەبوو.

كەواتە راستیی مەسەلەكە ئەوەیە كە پێغه مبه‌ری خودا ﷺ ویستویه‌تی حوكمێکی شەرعی بە شیوازیکی كرداری بۆ هاوێلانی روون بكاته‌وه و تێیان بگه‌یه‌نێت، كە ئەمە جۆریكە لە جۆره‌كانی چاره‌سه‌ركردن و بنه‌بركردنی شوێنه‌واره‌كانی تاوان لە ناخی مرقۆفی باوه‌رداردا.

ئەگەر بیه‌ینی ئافره‌ته‌كە کاریگه‌رییه‌کی هه‌بووێت، ئەوه زیاتر له‌وه‌وه نزیكه‌ كه کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌ندێك له‌ هاوێلانی دانیه‌شته‌كه دروست كرده‌بێت، نه‌ك له‌سه‌ر ناخی خودی پێغه مبه‌ر ﷺ، پاشان پێغه مبه‌ر ﷺ ویستیێتی به‌و شیوه‌یه‌ فێریان بكات كه چۆن خۆیان له‌و کاریگه‌رییه‌ رزگار بکهن، ئەم حوكمه‌یش حوكمێکی گشتیه‌ی بۆ ئەوان و بۆ سه‌رجه‌م موسلمانانیه‌.

كۆتایی:

سوپاس و ستایش بۆ زاتی تاکی پاکی په‌روه‌ردگار، له‌سه‌ر هه‌موو نیعمه‌ت و به‌خششه‌كانی و له‌ پێش هه‌موویانه‌وه نیعمه‌تی ئیسلام، دروود و ره‌حمه‌ت بۆ سه‌ر گیانی پاکی پێشه‌وا و سه‌روه‌ری مرقۆفیه‌تی حه‌زیه‌تی موحه‌ممەد ﷺ و گشت یار و یاره‌ران و شوێنكه‌وتوانی به‌ گشتیی.

له‌ كۆتا زنجیره‌ی باسه‌كه‌ماندا پێمخۆشه‌ خه‌رمانی هه‌موو ئەو دهرئه‌نجامانه‌ بخرمه‌ به‌ر دیده‌ی ئێوه‌ی به‌رپێز، كه‌ له‌ ئەنجامی ئەم توێژنه‌وه‌یه‌دا به‌رده‌ستمان ده‌كه‌وێت، هه‌ر له‌ روانگی ئەو دهرئه‌نجامانه‌یشه‌وه كۆمه‌لیك پێشنیاز پێشكه‌شی ئێوه‌ی ئازیز بكه‌م.

هه‌ر وه‌ك ئاشكرايه‌ كه‌ توێژینه‌وه‌كه‌ دوو ته‌وه‌ره‌ له‌ خۆ ده‌گرێت:

ته‌وه‌ره‌ی یه‌كه‌م: له‌سه‌ر ره‌واندنه‌وه‌ی گومانه‌كانه‌ له‌سه‌ر چۆنیێتی و چه‌ندێتی هاوسه‌رگه‌رییه‌كانی پێغه مبه‌ر ﷺ.

تهوهره‌ی دووهم: له‌سه‌ر ره‌واندنه‌وه‌ی گومانه‌كانه له‌سه‌ر چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌كی
 پیتغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ی ئافره‌تان.
 به‌لام ئیمه له‌ باس‌کردنی ده‌رئه‌نجامه‌كاندا هه‌موو ده‌رئه‌نجامه‌كان سه‌باره‌ت به
 هه‌ردوو ته‌وه‌ره‌كه به‌پێی گرنگییان ده‌خه‌ینه روو به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه.

ده رڼه نڅامه کانا:

- نایینی پیروزی نیسلام کۆتا په یام و ریښای خوی په روه ردگار به بۆ سه رجه مروفایه تی به گشتی به بی جیاوازی کردن له نیوان هیچ کام له تاکه کان، یان ره گهزه کان له کۆمه لگاگاندا.

- واتای نایینیش ته نیا نه و حوکمانه ده گرتنه وه که سه رچاوه که ی قورنای پیروز بن، یان سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ بن، به دهر له م دوانه قسه ی هیچ زانا و شه رعناستک مال نییه له سه ر نیسلام و ناشکریت وه کو نایین سه یر بکریت.

- هه لسه ننگاندن، یان تیروانینی نیسلامیش بۆ هه ر مه سه له یه ک ناکریت ته نیا له فرموده یه که وه وه ریگریت، به بی نه وه ی بگه پینه وه سه ر هه موو نه و به لگانه ی تر که له و باره یه وه هاتوون، یان دلنیا بین له وه ی که تا چه ند نه و فرموده یه دروسته، یان نا؟ نایا حوکمه که ی سپراوه ته وه یان هه ر ماوه، یان حوکمه که ی تاییه ته یان گشتگیره؟ یان به بی گه پانه وه بۆ نه و شوین و بارودوخه ی که نه و فرموده یه ی تیدا و تراوه، یان گه پانه وه بۆ شروقه و راشه کردنی زانایان بۆ نه و فرموده یه، که به مانه هه مووی پیکه وه نه و جا ده توانین قسه له سه ر فرموده یه ک بکه ین و بیکه ینه به لگه بۆ سه لماندنی کاریک، یان حوکمیکی شه رعی.

- ره گهزی نیر و می له دیدی نیسلامدا دوو جه مسه ری هاوتا و پیکه ینه ر و ته واوکه ری یه کترن و هیچ کامیان به بی نه وی تریان بوونی نییه و نابی و په یوه ندیه کانی نیوانیشان له سه ر بنه مای ریز و خۆشه ویستی و دادپه روه ری له دابه شکردنی نه رک و مافه کاند و به ره چا وکردنی تاییه ته ندیه جه سته یی و ده روونییه کانی هه ری که یان بنیات تراوه، به دهر له مانه هیچ کام له م دوو ره گهزه له سه ر بنه مای ره گهزی ریزی له به رامبه ره که ی زیاتر نییه.

- هیچ کام له و پرۆسه هاوسه رگرییه ی که پیغه مبه ر ﷺ نه نجامی داوون بچووکترین ره خنه ی شه رعیی، یان یاسایی هه لئاگرن له هیچ روویه که وه، چونکه هه موو نه و هاوسه رگرییه ی که نه نجامی داوون هه موو مه رجه شه رعیه کان و

ياساييه كانيان تيدا بووه، تهنهت به پئوه ره ياساييه كانى سدهى بيست و به كه ميش.

— گيرانه وهى هوكارى زورى خيزانه كانى پيغمبه ر ﷺ بۆ مه سه لهى ناره زوبازى قسه يه كى ببنه ما و بيه لگيه، چونكه پيغمبه رى خودا ﷺ تا تهمه نى بيست و پينج ساليش هر بيرى له ژنه ينان نه كردوه ته وه، تا خاتو خه ديجه خوى پيشنيزى نه وهى بۆ كردوه كه شووى پى بكات، نه و كاتيش خاتو خه ديجه تهمه نى پازده سال له پيغمبه رى خودا ﷺ گوره تر بووه، پاش نه ويش تا تهمه نى په نجا ساليش بيرى له ژنه ينان نه كردوه ته وه، تا خاتو خه ديجه كۆچى دوايى كردوه و پاشتر بيوه ژنيكى ترى هيناوه كه نه ويش پازده سال له خوى گوره تر بووه، دواتر خيزانه كانى ترى هيناوه، جا نه گهر كه سيك ناره زوباز بيت ئايا ده گونجيت تا تهمه نى بيست و پينج سالى هر بير له ژنه ينان نه كاته وه و پاشانيش رازى بيت به وهى هه موو تهمه نى لاويى له گهل ئافره تى بيوه ژن و به سال اچوودا به سهر به ريت؟.

— دواتر نه گهر كه سيك له سه ره تاي لاوى و له و كاتهى كه مروفنيكى ناسايى و ساده بووه ئاوا ژيابيت، ده كریت له تهمه نى پيرى و پاش پيسپاردنى نه ركى پيرۆزى پيغمبه رايه تى ئالودهى كارى ناره زوبازى بووبيت؟.

— له پاش نه ويش له ناو هه موو نه و خيزانانهى كه هيناوانى ته نيا خاتو عايشه كچ بووه و هه موو نه وانى تر بيوه ژن بوون، له كاتيكدا نه گهر پيغمبه رى خودا ﷺ كه سيكى ناره زوباز بوايه ده يتوانى هه موو خيزانه كانى كچ بن و بگهر جوانترين و هه لكه وتووترين ئافره تانى عه ره بيش بن، چونكه هه موو ئافره تيك ئاواتى به وه ده خواست كه ببیته خيزانى پيغمبه ر ﷺ و هه موو بنه ماله يه كيش به شانازيان ده زانى كه كچى بده نى، به لام به پيچه وانه وه زۆريك له و هاوسه رگيريانهى كه پيغمبه رى خودا ﷺ نه نجامى داون نه رك و بارقورسى بوون بۆ خوى و له سهر خواست و له پيناو ناره زوى خویشيدا نه يه يتاوه، به لكو له سهر

فرمانی خوی گه وه، یان له سه ر داوای ئافره ته کان خویان، یان وهك سۆزێکی مرقا هیه تی و پیغه مبه رایه تی، یان له بهر به رژه وه ندی بانگه وازه که ی بووه .

- سه ره پای ئه مانه هه مووی، پیغه مبه ری خودا ﷺ هه موو ژیا نی به هه ژاری و نه داری گوزه راندوو ه و ئه مه جگه له خه ریکبوون و سه رقالتی به رده وامیشی به کاری بانگه واز و په رستشکردن بۆ خوی په روه ردگار، ئه مه یش پیچه وانی ژیا ن و ناکاری ئه و که سانه یه که سه رقالتی ئاره زوبازی و ژیا نی دونیا ن.

- ئایینی پیرۆزی ئیسلام هه ر له سه ره تای هاتنه وه به ئایینی چه وساو ه و هه ژاران ناسراوه و به رگری ته واوی له مانی خه لکانی چه وساو ه و ژێرده ست کردوو ه، له پیش هه موویشیا نه وه مانی ئافره تان، هه ر بۆیه شتیکی نامۆ نییه که ده بینین یه که م که س که باوه پی به م ئایینه پیرۆزه هیناو ه خاتوو خه دیجه ی خیزانی پیغه مبه ر ﷺ بووه، یه که م شه هیدیش له پیناو ئه و ریبا زه دا هه ر ئافره ت بووه، بۆیه ژۆر جیی سه رسوپمانه که خه لکانێک باس له وه بکه ن که ده قێک هه بیته له ئیسلامدا سووکایه تی به ئافره ت بکات، یان له ریزی که م بکاته وه؟ به لکو هه موو ئه و ده قانه به هه له به و شیوه یه رافه ده کړین، ئه و ده قانه یش که له م توێژینه وه یه دا باسما ن کردوون زه قترینی ئه و ده قانه ن که دوژمنانی ئیسلام له و بواره دا و له پیناو به دیه پنانی نیازه گلاوه کانیاندا به کاری ده هینن، گه ر نا له راستیدا وانین، رووی راستیی ئه و ده قانه مان له توێژینه وه که دا به وردی باس کردوو ه .

پیشنیازہکان:

- ئايىنى پىرۆزى ئىسلام ئايىنى زۆرىنەى ھەرە زۆرى مىللەتى كوردە بە خەلکانى ئىسلامىي و ەلمانىيە، پىرۆزىيەكى تايىتە خۆى ھەيە لە دلى ھەموو خەلکید، پىدەچىت تاکە خالىكى ھاوبەش بىت لە نىوان ھەموو ھىز و ھۆز و تىرە و چىن و تويزەکانى گەلەكەماندا، ھەر بۆيە ناکرىت بە ناوى ئازادى بىرپاۋە خەلکانىكى ھەرزە و كالفام رىگە بە خۆيان بەدەن، يان رىگە بدرىن لە میديا و گۆفار و رۆژنامە جىاجىاكاندا قسەى بەرز و نزم و بىيەنەما بەرامبەر بە خوا، يان پىتغەمبەر ﷺ، يان قورشان، يان ھەر بنەمايەك، يان دروشمىكى ئەو ئايىنە بکەن و سووکايەتى بە پىرۆزىيەکانى مىللەت بکەن، بەبى ئەو ھىچ شارەزايىيەکیان لەسەر ئەو بابەتەنە ھەبىت کە قسەى لەسەر دەکەن، يان ئامادەبىيان ھەبىت گەفتوگۆى لەسەر بکەن، پىتويستە ياسا رىوشوینى گونجاو بگرتە بەر بۆ رىگەگرتن لە و جۆرە دیاردە دزىوانە و سزای توند لەسەر ھەموو ئەو کەسانە دابىت کە ئەو جۆرە کارانە دەکەن.

- ئەمەيش ئەو ناگەيەنیت کە خەلک بە ھىچ شىۋەيەك بۆى نەبىت قسە لەسەر ئايىن بکات، يان پرسىارى لەسەر کۆمەلەك شت بۆ دروست نەبىت، يان رەخنەى لى نەگرت، بەلکە خوا خۆى کە عەقل و ژىرىسى بەخشىۋە بە مرقۇ و پاشان فروستادەکانى خۆى بۆ رەوانە کردوون، ويستى وابوو کە مرقۇ عەقلى کارا بکات و ژىرانە مامەلە لەگەل دەورووبەريدا بکات و کويزانە حوکم بەسەر ھىچ شتىکدا نەدات، خۆيشى لە ھەموو کەس زاناترە و دەيزانى کە سەرئەنجام خەلکانىک دەبن نەفس و شەيتان و دونيا گومرا و سەرلەشيتاۋ و لاپىيان دەکات و ھەلوئىست ۋەردەگرن بەرامبەر بە ئايىنەکەى.

بەلام کەسىک کە رەخنەيەك دەگرت پىتويستە رەخنەگرتنەکەى بابەتییانە بىت و بنەمايەكى دروستى ھەبىت، پاشانىش ئەو کەسە ئامادەبىت بەرگى لە قسەکانى خۆى بکات و لە بەردەم دادگا ئامادەبىت کە قسەکانى بسەلمىنیت، نەك خەلکانىک لە ژىر پەردەى ئازادى بىرپاۋا کۆمەلەك جوتىنامە و سووکايەتى و قسەى ناشىرىن و بوھتانى بىيەنەما لەسەر شتە ھەرە پىرۆزەکان بنووسن و بىر و ژىرىسى خەلکى پى

ژەھراوی بکەن، لەو لایشەو دەسلەت دەستەوسان تەماشایان بکات، یان دەست لە پشتیان بدات و کارناسانیان بۆ بکات، بە راستی ئەمە جێی نینگە رانیی خەلکە.

من لێرەدا یەک پرسیار دەکەم: ئایا هێزێ دەسلەت ئەو سووکایەتی و جۆینامانە بەرامبەر بە خۆیان قبول دەکەن؟ باشە بۆچی بۆ ئەوەیان خەلک ئازاد نییە و ھەر کەس شتیکیان لەسەر بنووسیت دەست بەجێ راپێچی بەندینخانە و دادگا دەکەیت، بەلام سەبارەت بە ئایینی ئیسلام خەلک ئازادە و بۆی ھەیە ھەموو شتێک بڵێت؟ بۆیە پێویستە دەسلەت بە خۆیدا بچێتەو و بە یاسا رینگا لەو دیاردە درێوانە بگرێت.

— پێویستە پارتە سیاسییە ئیسلامییەکان و ریکخواوەکانیان و مامۆستانیان ئایینی ئیسلامی بەرێز و خەلکانی شارەزا و پەسپۆر لە بوارە شەریعیە جیا جیاکاندا، ھەولێ جددیی بدەن بۆ رینگەگرتن لەم جۆرە کارانە، یەکەم: ھەولدان و فشار خستە سەر دەسلەت بۆ دانانی کۆمەڵێک دەقی یاسایی کە رینگە لەم جۆرە دیاردە درێوانە بگرێت، دووەم: لە رینگە توێژینەو و نوسراو و بلاوکردنەوێ جیا جیاو.

ھەرچەند من مەبەستم ئەو نییە و ھەرگیزیش لەگەڵ ئەو نەیم کە وەلامی ئەو جۆرە کەسانە بدرێتەو کە ئەو جۆرە بێرێزیانە بەرامبەر بە پێرۆزییەکانی میلەت دەکەن، چونکە ئەو خۆیان نە بابەتەکانیان ئەوەندە ھەلناگرن کە مەروە کاتی خۆیان پێتو بەسەر بەریت، زۆریشیان ھەر بەو مەبەستە ئەو جۆرە کارانە دەکەن کە خۆیان بێننە ناو ناوان و باس بکەن، یان فرۆشی گۆفار و رۆژنامەکانیان پێ زیاد بکەن.

بەلام لەگەڵ ئەوەم با ئێمە رووی گەشی ئەم ئیسلامە بۆ خەلکی بخەینە روو، با بێن ئەو شتانەی ئالۆزییەکیان تێدا یە و جێی قسە و باسن لەلای خەلکی بۆ خەلکیان روون بکەینەو و ئالۆزییەکانی پێوەنینەو، چونکە فەرھەنگ و کتێبخانەی زمانی کوردی زۆر ھەزارە لە زانستە شەریعیەکاندا لە ھەموو رووێکەو (فیقھی، سیاسی، رۆشنبیری، کۆمەلایەتی، ئابووری، مێژووی و ھتد)، تەنانت ھەندیک بوار لەو بوارانە ھەن کە بە زمانی کوردی تەنانت یە کتێبێشی لەسەر نەنووسراوە، کە ئەمە بۆشاییەکی گەورە یە لە کتێبخانە و فەرھەنگی میلەتێکی موسلماندا، بۆیە پێویستە ھەموو لایەک بە جددیی بیر لەم مەسەلە یە بکەینەو و کۆمەڵێک رێوشوێنی گونجاو

بگرینه بهر بۆ پرکردنه وهی ئه و که لینه، ئه ویش له رینگه ی دروستکردنی کۆمه لێک دهسته و ناوه ندی توێژینه ی زانستی و یه کخستنی گشت هیز و تواناکان بۆ سه رخستنی ئه و پرۆژه یه .

- خالێکی گرنکی تر ئه وه یه که ئیمه کولتورێکی فیهقی زۆر ده وله مندمان هه یه به زمانی عه ره بی، به لام ئه و کولتوره ئه و نه ده زۆر و ئالۆزه که که سیك زۆر شاره زا نه ییت زه حمه ته به توانیت سه ری لێ ده ربکات، هه م له رووی زمانی داپشتنه وه و هه م له رووی بیرو بۆچونه جیاوازه کانه وه له سه ر بابه ته کان، هه ر بۆیه هه ندیک جار که ده گه رپیتته وه سه ر بابه تیکی فیهقی سه رت لێ ده شیویت نازانیت بۆچونی کی راسته و به لگه کانی به هیژتره له وه ی دیکه ؟ جا بۆ ئه وه ی ئیمه خۆمان له م ئالۆزی و فره بۆچوونیه بیاریژین و کولتورێکی ئیسلامیانه ی هاوچه رخ ی هه مه بابه ت بۆ خۆمان دروست بکه ی و به زمانی کوردی بیخه ی نه بهر ده ستی خویتنه ری کورد، پێویسته هه ول به ده ی ئه و ئالۆزی و فره بۆچوونیه نه گوێژینه وه کولتورێکی ئیسلامی کوردی خۆمان، فیهقی که ره سه نی به لگه دار دابریژینه وه که ته نیا ئه و بۆچوونانه ی تیدا تۆمار بکریت که راست و دروسته و قسه هه لئاگریت، ئه م شیوه داپشتنه په یره و بکه ی له هه موو بواره کانه دا، چونکه سه رده می ئیمه زۆر له سه رده مانی پێشوو جیاوازتره، ناکریت ئیمه له سه ده ی بیست و یه کدا به هه مان عه قلیه تی ده سه ده ی پێشوو بنووسین و بخوینینه وه، گرنگ ئه وه یه ئیمه ئایینی ئیسلام وه کو خۆی چۆنه ئاوها بیخه ی نه وه بهر دیده ی خه لکی به یی زیاد و که م، نه ک وه ک ئه وه ی خه لکی باسی ده که ن، ئه و هه ل و که م و کورپیانه ی که له سه رده مانی پێشودا هه بوون ئیمه راستیان بکه ی نه وه و ئاماژه یان پێ بکه ی و پاساوی ئه و هه لانه ییش بۆ خه لکی بخه ی نه روو، بۆ ئه وه ی ده رفه ت به خه لکی به ده نه ده ی نان و پیازی پێوه بخوات.

له کۆتاییدا:

بابه تەکانی ئەم توێژینه وهیه لهو بابەتانەن که زۆر تەمومز و ئالۆزیی له سەر دروست دەکریت و خەڵکانیک رووی راستییهکانی تیدا دەشتوینن. هیوادارم که توانیبیتم هەندیک لەو ئالۆزیی و رهخنه و گومانانەم وهلام دابیته وه، دنیایشم له وهی که ئەم کاره‌ی منیش وهکو هه‌موو کاریکی تری مڕۆفکرد له هه‌له و په‌له به‌دهر نییه، ئەگەر توانیبیتم شتیکی باشم خستبیته به‌ر دیدهی خۆینه‌ر نه‌وه له فه‌زلی خوا وهیه و سوپاسیش ته‌نیا بۆ نه‌وه، ئەگەر هه‌ر هه‌له‌یه‌کم کردبیت نه‌وه له خۆمه‌وه‌یه و خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نایینی ئیسلام لێی بێه‌رین.

و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین..

پيڻرستي سه رچاوه کان:

- ۱- ابن الأثير (المبارك بن محمد الجزري) - جامع الأصول في أحاديث الرسول ﷺ - دار الفكر/ بيروت - ط ۱ / ۱۳۸۹.
- ۲- أحمد بن حنبل - المسند - مؤسسة الرسالة / بيروت - ط ۲ / ۱۴۲۰.
- ۳- أحمد بن الخطيب - وسيلة الإسلام بالنبي ﷺ - دار الغرب الإسلامي / بيروت - تحقيق: سليمان العيد المحامي.
- ۴- ابن إسحاق - سيرة ابن إسحاق (المبتدأ والمبعث والمغازي) - معهد الدراسات والأبحاث للتعريف - تحقيق: محمد حميد الله.
- ۵- الألباني (محمد ناصر الدين الألباني) - صحيح السيرة النبوية - المكتبة الإسلامية / عمان - ط ۱.
- ۶- انجوغو أمبكي صمب - أروع القيم الحضارية في سيرة خير البرية - دار الكتاب يميل / السنغال - ط ۱ / ۱۴۲۷.
- ۷- البخاري (محمد بن إسماعيل البخاري) - صحيح البخاري - دار اليمامة / بيروت - ط ۳ / ۱۴۰۷ - تحقيق: مصطفى ديب البغا.
- ۸- البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي) - دلائل النبوة - دار الكتب العلمية و دار الريان - بيروت - ط ۱ / ۱۴۰۸، ۱۹۸۸.
- ۹- البيهقي - سنن البيهقي الكبرى - مكتبة دار الباز / مكة المكرمة - ط ۱ / ۱۴۰۴ - تحقيق: محمد عبد القادر عطا.
- ۱۰- ابن الجارود (عبد الله بن علي) - المنتقى من السنن المسندة - مؤسسة الكتاب الثقافية / بيروت - ط ۱ / ۱۴۰۸ - تحقيق: عبد الله عمر.
- ۱۱- ابن الجوزي (عبد الرحمن بن علي) - صفة الصفوة - دار المعرفة / بيروت - ط ۲ / ۱۳۹۹ - تحقيق: محمود فاخوري، د. محمد رواس.

- ١٢- ابن الجوزي- الوفا بتعريف فضائل المصطفى ﷺ - دار المعرفة / بيروت.
- ١٣- الحاكم (محمد بن عبد الله الحاكم)- دار الكتب العلمية / بيروت- ط١ / ١٤١١- تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا.
- ١٤- ابن حبان (محمد بن حبان بن أحمد) -الثقات- دار الفكر/ بيروت- ط١/١٣٩٥/١٩٧٥- تحقيق: شرف الدين أحمد.
- ١٥- ابن حبان - صحيح ابن حبان بترتيب ابن بلبان- مؤسسة الرسالة / بيروت- ط٢ / ١٤١٤- تحقيق: شعيب الأرنؤوط.
- ١٦- ابن حجر (أحمد بن علي)- الإصابة في تمييز الصحابة- دار الجيل/ بيروت- ط١/١٤٢١- تحقيق: علي محمد البجاوي.
- ١٧- ابن حجر - فتح الباري شرح صحيح البخاري- دار المعرفة / بيروت- ط١٣٧٩.
- ١٨- ابن حزم (علي بن أحمد بن سعيد بن حزم) - جوامع السيرة- دار المعارف / مصر- ط١/١٩٠٠.
- ١٩- الحسن بن عمر بن حبيب- المقتفى من سيرة المصطفى ﷺ - دار الحديث / القاهرة- ط١/ ١٤١٦- تحقيق: د. مصطفى محمد حسين.
- ٢٠- ابن خزيمة (محمد بن إسحاق)- صحيح ابن خزيمة - المكتب الإسلامي/ بيروت- ط١/١٣٩٠- تحقيق: د. محمد مصطفى الأعظمي.
- ٢١- أبو داود (أبو داود سليمان بن الأشعث السجستاني)- سنن أبي داود- دار الفكر/ بيروت- تحقيق: محمد محي الدين عبد الحميد.
- ٢٢- الذهبي (محمد بن أحمد)- سير أعلام النبلاء- مؤسسة الرسالة / بيروت- تحقيق: مجموعة محققين بإشراف شعيب الأرنؤوط.
- ٢٣- الذهبي - المعين في طبقات المحدثين- دار الفرقان / عمان- ط١/١٤٠٤- تحقيق: د. همام عبد الرحيم سعيد.

- ٢٤- الرئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء والدعوة والإرشاد- مناظرة بين الإسلام والنصرانية- ط١/١٤٠٧.
- ٢٥- ابن سعد (محمد بن سعد بن منيع) - الطبقات الكبرى- دار صادر/ بيروت- ط١/١٩٦٨- تحقيق: إحسان عباس.
- ٢٦- السفاريني (محمد بن أحمد بن سالم) - لوامع الأنوار البهية وسواطع الأسرار الأثرية- مؤسسة الخافقين/ دمشق- ط٢/١٤٠٢.
- ٢٧- الشوكاني- نيل الأوطار من أحاديث سيد الأخيار شرح منتقى الأخبار- إدارة الطباعة المنيرية.
- ٢٨- طارق محمد امعيتيق - تقريب الوصول إلى معرفة الرسول ﷺ - بنغازي/ ليبيا- ط١/٢٠٠٧.
- ٢٩- الطبراني (سليمان بن أحمد)- المعجم الكبير- مكتبة العلوم والحكم/ الموصل- ط٢/١٤٠٤- تحقيق: حمدي السلفي.
- ٣٠- الطبري (محمد بن جرير الطبري) - تاريخ الأمم والرسل والملوك- دار الكتب العلمية / بيروت- ط١/١٤٠٧.
- ٣١- الطبري- تفسير الطبري (جامع البيان في تأويل القرآن)- مؤسسة الرسالة / بيروت- ط١/١٤٢٠- تحقيق: أحمد محمد شاكر.
- ٣٢- الطبري -خلاصة سيرة سيد البشر- مكتبة نزار مصطفى الباز / مكة المكرمة- تحقيق: طلال بن جميل الرفاعي.
- ٣٣- عبد الباسط بن خليل - غاية السؤل في سيرة الرسول ﷺ - تحقيق: د. محمد كمال الدين- عالم الكتب / بيروت- ط١/١٤٠٨.
- ٣٤- عبد الرحمن بن عبد السلام - نزهة المجالس ومنتخب النفائس- دار المحبة / بيروت- تحقيق: عبد الرحيم مارديني.
- ٣٥- ابن عساكر- الأربعين في مناقب أمهات المؤمنين- دار الفكر/ دمشق- ط١ / ١٤٠٦- تحقيق: محمد مطيع الحافظ، غزوة بدير.

- ٣٦- ابن عساكر- تأريخ دمشق- دار الفكر/ بيروت- ط١/ ١٤١٩ / ١٩٩٨.
- ٣٧- القرطبي (محمد بن أحمد)- الإعلام بما في دين النصارى من الفساد والأوهام- ط / ١٣٩٨- دار التراث / القاهرة- د. أحمد حجازي.
- ٣٨- القرطبي- تفسير القرطبي (الجامع لأحكام القرآن)- دار إحياء التراث العربي/ بيروت.
- ٣٩- ابن القيم (محمد بن أبي بكر)- مؤسسة الرسالة / بيروت- ط١٤٠٧/ ١٤٠٧- تحقيق: شعيب الأرنؤوط، عبد القادر الأرنؤوط.
- ٤٠- الكتاني (عز الدين بن جماعة)- المختصر الكبير في سيرة الرسول ﷺ - دار البشير/ عمان- ط/ ١٩٩٣- تحقيق: سامي مكي العاني.
- ٤١- ابن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي)- البداية والنهاية- مكتبة المعارف / بيروت.
- ٤٢- ابن كثير- تفسير القرآن العظيم- دار طيبة/ ط ١٤٢٠/ ٢- تحقيق: سامي بن محمد سلامة.
- ٤٣- ابن ماجه (محمد بن يزيد أبو عبدالله القزويني)- دار الفكر/ بيروت- تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي.
- ٤٤- الماوردي- الحاوي الكبير- دار الفكر/ بيروت.
- ٤٥- المباركفوري (محمد عبد الرحمن عبد الرحيم) - تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذي- دار الكتب العلمية / بيروت.
- ٤٦- المزني (يوسف بن الزكي عبد الرحمن)- تهذيب الكمال- مؤسسة الرسالة/ بيروت- ط ١ / ١٤٠٠- تحقيق: د. بشار عواد معروف.
- ٤٧- مسلم (مسلم بن الحجاج بن مسلم)- صحيح مسلم- دار الجيل/ بيروت.
- ٤٨- المناوي (زين الدين عبد الرؤوف المناوي)- التيسير بشرح الجامع الصغير- مكتبة الإمام الشافعي/ الرياض- ط ٣/ ١٩٨٨.

- ٤٩- ناصر بن علي عائض - عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام - مكتبة الرشد / الرياض - ط ٣ / ١٤٢١.
- ٥٠- النسائي - سنن النسائي الكبرى - دار الكتب العلمية / بيروت - ط ١ / ١٤١١ - تحقيق: د. عبد الغفار سليمان، سيد كسروي حسن.
- ٥١- أبو نعيم (أحمد بن عبد الله بن أحمد) - معرفة الصحابة - دار الوطن / الرياض - ط ١ / ١٤١٩ - تحقيق: عادل بن يوسف العزازي.
- ٥٢- النووي (يحيى بن شرف) - المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج - دار إحياء التراث العربي / بيروت - ط ٢ / ١٣٩٢.
- ٥٣- ابن هشام (عبد الملك بن هشام بن أيوب) - السيرة النبوية - دار الجيل / بيروت - ط ١ / ١٤١١ - تحقيق: طه عبد الرؤوف.
- ٥٤- الهيثمي (نور الدين علي بن أبي بكر) - مجمع الزوائد ومنبع الفوائد - دار الفكر / بيروت - ط ١٤١٢ / ١٩٩٢.
- ٥٥- وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية / الكويت - الموسوعة الفقهية الكويتية - دار السلاسل / الكويت - ط ١ / ١٤٠٧.
- ٥٦- أبو يعلى (أحمد بن علي بن المثنى الموصلي) - مسند أبي يعلى - دار المأمون للتراث / دمشق - ط ١ / ١٤٠٤ - تحقيق: حسين سليم أسد.

ناوه روک:

- پیشه کی ۵
- ته وهره ی به که م: خیزانه کانی پیغه مبه ر ۹
- ته وهره ی دووهم: فهرموده کان ۸۱
- دهرته نجامه کان: ۱۲۷
- پیشنیازه کان: ۱۳۱
- له کل تاییدا: ۱۳۵
- بپرستی سه رچاوه کان: ۱۳۶

گرنگى نەم پەرتووكە لەووە سەر چاوە دەگریت كە
وێلامىكى زانستى و بابەتییانەى بۆ ھەموو ئەو كەسانەى
بە شوێن راستى رووداوەكاندا دەگەڕێن و ھەول دەدەن
وێك چۆن روویان داوێ. یان وێك چۆن گوتراوێ. ناوا لێى
تێبگەن. ئەك وێك خەلكانىك كە بۆ مەرامى بەدى خۆیان
بە ئاوەژوووە ھاسیان لێو دەكەن.

لەم پەرتووكەدا ئەوپەرى ھەولم داوێ كە وێكو تۆیژەریك
بە شێوێكەى بابەتییانە و دوور لە ھەموو سۆزىك. یان
كاردانەوێك قسە لەسەر بابەتەكان بكەم.

د. خالىد موحەممەد سالىح

رەواندەوێ گومانەكان

لە بۆكو راوێكانى رۆژنامەى كۆمەل

ژمارە (12)